

**BỘ GIÁO DỤC VÀ ĐÀO TẠO
TRƯỜNG ĐẠI HỌC DÂN LẬP HẢI PHÒNG**

LÊ KHẮC NGUYỄN

**NGHIÊN CỨU NỘI LỰC VÀ CHUYỂN VỊ
CỦA HỆ DẦM BẰNG PHƯƠNG PHÁP SO SÁNH**

Chuyên ngành: **Kỹ thuật Xây dựng Công trình Dân dụng & Công nghiệp**

Mã số: **60.58.02.08**

**LUẬN VĂN THẠC SỸ KỸ THUẬT
NGƯỜI HƯỚNG DẪN KHOA HỌC**

GS.TSKH. HÀ HUY CƯỜNG

Hải Phòng, 2015

Lời cảm ơn

Với tất cả sự kính trọng và biết ơn sâu sắc nhất, tôi xin chân thành bày tỏ lòng biết ơn của mình tới sự hướng dẫn tận tình và chu đáo của thầy hướng dẫn GS.TSHK Hà Huy Cương, các thầy cô trong khoa Sau đại học, khoa Xây dựng và toàn thể các thầy cô giáo trường Đại học Dân Lập Hải Phòng những người đã tạo điều kiện cho tôi hoàn thành luận văn này.

Do những hạn chế về kiến thức, thời gian, kinh nghiệm và tài liệu tham khảo nên thiếu sót và khuyết điểm là điều không thể tránh khỏi. Vì vậy, tôi rất mong nhận được sự góp ý, chỉ bảo của các thầy cô giáo đó chính là sự giúp đỡ quý báu mà tôi mong muốn nhất để cố gắng hoàn thiện hơn trong quá trình nghiên cứu và công tác sau này.

Xin trân trọng cảm ơn!

Tác giả luận văn

Lê Khắc Nguyễn

MỞ ĐẦU

Bài toán cơ học kết cấu hiện nay nói chung được xây dựng theo bốn đường lối đó là: Phương pháp xây dựng phương trình vi phân cân bằng phân tố; Phương pháp năng lượng; Phương pháp nguyên lý công ảo và Phương pháp sử dụng trực tiếp phương trình Lagrange. Các phương pháp giải gồm có: Phương pháp được coi là chính xác như, phương pháp lực; Phương pháp chuyển vị; Phương pháp hỗn hợp; Phương pháp liên hợp và các phương pháp gần đúng như, phương pháp phần tử hữu hạn; phương pháp sai phân hữu hạn; phương pháp hỗn hợp sai phân - biến phân.

Phương pháp so sánh là phương pháp được xây dựng dựa trên ý tưởng đặc biệt của K.F Gauss đối với cơ hệ chất điểm và được đề xuất bởi GS. TSKH Hà Huy Cương đối với cơ hệ môi trường liên tục. Điểm đặc biệt của phương pháp so sánh là tìm được kết quả của bài toán chưa biết thông qua kết quả của bài toán đã biết.

Đối tượng, phương pháp và phạm vi nghiên cứu của đề tài

Trong luận văn này, tác giả sử dụng phương pháp so sánh nói trên để xây dựng và giải bài toán dầm chịu uốn có xét đến biến dạng trượt ngang do lực cắt Q gây ra, chịu tác dụng của tải trọng tĩnh.

Do sự cần thiết của việc nghiên cứu nội lực và chuyển vị của kết cấu chịu uốn, mục đích và nhiệm vụ nghiên cứu của luận văn này là:

Mục đích nghiên cứu của đề tài

“Nghiên cứu nội lực và chuyển vị của hệ dầm bằng phương pháp so sánh”

Nhiệm vụ nghiên cứu của đề tài

1. Tìm hiểu và giới thiệu các phương pháp xây dựng và các phương pháp giải bài toán cơ học kết cấu hiện nay.
2. Trình bày Phương pháp Nguyên lý cực trị Gauss do GS. TSKH. Hà Huy Cương đề xuất, với các ứng dụng trong cơ học môi trường liên tục nói chung và cơ học vật rắn biến dạng nói riêng.
3. Giới thiệu lý thuyết xét biến dạng trượt đối với bài toán kết cấu chịu uốn (dầm và khung) với việc dùng hai hàm chưa biết là hàm độ võng y và hàm lực cắt Q .

4. Trình bày phương pháp so sánh để xây dựng và giải bài toán dầm có xét đến biến dạng trượt, chịu tác dụng của tải trọng tĩnh.
5. Lập chương trình máy tính điện tử cho các bài toán nêu trên.

Ý nghĩa khoa học và thực tiễn của đề tài nghiên cứu

Việc xác định nội lực và chuyển vị của kết cấu dầm chịu uốn đã được nhiều tác giả trong và ngoài nước quan tâm nghiên cứu, các kết quả nghiên cứu hiện nay nhìn chung được tìm thấy thông qua các phương pháp giải trực tiếp. Khác với cách làm hiện nay, tác giả luận văn giới thiệu phương pháp so sánh để xây dựng và giải bài toán kết cấu dầm chịu uốn một cách gián tiếp dựa trên ý tưởng đặc biệt của K.F Gauss khi nghiên cứu về cơ hệ chất điểm cùng với sự kế thừa, phát triển sáng tạo của GS. TSKH. Hà Huy Cương khi nghiên cứu hệ vật rắn biến dạng thuộc cơ hệ môi trường liên tục.

LỜI CAM ĐOAN

Tôi xin cam đoan đây là công trình nghiên cứu của bản thân, được thực hiện trên cơ sở nghiên cứu, tính toán dưới sự hướng dẫn khoa học của GS.TSHK Hà Huy Cương.

Các số liệu trong luận văn có nguồn trích dẫn, kết quả trong luận văn là trung thực.

Tác giả luận văn

Lê Khắc Nguyễn

MỤC LỤC

Thø tù	Néi dung	Sè trang
	Mề ③Çu	2
	Ch--ng 1 - C,c ph--ng ph,p x©y dùng vù c,c ph-- ng ph,p gi¶i bùi to,n c- hăc kỐt cÊu	4
1	Ph--ng ph,p x©y dùng bùi to,n c- hăc	4
1.1	Ph--ng ph,p x©y dùng ph--ng tr×nh vi ph©n c©n b»ng ph©n tè	4
1.2	Ph--ng ph,p n"ng l-îng	7
1.3	Nguy ^a n lý c«ng ¶o	10
1.4	Ph--ng tr×nh Lagrange	12
2	Bùi to,n c- hăc kỐt cÊu vù c,c ph--ng ph,p gi¶i	14
2.1	Ph--ng ph,p lúc	15
2.2	Ph--ng ph,p chuyỐn vĐ	15
2.3	Ph--ng ph,p hçn híp vù ph-ng ph,p li ^a n híp	15
2.4	Ph--ng ph,p phÇn tö h÷u h ¹ n	16
2.5	Ph--ng ph,p sai ph©n h÷u h ¹ n	16
2.6	Ph--ng ph,p hçn híp sai ph©n - biỐn ph©n	16
	Ch--ng 2 - Ph--ng ph,p nguy^an lý cùc trĐ Gauss	17
2.1.	Nguy ^a n lý cùc trĐ Gauss	17
2.2	Ph--ng ph,p nguy ^a n lý cùc trĐ Gauss	19
2.3	C- hÖ m«i tr-êng li ^a n tÔc: øng suÊt vù biỐn d'ng	26
2.4	C- hăc kỐt cÊu	32
2.5	Ph--ng ph,p nguy ^a n lý cùc trĐ Gauss vù c,c ph-- ng tr×nh c©n b»ng cña c- hÖ	35
2.5.1	Ph--ng tr×nh c©n b»ng tŭnh ③èi víi m«i tr-êng ③un hải, ③ảng nhÊt, ③ảng h-íng	36
2.5.2	Ph--ng tr×nh vi ph©n cña mÆt vâng cña tÊm chĐu uèn	38
	Ch--ng 2 - Ph--ng ph,p so s,nh trong c- hăc kỐt cÊu	41

3.1	Lý thuyết dÇm cã xĐt biÕn d¹ng tr-ít	41
3.2	Ph--ng ph,p so s,nh tÝnh to,n dÇm cã xĐt ®Õn biÕn d¹ng tr-ít ngang.	47
3.2.1	Ph--ng ph,p sø dõng hÖ so s,nh.	47
3.2.2	C,c vÝ dõ tÝnh to,n.	48
	KÕt luËn	64
	KiÕn nghĐ vÒ nh÷ng nghiªn cøu tiÕp theo	64
	Danh môc tµi liÖu tham kh¶o	65
	Môc lôc	71

CHƯƠNG 1.

CÁC PHƯƠNG PHÁP XÂY DỰNG VÀ CÁC PHƯƠNG PHÁP GIẢI BÀI TOÁN CƠ HỌC KẾT CẤU

Trong chương này trình bày các phương pháp truyền thống để xây dựng các bài toán cơ học nói chung; giới thiệu bài toán cơ học kết cấu (bài toán tĩnh) và các phương pháp giải thường dùng hiện nay.

1. Phương pháp xây dựng bài toán cơ học.

Bốn phương pháp chung để xây dựng bài toán cơ học kết cấu được trình bày dưới đây. Dùng lý thuyết dầm chịu uốn để minh họa.

1.1. Phương pháp xây dựng phương trình vi phân cân bằng phân tố.

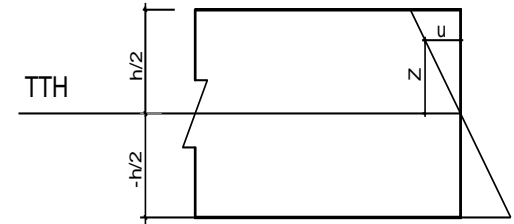
Phương trình vi phân cân bằng được xây dựng trực tiếp từ việc xét các điều kiện cân bằng lực của phân tố được tách ra khỏi kết cấu. Trong sức bền vật liệu khi nghiên cứu dầm chịu uốn ngang sử dụng các giả thiết sau:

- Trục dầm không bị biến dạng nên không có ứng suất.
- Mặt cắt thẳng góc với trục dầm sau khi biến dạng vẫn phẳng và thẳng góc với trục dầm (giả thiết Euler–Bernoulli).
- Không xét lực nén giữa các thớ theo chiều cao của dầm

Với giả thiết thứ ba thì chỉ có ứng suất pháp σ_x và các ứng suất tiếp σ_{xz} , σ_{zx} tác dụng lên phân tố dầm (hình 1.3), ứng suất pháp σ_z bằng không. Hai giả thiết thứ ba và thứ nhất dẫn đến trục dầm chỉ có chuyển vị thẳng đứng $y(x)$ và nó được gọi là đường độ võng hay đường đàn hồi của dầm. Giả thiết thứ nhất xem chiều dài trục dầm không thay đổi khi bị võng đòi hỏi độ võng của dầm là nhỏ so với chiều cao dầm, $y_{\max} / h$

$1/5$. Với giả thiết thứ hai thì biến dạng trượt do ứng suất tiếp gây ra không được xét trong tính độ võng của dầm như trình bày dưới đây. Giả thiết này chỉ đúng khi tỉ lệ $h/l \ll 1/5$. Chuyển vị ngang u của điểm nằm ở độ cao z so với trục dầm bằng

$u = -z \frac{dy}{dx}$ <p>Biến dạng và ứng suất xác định như sau</p> $\varepsilon_x = -z \frac{d^2 y}{dx^2}; \sigma_{xx} = -Ez \frac{d^2 y}{dx^2}$	 <p>Hình 1.2. Phân tố dầm</p>
--	---

Momen tác dụng lên trục dầm:

$$M = \int_{-h/2}^{h/2} -Ebz^2 \frac{d^2 y}{dx^2} dz = -\frac{Ebh^3}{12} \frac{d^2 y}{dx^2}$$

hay $M = EJ\chi$ (1.7)

trong đó: $EJ = \frac{Ebh^3}{12}$, $\chi = -\frac{d^2 y}{dx^2}$

EJ được gọi là độ cứng uốn của dầm; χ là độ cong của đường đàn hồi và sẽ được gọi là biến dạng uốn; b là chiều rộng dầm. Để đơn giản trình bày, ở đây chỉ dùng trường hợp dầm có tiết diện chữ nhật.

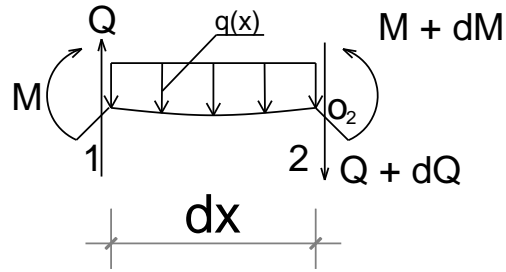
Cách tính nội lực momen ở trên không xét đến biến dạng trượt do các ứng suất tiếp gây ra. Tổng các ứng suất tiếp σ_{zx} trên mặt cắt sẽ cho ta lực cắt Q tác dụng

lên trục dầm:
$$Q = \int_{-h/2}^{h/2} \sigma_{zx} dz$$

Biểu thức của ứng suất tiếp σ_{zx} trong tích phân trên sẽ trình bày sau.

Nhờ các giả thiết nêu trên, thay cho trạng thái ứng suất trong dầm, ta chỉ cần nghiên cứu phương trình cân bằng của các nội lực M và Q tác dụng lên trục dầm.

Xét phân tố dx của trục dầm chịu tác dụng của các lực M, Q và ngoại lực phân bố q, hình 1.3. Chiều dương của M, Q và q trên hình vẽ tương ứng với chiều dương của độ võng hướng xuống dưới.

Hình 1.3. Xét cân bằng phân tố

Lấy tổng momen đối với điểm O_2 , bỏ qua các vô cùng bé bậc cao ta có:

$$\frac{dM}{dx} - Q = 0 \quad (1.8)$$

Lấy tổng hình chiếu các lực lên trục thẳng đứng:

$$\frac{dQ}{dx} + q = 0 \quad (1.9)$$

Phương trình (1.8) là phương trình liên hệ giữa momen uốn và lực cắt, phương trình (1.9) là phương trình cân bằng lực cắt Q và ngoại lực phân bố q . Đó là hai phương trình xuất phát (hai phương trình đầu tiên) của phương pháp cân bằng phân tố. Lấy đạo hàm phương trình (1.8) theo x rồi cộng với phương trình (1.9), ta có phương trình dẫn xuất sau:

$$\frac{d^2M}{dx^2} + q = 0 \quad (1.10)$$

Thay M xác định theo (1.7) vào (1.10) nhận được phương trình vi phân xác định đường đàn hồi của thanh.

$$EJ \frac{d^4y}{dx^4} = q \quad (1.11)$$

Phương trình (1.11) được giải với các điều kiện biên của y và các đạo hàm đến bậc ba của y (4 điều kiện), hai điều kiện biên tại mỗi đầu cuối thanh.

Các điều kiện biên thường dùng như sau:

a) Liên kết khớp tại $x=0$:

Chuyển vị bằng không, $y|_{x=0} = 0$, momen uốn $M = 0$, suy ra $\left. \frac{d^2y}{dx^2} \right|_{x=0} = 0$

b) Liên kết ngàm tại $x=0$:

Chuyển vị bằng không, $y|_{x=0} = 0$, góc xoay bằng không, $\frac{dy}{dx}|_{x=0} = 0$

c) Không có gối tựa tại $x=0$:

Momen uốn $M = 0$, suy ra $\frac{d^2 y}{dx^2}|_{x=0} = 0$; lực cắt $Q=0$, suy ra $\frac{d^3 y}{dx^3}|_{x=0} = 0$

Các điều kiện tại $x=l$ cũng lấy tương tự như trên.

Bây giờ tìm hiểu sự phân bố ứng suất tiếp σ_{xz} trên chiều dày h của dầm. Trước tiên viết phương trình cân bằng ứng suất trên trục x như sau:

$$-\frac{\partial \sigma_{xx}}{\partial x} + \frac{\partial \sigma_{xz}}{\partial z} = 0 \quad \text{hay} \quad \frac{\partial \sigma_{xz}}{\partial z} = \frac{\partial \sigma_{xx}}{\partial x} = -Ez \frac{d^3 y}{dx^3}$$

Tích phân phương trình trên theo z : $\sigma_{xz} = -\frac{Ez^2}{2} \frac{d^3 y}{dx^3} + C(x)$

Hàm $C(x)$ xác định từ điều kiện ứng suất tiếp bằng không tại mặt trên và mặt dưới dầm, $z = \pm \frac{h}{2}$. Ta có: $C(x) = \frac{Eh^2}{8} \frac{d^3 y}{dx^3}$

Ứng suất tiếp phân bố trên mặt cắt dầm có dạng:

$$\sigma_{xz} = -\frac{E}{8} \frac{d^3 y}{dx^3} (4z^2 - h^2)$$

Đó là hàm parabol bậc hai. Ứng suất tiếp lớn nhất tại trục dầm ($z=0$) có giá trị bằng

$$\sigma_{xz}|_{z=0} = \frac{Eh^2}{8} \frac{d^3 y}{dx^3}$$

Tích phân hàm ứng suất tiếp theo chiều cao dầm rồi nhân với chiều rộng b ta có lực cắt Q tác dụng lên phần trái của dầm.

$$Q = \frac{Ebh^3}{12} \frac{d^3 y}{dx^3}$$

Ứng suất tiếp trung bình trên chiều cao dầm bằng: $\sigma_{xz}^{tb} = \frac{Eh^2}{12} \frac{d^3 y}{dx^3}$

Tỉ lệ giữa ứng suất tiếp max tại trục dầm và ứng suất trung bình $\alpha=1.5$.

1.2. Phương pháp năng lượng.

Năng lượng của cơ hệ bao gồm động năng T và thế năng Π . Động năng được xác định theo khối lượng và vận tốc chuyển động, còn thế năng Π bao gồm thế năng biến dạng và công của các trường lực, phụ thuộc vào chuyển vị. Trường lực là lực có thể như lực trọng trường. Các lực ngoài tác dụng lên cơ hệ là lực không thế.

Đối với hệ bảo toàn, năng lượng là không đổi:

$$T + \Pi = \text{const} \quad (1.12)$$

Do đó tốc độ thay đổi năng lượng phải bằng không:

$$\frac{d}{dt}(T + \Pi) = 0 \quad (1.13)$$

Ta xét bài toán tĩnh, $T=0$, do đó:

$$\Pi = \text{const} \quad (1.14)$$

Thế năng Π có thể biểu thị qua ứng suất và nội lực cũng có thể biểu thị qua chuyển vị và biến dạng. Vì vậy ta có hai nguyên lý biến phân năng lượng sau:

Nguyên lý thế năng biến dạng cực tiểu

Khi phương trình cân bằng được biểu thị qua ứng suất hoặc nội lực và do đó thế năng biến dạng cũng biểu thị qua ứng suất hoặc nội lực ta có nguyên lý thế năng biến dạng cực tiểu, nguyên lý Castiliano (1847-1884). Nguyên lý phát biểu như sau:

Trong tất cả các trạng thái cân bằng lực có thể thì trạng thái cân bằng thực xảy ra khi thế năng biến dạng là cực tiểu.

Trạng thái cân bằng lực có thể là trạng thái mà các lực tác dụng lên phân tử thỏa mãn các phương trình cân bằng. Ta viết nguyên lý dưới dạng sau:

$$\Pi(F) \rightarrow \min$$

Với ràng buộc là các phương trình cân bằng viết dưới dạng lực.

Đối với dầm ta có:

$$\Pi = \frac{1}{2} \int_0^l \frac{M^2}{EJ} dx \rightarrow \min \quad (1.15)$$

$$\frac{d^2 M}{dx^2} = -q \quad (1.16)$$

Nội lực cần tìm mômen uốn là hàm phân bố theo chiều dài dầm $M(x)$ và phải thỏa mãn các điều kiện liên kết ở hai đầu thanh (được xác định ở hai đầu thanh). Đây là bài toán cực trị có ràng buộc. Bằng cách dùng thừa số Lagrange đưa về bài toán không ràng buộc sau:

$$\Pi = \frac{1}{2} \int_0^l \frac{M^2}{EJ} dx + \int_0^l \lambda(x) \left[\frac{d^2 M}{dx^2} + q \right] dx \rightarrow \min \quad (1.17)$$

là thừa số Lagrange và cũng là ẩn của bài toán. Theo phép tính biến phân từ phiếm hàm (1.17) ta nhận được hai phương trình sau (phương trình Euler-Lagrange).

$$M = -EJ \frac{d^2 \lambda}{dx^2} \quad (1.18)$$

$$\frac{d^2 M}{dx^2} = -q \quad (1.19)$$

có thứ nguyên là chuyển vị cho nên phương trình (1.18) biểu thị quan hệ giữa M và chuyển vị. Thế (1.18) vào (1.19) ta có:

$$EJ \frac{d^4 \lambda}{dx^4} = q \quad (1.20)$$

là độ võng của dầm và phương trình (1.20) là phương trình vi phân cân bằng của dầm viết theo chuyển vị nhận được ở trên.

Nguyên lý công bù cực đại

Khi dùng ẩn là các chuyển vị và biến dạng thì có nguyên lý công bù cực đại.

Trong tất cả các chuyển vị động học có thể (khả dĩ) thì chuyển vị thực là chuyển vị có công bù cực đại.

Chuyển vị động học có thể là chuyển vị thỏa mãn các phương trình liên hệ giữa chuyển vị và biến dạng và thỏa mãn các điều kiện biên. Công bù bằng tích của ngoại lực và chuyển vị trừ đi năng lượng biến dạng.

$$[\text{Công ngoại lực} - \text{thế năng biến dạng}] \rightarrow \max$$

Với ràng buộc là các phương trình liên hệ giữa chuyển vị và biến dạng.

Lấy ví dụ đối với dầm chịu uốn, ta có:

$$\int_0^l qy dx - \frac{1}{2} \int_0^l EJ \chi^2 dx \rightarrow \max(1.21)$$

Với ràng buộc:

$$\chi = -\frac{d^2y}{dx^2} (1.22)$$

là biến dạng uốn cũng là độ cong của đường độ võng. Tích phân thứ nhất trong (1.21) là công toàn phần của ngoại lực (không có hệ số $\frac{1}{2}$), tích phân thứ hai là thế năng biến dạng biểu thị qua biến dạng uốn.

Thay từ (1.22) vào (1.21), ta có:

$$\int_0^l qy dx - \frac{1}{2} \int_0^l EJ \left(-\frac{d^2y}{dx^2} \right)^2 dx \rightarrow \max(1.23)$$

Thay dấu của (1.23) ta có:

$$\frac{1}{2} \int_0^l EJ \left(-\frac{d^2y}{dx^2} \right)^2 dx - \int_0^l qy dx \rightarrow \min(1.24)$$

Khi y có giá trị xác định tại hai đầu mút dầm thì điều kiện cần để biểu thức (1.24) cực tiểu là phương trình Euler sau:

$$EJ \frac{d^4y}{dx^4} = q \quad (1.25)$$

Phương trình (1.25) là phương trình vi phân cân bằng của dầm chịu uốn. Nguyên lý công bù cực đại dưới dạng biểu thức (1.24) được sử dụng rộng rãi trong tính toán công trình theo phương pháp phần tử hữu hạn.

1.3. Nguyên lý công ảo.

Nguyên lý công ảo là một công cụ toán học rất rõ ràng và chính xác trong cơ học. Theo K.F. Gauss (1777-1855) thì mãi nguyên lý trong cơ học hoặc trực tiếp hoặc gián tiếp đều rút ra từ nguyên lý chuyển vị.

Để tìm hiểu chi tiết về nguyên lý này chúng ta cần biết rằng:

$$\sum X = 0, \quad \sum Y = 0, \quad \sum Z = 0,$$

(1.26)

$\sum X; \sum Y; \sum Z$: là tổng hình chiếu của tất cả các lực tác động lên ba trục của hệ tọa độ Ox, Oy, Oz . Ta viết biểu thức sau:

$$\sum X \delta U + \sum Y \delta V + \sum Z \delta W = 0, \quad (1.27)$$

ở đây xem các $\delta U; \delta V; \delta W$; là các biến bất kỳ.

Từ (1.26) ta cần (1.27) và ngược lại từ (1.27) ta sẽ nhận được (1.26) bởi vì các $\delta U; \delta V; \delta W$; là những biến bất kỳ. Bởi vậy ta xem $\delta U; \delta V; \delta W$; là các biến phân của các chuyển vị theo ba chiều của hệ tọa độ vuông góc. Chuyển vị là chuyển vị do nguyên nhân bất kỳ bên ngoài tạo ra. Các chuyển vị theo nguyên lý thì phải thỏa mãn các điều kiện liên kết của hệ.

Khi cần chuyển vị thì vị trí của các lực tác động trên hệ cần thay đổi như những chiều và các giá trị của các biến chuyển vị $\delta U; \delta V; \delta W$ là các biến liên tiếp với các biến chuyển vị.

tõ hai biõu thõc (1.26) vµ (1.27) ta cã nguyªn lý c«ng
 ¶o:

**Nõu nh- tæng c«ng cña c, c lúc t, c dông cña hõ thùc
 hiõn trªn c, c chuyón vP ¶o b»ng kh«ng th× hõ ẽ tr¹ng
 th, i c©n b»ng.**

§èi víi hõ ¶un hải (hõ biõn d¹ng) th× ngoµi ngo¹i
 lúc cßn cã néi lúc. VÊn ®Ò ®Æt ra ẽ ®©y lµ c, ch tÝnh
 c«ng cña néi lúc nh- thõ nµo.

Tr-íc hõit ta cÇn ph¶i ®-a thªm yªu cÇu ®èi víi chuyón vP
 ¶o nh- sau:

C, c chuyón vP ¶o ph¶i tho¶ m·n c, c liªn hõ gi÷a
 chuyón vP vµ biõn d¹ng. Nõu nh- c, c chuyón vP cã biõn

d¹ng $\epsilon_x = \frac{\partial u}{\partial x}; \epsilon_y = \frac{\partial v}{\partial y}; \dots$ th× biõn ph©n c, c chuyón vP ¶o

$\delta u; \delta v; \delta w$ còng ph¶i cã c, c biõn d¹ng ¶o t--ng øng:

$$\frac{\partial}{\partial x} \delta u; \frac{\partial}{\partial y} \delta v; \dots$$

Th«ng th-êng c«ng cña néi lúc (hoÆc øng suÊt) ®-íc
 tÝnh qua thõ n¹ng biõn d¹ng. Khi cã c, c chuyón vP ¶o
 $\delta U; \delta V; \delta W$; th× thõ n¹ng biõn d¹ng Π sñ thay ®æi b»ng ®¹i
 l-íng biõn ph©n $\delta \Pi$. Do ®ã nguyªn lý chuyón vP ¶o ®èi víi
 hõ biõn d¹ng ®-íc viõt nh- sau:

$$\delta \Pi - \sum X \delta U - \sum Y \delta V - \sum Z \delta W = 0, \quad (1.28)$$

C, c ®¹i l-íng biõn ph©n trong (1.28) ®Òu lµ chuyón
 vP ¶o cho nªn nõu xem néi lúc (øng suÊt) trong qu, tr×nh
 chuyón vP ¶o còng kh«ng ®æi th× dÊu biõn ph©n trong
 (1.28) cã thó viõt l¹i nh- sau:

$$\delta [\Pi - \sum XU - \sum YV - \sum ZW] = 0 \quad (1.29)$$

Hai biểu thức (1.28) và (1.29) đại diện cho điều kiện biên tích phân trong [30, Tr.261].

$$\delta \int_0^l \left[\frac{1}{2} \left(\frac{d^2 y}{dx^2} \right)^2 - qy \right] dx = 0 \quad \text{hay} \quad \int_0^l \delta \left[\frac{1}{2} \left(\frac{d^2 y}{dx^2} \right)^2 - qy \right] dx = 0$$

(1.30)

Phương trình Euler của (1.30) như sau: $EJ \frac{d^4 y}{dx^4} - q = 0$

1.4. Phương trình Lagrange:

Phương trình Lagrange là phương trình vi phân của chuyển động tích phân qua các tọa độ tổng quát (các chuyển vị tổng quát).

Gọi T là động năng và Π là thế năng của hệ, các q_i là các chuyển vị tổng quát và Q_i là các lực tổng quát thì phương trình Lagrange có dạng:

$$\frac{d}{dt} \left(\frac{\partial T}{\partial \dot{q}_i} \right) - \frac{\partial T}{\partial q_i} + \frac{\partial \Pi}{\partial q_i} = Q_i, \quad (i=1, 2, 3, \dots, n)$$

(1.31)

trong đó: $\dot{q}_i = \frac{\partial q_i}{\partial t}$ là vận tốc của chuyển động. Sẽ với mọi chuyển vị q_i sẽ có một phương trình Lagrange. Động năng T trong tọa độ tổng quát là hàm của vận tốc và cả thời gian của các chuyển vị tổng quát.

Thế năng toàn phần của hệ bao gồm thế năng biến dạng và thế năng của lực cản (lực trọng trường và lực cản). Q_i là lực kháng thế cản trở tích phân của các lực ngoại tác động lên hệ (lực tổng quát). Để động phương trình Lagrange có thể dùng phương trình chuyển động của dầm chịu uốn như sau:

Gãi y_i lự chuyón vĐ (tạng qu,t) cĩa Òióm i cĩa dÇm vự q_i lự lúc t,c dõng t¹i Òióm i cĩa dÇm vự m_i lự khèi l-ìng.

Séng n^{ing} cĩa dÇm:

$$T = \sum_{i=1}^n \frac{1}{2} m \dot{y}_i^2 dx \quad \text{trong } \text{Òã:} \quad \dot{y}_i = \frac{\partial y_i}{\partial t} \quad (1.32)$$

Thõ n^{ing} biõn d^{ing} cĩa dÇm chĐu uèn:

$$\Pi = \sum_{i=1}^n \frac{1}{2} EJ \left(\frac{\partial^2 y_i}{\partial x^2} \right)_i^2 \quad (1.33)$$

DÊu tạng lÊy cho tÊt cĐ c,c Òióm i cĩa dÇm. Ph--ng tr×nh Lagrange Òèi vúi dÇm cã d^{ing}

$$\frac{\partial}{\partial t} \left(\frac{\partial T}{\partial \dot{y}_i} \right) - \frac{\partial T}{\partial y_i} + \frac{\partial \Pi}{\partial y_i} = q_i, \quad (1.34)$$

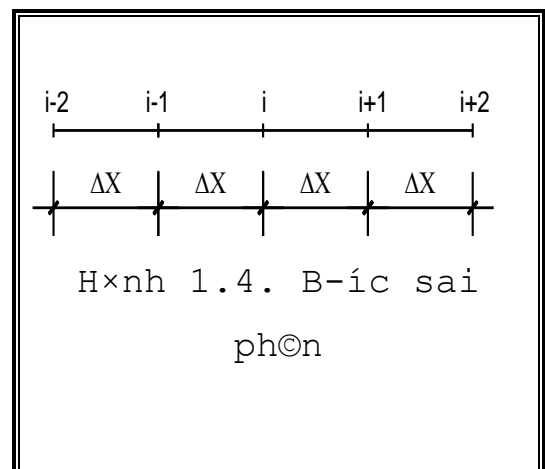
Ta tÝnh hai thụng phÇn ÒÇu cĩa ph--ng tr×nh (1.34)

$$\frac{\partial}{\partial t} \left(\frac{\partial T}{\partial \dot{y}_i} \right) = \frac{\partial}{\partial t} m_i \dot{y}_i = m_i \frac{\partial^2 y_i}{\partial t^2} = m_i \ddot{y}_i \quad (1.35)$$

$$\frac{\partial T}{\partial y_i} = 0$$

Só tÝnh thõ n^{ing} biõn d^{ing} cã thó dũng ph--ng ph, p sai phõn h÷u h¹n, h×nh 1.5.

Bèi v× Òé vâng y_i cĩa dÇm chØ cã mÆt trong bióu thøc thõ n^{ing} biõn d^{ing} cĩa ba Òióm li^an tiõp $i-1, i$ vự $i+1$, cho n^an chØ cÇn tÝnh thõ n^{ing} biõn d^{ing} cĩa dÇm (1.33) cho ba Òióm nựy, Δx lự khoñg c, ch gi÷a c,c Òióm.

$$\left. \begin{aligned} \frac{1}{2} EJ \left(\frac{\partial^2 y}{\partial x^2} \right)_i^2 &= \frac{1}{2} EJ \left(\frac{y_{i-1} - 2y_i + y_{i+1}}{\Delta x^2} \right)^2 \\ \frac{1}{2} EJ \left(\frac{\partial^2 y}{\partial x^2} \right)_{i-1}^2 &= \frac{1}{2} EJ \left(\frac{y_{i-2} - 2y_{i-1} + y_i}{\Delta x^2} \right)^2 \\ \frac{1}{2} EJ \left(\frac{\partial^2 y}{\partial x^2} \right)_{i+1}^2 &= \frac{1}{2} EJ \left(\frac{y_i - 2y_{i+1} + y_{i+2}}{\Delta x^2} \right)^2 \end{aligned} \right\} (1.36)$$

Tæng céng ba ph--ng tr×nh trªn cho ta thõ n'ng cña dçm

®ó tÝnh y_i . Ta tÝnh $\frac{\partial \Pi}{\partial y_i}$ cña ph--ng tr×nh (1.34).

$$\left. \begin{aligned} \frac{\partial \Pi}{\partial y_i} &= EJ \left(\frac{-2y_{i-1} + 4y_i - 2y_{i+1} + y_{i-2} - 2y_{i-1} + y_i + y_i - 2y_{i+1} + y_{i+2}}{\Delta x^4} \right) \\ &= EJ \left(\frac{y_{i-2} - 4y_{i-1} + 6y_i - 4y_{i+1} + y_{i+2}}{\Delta x^4} \right) = EJ \left. \frac{\Delta_i^4}{\Delta x^4} \right|_i \end{aligned} \right\} (1.37)$$

Bióu thøc (1.37) bióu thø sai ph©n h÷u h¹n cña $EJ \left. \frac{\partial^4 y}{\partial x^4} \right|_i$.

Céng (1.35) vµ (1.37) nhËn ®-íc ph--ng tr×nh Lagrange ®èi víi chuyón vø y_i :

$$m \frac{\partial^2 y_i}{\partial t^2} + EJ \left. \frac{\partial^4 y}{\partial x^4} \right|_i = q_i \quad (1.38)$$

Sióm i lµ bÊt kú nªn nhËn ®-íc ph--ng tr×nh vi ph©n c©n b»ng cña dçm:

$$m \frac{\partial^2 y}{\partial t^2} + EJ \frac{\partial^4 y}{\partial x^4} = q \quad (1.39)$$

Sèi víi bµi to,n tÝnh $T=0$ ta cã: $EJ \frac{d^4 y}{dx^4} = q \quad (1.40)$

Ph--ng ph, p sø ®ông ph--ng tr×nh Lagrange ®ó nhËn ®-íc ph--ng tr×nh vi ph©n cña ®-êng ®é vâng cña dçm tr×nh bµy ë ®©y lµ cña t,c gi¶.

è trªn trªnh bµy bèn phªng phªp chung ®Ó x©y dùng bµi toªn cª, lªy bµi toªn dõm chõu uèn lµm vÝ dõ ®Ó biÕt cªch sõ dõng chóng vµ ®Ó thªy bèn ®-êng lèi ®ã lµ tªng ®ªng nhau nghÜa lµ ®Òu dến vÒ phªng trªnh vi phõn cõn bªng cªa hõ.

2. Bài toán cơ học kết cấu và các phương pháp giải.

Bài toán cơ học kết cấu nhằm xác định nội lực và chuyển vị của hệ thanh, tấm, vỏ dưới tác dụng của các loại tải trọng, nhiệt độ, chuyển vị cưỡng bức,... và được chia làm hai loại:

- Bài toán tĩnh định: là bài toán có cấu tạo hình học bất biến hình và đủ liên kết tựa với đất, các liên kết sắp xếp hợp lý, chịu các loại tải trọng. Để xác định nội lực và chuyển vị chỉ cần dùng các phương trình cân bằng tĩnh học là đủ;
- Bài toán siêu tĩnh: là bài toán có cấu tạo hình học bất biến hình và thừa liên kết (nội hoặc ngoại) chịu các loại tải trọng, nhiệt độ, chuyển vị cưỡng bức,... Để xác định nội lực và chuyển vị ngoài các phương trình cân bằng ta còn phải bổ sung các phương trình biến dạng.

Nếu tính đến tận ứng suất, có thể nói rằng mọi bài toán cơ học vật rắn biến dạng nói chung và bài toán cơ học kết cấu nói riêng đều là bài toán siêu tĩnh.

Đã có nhiều phương pháp để giải bài toán siêu tĩnh. Hai phương pháp truyền thống cơ bản là phương pháp lực và phương pháp chuyển vị. Khi sử dụng chúng thường phải giải hệ phương trình đại số tuyến tính. Số lượng các phương trình tùy thuộc vào phương pháp phân tích. Từ phương pháp chuyển vị ta có hai cách tính gần đúng hay được sử dụng là H. Cross và G. Kani. Từ khi xuất hiện máy tính điện tử, người ta bổ sung thêm các phương pháp số khác như: Phương pháp phần tử hữu hạn; Phương pháp sai phân hữu hạn...

2.1. Phương pháp lực.

Trong hệ siêu tĩnh ta thay các liên kết thừa bằng các lực chưa biết, còn giá trị các chuyển vị trong hệ cơ bản tương ứng với vị trí và phương của các lực ẩn số do bản thân các lực đó và do các nguyên nhân bên ngoài gây ra bằng không. Từ điều

kiện này ta lập được hệ các phương trình đại số tuyến tính, giải hệ này ta tìm được các ẩn số và từ đó suy ra các đại lượng cần tìm.

2.2. Phương pháp chuyển vị.

Khác với phương pháp lực, phương pháp chuyển vị lấy chuyển vị tại các nút làm ẩn. Những chuyển vị này phải có giá trị sao cho phản lực tại các liên kết đặt thêm vào hệ do bản thân chúng và do các nguyên nhân bên ngoài gây ra bằng không. Lập hệ phương trình đại số tuyến tính thỏa mãn điều kiện này và giải hệ đó ta tìm được các ẩn, từ đó xác định các đại lượng còn lại. Hệ cơ bản trong phương pháp chuyển vị là duy nhất và giới hạn giải các bài toán phụ thuộc vào số các phần tử mẫu có sẵn.

2.3. Phương pháp hỗn hợp và phương pháp liên hợp.

Phương pháp hỗn hợp, phương pháp liên hợp là sự kết hợp song song giữa phương pháp lực và phương pháp chuyển vị. Trong phương pháp này ta có thể chọn hệ cơ bản theo phương pháp lực nhưng không loại bỏ hết các liên kết thừa mà chỉ loại bỏ các liên kết thuộc bộ phận thích hợp với phương pháp lực; hoặc chọn hệ cơ bản theo phương pháp chuyển vị nhưng không đặt đầy đủ các liên kết phụ nhằm ngăn cản toàn bộ các chuyển vị nút mà chỉ đặt các liên kết phụ tại các nút thuộc bộ phận thích hợp với phương pháp chuyển vị. Trường hợp đầu hệ cơ bản là siêu tĩnh, còn trường hợp sau hệ cơ bản là siêu động.

Trong cả hai cách nói trên, bài toán ban đầu được đưa về hai bài toán độc lập: Một theo phương pháp lực và một theo phương pháp chuyển vị.

2.4. Phương pháp phần tử hữu hạn.

Thực chất của phương pháp phần tử hữu hạn là rời rạc hóa bản thân kết cấu (chia kết cấu thành một số phần tử có kích thước hữu hạn). Các phần tử liên kết liên hệ với nhau bằng các phương trình cân bằng và các phương trình liên tục.

Để giải quyết bài toán cơ học kết cấu, có thể tiếp cận phương pháp này bằng đường lối trực tiếp, suy diễn vật lý hoặc đường lối toán học, suy diễn biến phân. Tuy nhiên bằng cách nào đi chăng nữa thì kết quả thu được là một ma trận (độ cứng hoặc độ mềm). Ma trận đó được xây dựng dựa trên cơ sở cực trị hóa phiếm hàm biểu diễn

năng lượng. Trong phạm vi mỗi phần tử riêng biệt, các hàm chuyển vị được xấp xỉ gần đúng theo một dạng nào đó, thông thường là các đa thức.

2.5. Phương pháp sai phân hữu hạn.

Phương pháp sai phân hữu hạn cũng là thay thế hệ liên tục bằng mô hình rời rạc, song hàm cần tìm (hàm mang đến cho phép hàm giá trị dừng), nhận những giá trị gần đúng tại một số hữu hạn điểm của miền tích phân, còn giá trị các điểm trung gian sẽ được xác định nhờ một phương pháp tích phân nào đó. Phương pháp này cho lời giải số của phương trình vi phân về chuyển vị và nội lực tại các điểm nút. Thông thường ta phải thay đạo hàm bằng các sai phân của hàm tại các nút. Phương trình vi phân của chuyển vị hoặc nội lực được viết dưới dạng sai phân tại mỗi nút, biểu thị quan hệ của chuyển vị tại một nút và các nút lân cận dưới tác dụng của ngoại lực.

2.6. Phương pháp hỗn hợp sai phân – biến phân.

Kết hợp phương pháp sai phân với phương pháp biến phân ta có một phương pháp linh động hơn: Hoặc là sai phân các đạo hàm trong phương trình biến phân hoặc là sai phân theo một phương và biến phân theo một phương khác (đối với bài toán hai chiều).

Ph--ng ph,p nguy^an lý cùc trP Gauss

Trong ch--ng 1 ®· tr×nh bụy bèn ®-êng lèi x©y dùng bụi to,n c- hác vụ c,c ph--ng ph,p gi¶i hiÖn nay th-êng dđng trong c,c gi,o tr×nh, tui liÖu trong vụ ngo¶i n-íc. Kh,c vúi ch--ng 1, ch--ng nuy tr×nh bụy nguy^an lý Gauss, sau ®ã tr×nh bụy ph--ng ph,p míi dùa tr^an nguy^an lý cùc trP Gauss ®Ó x©y dùng vụ gi¶i c,c bụi to,n c- hác d-úi d'ng tæng qu,t, chñ yÖu lụ cña c- hÖ vËt r³n biÖn d'ng. Số ®¹t mÖc ti^au tr^an, trong ch--ng cßn giúi thiÖu c,c kh,i niÖm øng suËt vụ biÖn d'ng cña c- hÖ m«i tr-êng li^an tÖc vụ cña c- hác kÖt cËu. Cuèi cđng, ®Ó lụm vÝ dÖ, tr×nh bụy viÖc ,p dđng ph--ng ph,p míi ®Ó nhËn ®-íc c,c ph--ng tr×nh vi ph©n c©n b»ng cña c- hÖ.

2.1. Nguy^an lý cùc trP Gauss.

Năm 1829 nhụ to,n hác ng-êi S¸c K.F. Gauss ®· ®-a ra nguy^an lý sau ®©y ®èi vúi c- hÖ chËt ®iÓm [1, tr. 171]:

"Chuyón ®éng thùc cña hÖ chËt ®iÓm cũ li^an kÖt tđy ý chĐu t,c ®éng bËt k× ẽ mçi thêi ®iÓm x¶y ra mét c,ch phi hđp nhËt cũ thÓ vúi chuyón ®éng cña hÖ ®ã khi hõn toun tù do, nghđa lụ chuyón ®éng thùc x¶y ra vúi l-đng c-đng b¸c tòi thiÓu nõu nh- sè ®o l-đng c-đng b¸c lËy b»ng tæng c,c tÝch khèi l-đng chËt ®iÓm vúi b×nh ph--ng ®é lõch vP trÝ chËt ®iÓm so vúi vP trÝ khi chóng hõn toun tù do.

Gãi m_i lụ khèi l-đng chËt ®iÓm, A_i lụ vP trÝ cũnã, B_i lụ vP trÝ sau thêi ®o¹n v« cũng bĐ do t,c ®éng lúc ngo¶i vụ do vËn tÈc ẽ ®Çu thêi ®o¹n g©y ra, C_i lụ vP trÝ cũ thÓ (bP rụng buéc bëi li^an kÖt) th× l-đng c-đng b¸c ®-íc viÖt nh- sau:

$$Z = \sum_i m_i (\overline{B_i C_i})^2 \rightarrow \text{Min} \quad (2.1)$$

Đều tăng trong (2.1) lấy theo sẽ chết rióm.

Số đông ngẫu nhiên lý vẫn tề flo vụ ngẫu nhiên lý D'Alembert, xét hồ ề tr'ng th, i c' n b'ng vụ cho r'ng cã lúc v' i ề l' n t' l' v' i ề d' i $\overline{B_i C_i}$ t, c' đông theo chiều t' C_i ề n B_i , Gauss ề ch'ng minh ngẫu nhiên lý c' n m'nh [1, tr. 172] .

Số cã th' số đông ngẫu nhiên lý Gauss c' n bi' t' ề i l' i'ng bi' n ph' n c' n nã. Theo [1, tr. 889], Gibbs (n' m 1879) vụ Appell (n' m 1899) ề t' c, c' l' ềp lu' ền kh, c' nhau ề ều nh' ền ề- i' c' ngẫu nhiên lý Gauss vụ ch' ề ra r'ng ề i l' i'ng bi' n ph' n c' n ngẫu nhiên lý n' y l' u gia t' ề. Si' ều n' y cã ngh' ềa l' u:

$$\delta r_i = 0 ; \quad \delta \dot{r}_i = 0 ; \quad \delta \ddot{r}_i \neq 0 \quad (2.2)$$

ề ề ề y δ l' u ký hi' ều bi' n ph' n (l' ề y vi ph' n khi c' ề ềnh th' ềi gian), r_i , $\dot{r}_i$ vụ $\ddot{r}_i$ l' ền l' i' t' l' u vect' ề to' ề ề, vect' ề v' ền t' ềc vụ vect' ề gia t' ềc c' n ề i' ềm i. Chuy' ền d' ềch c' n ch' ềt ề i' ềm c' n h' ề cã li' ền k' ềt d' i' i t, c' đông c' n lúc F_i sau th' ềi ề o' ền dt t' y'nh theo c' ng th' ềc sau ề ề y:

$$r_i + \dot{r}_i dt + \frac{1}{2} \ddot{r}_i dt^2 \quad (2.3)$$

V' $\delta r_i = 0$ vụ $\delta \dot{r}_i = 0$ n' ền chuy' ền d' ềch c' n ch' ềt ề i' ềm h' ền t' ền t' ề do (cã th' ề h' ềnh dung ề ề ề u th' ềi ề o' ền dt li' ền k' ềt ề- i' c' gi' ềi ph' ềng nh- ng v' ền gi' ề l' ềc t, c' đông) sau th' ềi ề o' ền dt l' u:

$$r_i + \dot{r}_i dt + \frac{1}{2} \frac{F_i}{m_i} dt^2 \quad (2.4)$$

Hiệu của (2.4) và (2.3) cho ta một cách viết mới của hàm thế năng của hệ liên kết so với cách viết cũ khi hợp toàn tự do.

Có thể xem dt là hàm thế năng bậc 2 theo (2.1) một cách viết dưới dạng như sau (với một chuyển vị, c bằng thỏa sẽ dt⁴ / 4) :

$$Z = \sum_i m_i \left(\frac{F_i}{m_i} - \ddot{r}_i \right)^2 \rightarrow \text{Min} \quad (2.5)$$

hoặc

$$Z = \sum_i \frac{1}{m_i} (F_i - m_i \ddot{r}_i)^2 \rightarrow \text{Min} \quad (2.5a)$$

Khi tính thế năng bậc 2 theo (2.5) cần xem gia tốc là một biến phân (biến phân kiểu Gauss theo cách này của Boltzmann). Như vậy, phương pháp tìm cực tiểu của các bài toán cơ học một cách đơn giản theo nguyên lý (2.5) không thể áp dụng được (khi không có ràng buộc nào khác):

$$\frac{\partial Z}{\partial \ddot{r}_i} = 0 \quad (2.6)$$

Điều kiện (2.6) sẽ cho ta phương trình cân bằng. Thật vậy, áp dụng (2.6) vào (2.5) ta nhận được phương trình cân bằng của hệ (ở đây là các động năng và thế năng). Appell và Boltzmann (năm 1897) cần cho biết nguyên lý Gauss đúng cho hệ liên kết holonom và cả hệ liên kết không holonom [1, tr. 890].

Nguyên lý Gauss (2.1) hoặc (2.5) đã đúng của phương pháp biến phân thế năng thiếu là phương pháp công do Gauss đưa ra và một định rõ ràng r_i trong toàn hệ liên kết, trong giới tính công như trong lời giải sẽ. Cả lý và vậy nguyên lý Gauss thu hút sự chú ý của nhiều nhà khoa học,

thứ dō, Hertz (năm 1894) dựa trên ý tưởng l-îng c-îng bōc $\mathbb{R}$ -a ra nguy^an lý $\mathbb{R}$ -êng th^hng nh^ht ($\mathbb{R}$ -êng cũ $\mathbb{R}$ é cong nhá nh^ht) ho^hc Prigogine (năm 1954) v^v Gyarmati (năm 1965) $\mathbb{R}$ · x^oy dùng $\mathbb{R}$ -îc l-îng c-îng bōc cũa c, c qu, tr^xnh kh^hng hải phōc trong nhi^ht $\mathbb{R}$ éng lúc hăc [2].

C, c t^ui li^ou gi^o khoa v^o c^h hăc th-êng gi^ui thi^u nguy^an lý Gauss d-îi d^hng (2.5) l^u d^hng d^hng $\mathbb{R}$ -îc $\mathbb{R}$ ó t^hnh to, n. Nh- ng nguy^an lý (2.5) v^ui $\mathbb{R}$ ^1 i l-îng bi^hon ph^hn l^u gia t^hc ch^h l^u mét bi^hou th^h cũa nguy^an lý Gauss (2.1) b^hi v^x $\mathbb{R}$ ^1 i l-îng bi^hon ph^hn trong c^h hăc cũn cũ th^h l^u chuy^hon v^h v^h v^h t^hc nh- tr^xnh b^uy sau $\mathbb{R}$ o y.

2.2. Ph-^hng ph. p nguy^an lý cũc tr^h Gauss.

Trong b^ui vi^ht cũa m^xnh Gauss n^au nh^hn x^ht r^hng nguy^an lý v^hn t^hc $\mathbb{R}$ o bi^hon v^hn $\mathbb{R}$ ò t^hnh hăc th^hnh v^hn $\mathbb{R}$ ò to, n hăc thu^hn t^uy, cũn nguy^an lý D'Alembert $\mathbb{R}$ -a b^ui to, n $\mathbb{R}$ éng lúc hăc v^o b^ui to, n t^hnh hăc v^u m^hi nguy^an lý cũa c^h hăc ho^hc nhi^hou ho^hc ýt $\mathbb{R}$ ou cũ th^h tr^uc ti^hp r^ht ra t^h hai nguy^an lý tr^an. D-îi $\mathbb{R}$ o y tr^xnh b^uy ph-^hng ph. p dựa tr^an nguy^an lý chuy^hon v^h $\mathbb{R}$ o $\mathbb{R}$ ó nh^hn $\mathbb{R}$ -îc bi^hou th^hc (2.1) cũa nguy^an lý Gauss.

X^ht h^h ch^ht $\mathbb{R}$ i^hm cũ li^an k^ht tu^u ý ẽ mét th^hi $\mathbb{R}$ i^hm b^ht k^x n^uo $\mathbb{R}$ ã cũ ngh^ha l^u ph^hi $\mathbb{R}$ -a lúc qu, n t^hnh f_i cũa h^h t^hi th^hi $\mathbb{R}$ i^hm $\mathbb{R}$ ã t, c d^hng l^an h^h. S^hi v^ui h^h h^hn t^hon t^u do lúc qu, n t^hnh f_{0i} cũa n^h b^hng v^ui ngo^hi lúc (ch^h s^h '0' ẽ ch^hn k^hy t^u ch^h r^hng k^hy t^u $\mathbb{R}$ ã th^hc h^h so s, nh, tr-êng h^hp n^uy l^u h^h h^hn t^hon t^u do cũ cũng kh^hi l-îng v^u cũng ch^hu t, c d^hng lúc ngo^ui gi^hng nh- h^h cũ li^an k^ht). Nh- v^hy, c, c lúc t, c d^hng l^an h^h cũ li^an k^ht g^hm c, c lúc $f_i = m_i \ddot{r}_i$ v^u c, c lúc $f_{0i} = m_i \ddot{r}_{0i}$ (thay cho ngo^hi lúc). Theo nguy^an lý chuy^hon v^h $\mathbb{R}$ o $\mathbb{R}$ èi v^ui li^an k^ht gi^h (li^an k^ht d-îi d^hng $\mathbb{R}$ h^hng th^hc) v^u kh^hng gi^h (li^an

kết d-ii d'ng bÊt (đ'ng th'c) (đ'ều ki'ôn c'ן v'ụ Òñ (Ó h'õ ẽ tr'ng th,i c'ן b'ng l'p [1, tr. 887] :

$$\sum_i (f_i - f_{0i}) \delta r_i \leq 0$$

(2.7)

Bi'ou th'c (2.7) c'ng (i'c Fourier (n'ím 1798) v'ụ Ostrogradsky (n'ím 1838) (éc l'p (a ra.

Cã th' nh'ên x'Đt ngay r'ng ph'ן trong ngo'c (n' c'ña (2.7) bi'ou th'p l'c t,c d'ng l'án h'õ n'án ph'i b'ng kh'ng (Ó h'õ ẽ tr'ng th,i c'ן b'ng.

Trong bi'ou th'c (2.7) c'ן xem c,c chuy'ón v'p r_i (éc l'p (èi v'ii l'c t,c d'ng. Cho n'án t'õ (2.7) cã th' vi'ót:

$$Z = \sum_i (f_i - f_{0i}) r_i \rightarrow Min$$

(2.8)

Trong (2.8) r_i l'p c,c bi'ón (éc l'p c'ן t'x'm (Ó b'lo (p'm cho Z c'c ti'ou. V' chuy'ón v'p r_{0i} c'ña h'õ h'p'n t'p'n t'đo (· bi'ót n'án bi'ou th'c (2.8) t'ng (ng v'ii c,c bi'ou th'c d-ii (y:

$$Z = \sum_i (f_i - f_{0i}) (r_i - r_{0i}) \rightarrow Min$$

(2.8a)

ho'c

$$Z = \sum_i m_i \left[\frac{f_i}{m_i} - \ddot{r}_{0i} \right] (r_i - r_{0i}) \rightarrow Min$$

(2.8b)

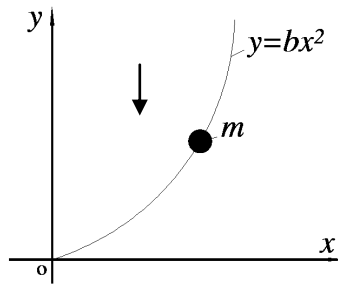
Đ' d'ng nh'ên th'ÿ (2.8b) l'p t'ých c'ña kh'èi l-îng m_i v'ii b'nh ph'ng (é l'ch v'p tr'ý ch'Êt (i'óm v'ụ do (ã Z x,c (p'nh theo (2.8) l'p l-îng c-îng b'c c'ña nguy'án lý Gauss (v'ii (é ch'ýnh x,c b'ng th'õa s' dt²/ 2). So v'ii (2.5), l-îng c-îng b'c Z x,c (p'nh theo (2.8) bi'ou th'p (y (ñ v'ụ r'á r'ng t- t'ng c'ña nguy'án lý Gauss th'õ hi'ôn ẽ ch'ç,

thø nhÛt, nã cho phĐp so s, nh hÛ cã li^n kÛt v¸i hÛ huy¸n to¸n t¸ do, thø hai, ®¹i l-¸ng kh«ng biÕt (®¹i l-¸ng biÕn ph¸n) trong (2.8) l¸ chuy¸n vĐ gi¸ng nh- trong (2.1). C¸c ti¸u c¸nã (2.8) c¸n v¸ ph¸i ®-¸c t¸m t¸ ®i¸u ki¸n (khi kh«ng cã c, c r¸ng bu¸c n¸o kh, c):

$$\frac{\partial Z}{\partial r_i} = 0 \quad (2.9)$$

§i¸u ki¸n (2.9) , p d¸ng v¸o (2.8) cho ta ph--ng tr¸nh c¸n b¸ng c¸nã c- hÛ.

VÝ d¸ 1 VÝ d¸ n¸y l¸y t¸ [3, tr. 64]. Vi¸t ph--ng tr¸nh chuy¸n ®¸ng c¸nã kh¸i l-¸ng m ch¹y tr¸n ®-¸ng cong $y = bx^2$ trong m¸t ph¸ng (xy), kh«ng cã l¸c ma s, t, d-¸i t, c d¸ng c¸nã tr-¸ng gia t¸c g (H¸nh 1.1).

H¸nh 1.1

C, c l¸c t, c d¸ng l¸n kh¸i l-¸ng m bao g¸m: l¸c qu, n t¸nh theo chi¸u y, l¸c tr¸ng tr-¸ng theo chi¸u ®m c¸nã y, l¸c qu, n t¸nh theo x. Ch¸n hÛ so s, nh l¸ hÛ cã c¸ng kh¸i l-¸ng m n¸m trong tr-¸ng gia t¸c g nh-ng huy¸n to¸n t¸ do. L-¸ng c-¸ng b¸c ®-¸c vi¸t theo (2.8) nh- sau:

$$Z = (m\ddot{y} + mg)y + (m\ddot{x})x \rightarrow Min \quad (a)$$

Th¸ $y = bx^2$ v¸o (a) ta c¸

$$Z = (m\ddot{y} + mg)bx^2 + (m\ddot{x})x \rightarrow Min \quad (b)$$

Xem chuyển vận x là biến độc lập tự do điều kiện $\frac{\partial Z}{\partial x} = 0$
 nên có:

$$2bx\ddot{y} + 2bgx + \ddot{x} = 0 \quad (c)$$

Thay $\ddot{y} = 2bx\ddot{x} + 2bx^2$ vào (c) nên có phương trình chuyển động của khối lượng m :

$$(4b^2x^2 + 1)\ddot{x} + 4b^2xx^2 + 2bgx = 0 \quad (d)$$

Phương trình (d) là kết quả cần tìm.

Như nên xét của Gauss nêu trên, cả thoả nại biểu thức (2.7) có biến vận tốc tổng hợp (còn bằng lúc) thuận vận tốc tổng hợp thu được tự. Thật vậy, nếu ta dùng gia tốc là biến vận tốc phân tích từ (2.7) cả thoả viết:

$$\sum_i (f_i - f_{0i}) \delta \ddot{r}_i \leq 0 \quad (2.10)$$

Với điều kiện gia tốc $\ddot{r}_i$ là biến vận tốc độc lập thì với lúc các động.

Từ (2.10) cả thoả viết:

$$Z = \sum_i (f_i - f_{0i}) \ddot{r}_i \rightarrow \text{Min} \quad (2.11)$$

Trong (2.11) cần xem gia tốc $\ddot{r}_i$ là biến vận tốc phân bố cho Z cực tiểu. Với gia tốc $\ddot{r}_{0i}$ của hệ hoàn toàn tự do có biết nêu biểu thức (2.11) tương ứng với các biểu thức dưới đây:

$$Z = \sum_i (f_i - f_{0i}) (\ddot{r}_i - \ddot{r}_{0i}) \rightarrow \text{Min} \quad (2.11a)$$

hoặc
$$Z = \sum_i m_i \left(\frac{f_i}{m_i} - \ddot{r}_{0i} \right) (\ddot{r}_i - \ddot{r}_{0i})$$

$\rightarrow \text{Min}$

$$Z = \sum_i m_i (\ddot{r}_i - \ddot{r}_{0i})^2 \rightarrow \text{Min} \quad (2.11b)$$

Ta thấy (2.11b) trùng với (2.5). Các gia tốc $\ddot{r}_i$ phải thỏa mãn các liên kết nếu cả vụ điều kiện cực tiểu của (2.11) lấy biểu thức (2.6).

Ví dụ 2. Lấy lại ví dụ 1 ($H \times nh$ 1) theo nguyên lý (2.5) hoặc biểu thức (2.11)

Khối lượng m của chuyển động theo x , của chuyển động theo y , nh- ng do các liên kết $y = bx^2$ nên chỉ có một bậc tự do, thay đổi lấy x . Các lực tác động lên m bao gồm: Lực quán tính theo chiều y , lực trọng trường theo chiều âm của y , lực quán tính theo x . Lượng biến động Z viết theo (2.5) lấy:

$$Z = m\left(\frac{mg}{m} + \ddot{y}\right)^2 + m\ddot{x}^2 \rightarrow Min \quad (a)$$

Lấy đạo hàm riêng theo $y = bx^2$ theo thời gian hai lần ta có:

$$\ddot{y} = 2bx\ddot{x} + 2b\dot{x}^2 \quad (b)$$

Thay $\ddot{y}$ trong (a) bằng (b), nhận được:

$$Z = (g + 2bx\ddot{x} + 2b\dot{x}^2)^2 + \ddot{x}^2 \rightarrow Min \quad (c)$$

Xem gia tốc biến đổi để lập vụ tối điều kiện $\partial Z / \partial \ddot{x} = 0$ ta có phương trình chuyển động của khối lượng m như sau:

$$(4b^2x^2 + 1)\ddot{x} + 4b^2x\dot{x}^2 + 2bgx = 0 \quad (d)$$

Phương trình (d) lấy kết quả cần tìm.

Trong trường hợp này, cùng các điều kiện biên và các điều kiện biến đổi, khi đã lượng biến động Z nhận được viết:

$$Z = \sum_i (f_i - f_{oi}) \dot{r}_i \rightarrow Min \quad (2.12)$$

Với điều kiện biên và các điều kiện biến đổi để lập vụ tối thiểu của các liên kết nếu cả. Trong trường hợp này điều kiện cực tiểu của nguyên lý (2.12) sẽ lấy (khi không có vận tốc ban đầu):

$$\frac{\partial Z}{\partial r_i} = 0 \quad (2.13)$$

Làm lại bài toán của ví dụ 1 với $\mathbb{R}^1$ l-îng biến phân lượng vận tốc (biểu thức 2.12) cộng cho ta kết quả đúng đắn.

Tâm lại, các nguyên lý (2.5) hoặc (2.11) với $\mathbb{R}^1$ l-îng biến phân lượng gia tốc để lập nên với lúc t,c đồng, nguyên lý (2.8) với $\mathbb{R}^1$ l-îng biến phân lượng chuyển vận để lập nên với lúc t,c đồng và nguyên lý (2.12) với $\mathbb{R}^1$ l-îng biến phân lượng vận tốc để lập nên với lúc t,c đồng. Biến phân năng trình còn bằng lúc (vận tốc hằng) thuận các bài toán toán học thuần túy và cả thóc -íc ph,t biểu nh- sau : Chuyển động trục của c- hõ xảy ra khi l-îng c-îng bớc Z.

- X,c Đnh theo (2.5) th× -íc t×m theo gia tốc ,
điều kiện (2.6)
- X,c Đnh theo (2.8) th× -íc t×m theo chuyển vận,
điều kiện (2.9)
- X,c Đnh theo (2.12) th× -íc t×m theo vận tốc,
điều kiện (2.13)

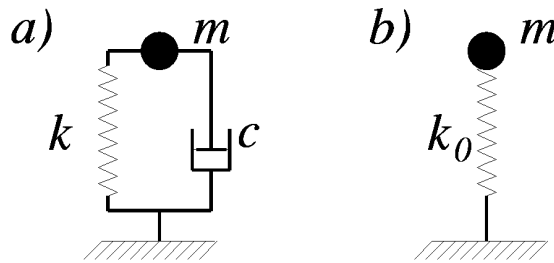
lượng cực tiểu.

Trong nh- , các $\mathbb{R}^1$ l-îng biến phân gia tốc, chuyển vận và vận tốc phải thỏa mãn các điều kiện liên kết của hõ.

Số cả thóc ,p đồng cho các bài toán tĩnh của m«i tr-êng liên tục ta sẽ dùng nguyên lý (2.8) với $\mathbb{R}^1$ l-îng biến phân lượng chuyển vận và điều kiện cực tiểu lượng (2.9). Nguyên lý (2.5) không cho phép giải các bài toán tĩnh. Do ã, các trình bày nguyên lý Gauss d-ii d'ng nuy - h'n chỗ việc số đồng nguyên lý trong c- hác.

Cả thó mẽ rêng nguy^an lý Gauss b»ng c, ch so s, nh hõ cçn tÝnh vói hõ cũ li^an kÕt tuú ý chĐu t, c dõng cũa lúc giềng nh- hõ cçn tÝnh mụ lêi gi¶i cũa nã ®· biÕt. Khi ®ã thay cho lúc ngoi ta dõng lúc li^an kÕt vù lúc qu, n tÝnh cũa hõ so s, nh vói dÊu ng-íc lⁱ ®Ó t, c ®éng l^an hõ cçn tÝnh. Siõu nuy lụ hiõn nhi^an bëi v^x ngoⁱ lúc lu«n c©n b»ng vói néi lúc. XĐt vÝ dõ minh hãa sau:

VÝ dõ 3: Hõ cçn tÝnh lụ khèi l-ìng m cũ li^an kÕt lã xo ®é cõng k vù li^an kÕt nhít vói hõ sè nhít c chĐu t, c dõng lúc $p(t)$ (H×nh 2.2). XĐt dao ®éng th¼ng ®õng $u(t)$ cũa m so vói vÐ trÝ c©n b»ng t¼nh cũa nã. Bui to, n cũ mét bÉc dao ®éng tù do. Ta chãn hõ so s, nh cũ khèi l-ìng m_0 vù li^an kÕt lã xo ®é cõng k_0 cũng chĐu lúc $p(t)$ (H×nh 2.2.b).

H×nh 2.2 a) Hõ cçn tÝnh; b) Hõ so s, nh.

Dao ®éng $u_0(t)$ cũa hõ so s, nh (so vói vÐ trÝ c©n b»ng t¼nh cũa nã) x, c ®Ðnh tõ ph--ng t×nh c©n b»ng sau:

$$m_0 \ddot{u}_0 + k_0 u_0 = p(t) \quad (a)$$

Lúc t, c dõng l^an khèi l-ìng m gãm cũ: lúc qu, n tÝnh $m\ddot{u}$, lúc c¶n lã xo ku , lúc c¶n nhít $c\dot{u}$ vù lúc $p(t)$ ®-íc thay b»ng néi lúc cũa hõ so s, nh. L-ìng c-ìng bõc theo (2.8) viÕt ®-íc:

$$Z = (m\ddot{u} + c\dot{u} + ku - m_0 \ddot{u}_0 - k_0 u_0)u \rightarrow Min \quad (b)$$

Phçn trong dÊu ngoÆc ®-n cña (b) biÓu thÞ lúc t,c dông vµ theo nguyªn lý chuyón vÞ (2.8) cçn xem chuyón vÞ u lµ biÕn ®éc lËp ®èi víi lúc t,c dông th× tõ ®iÒu kiõn $\partial Z/\partial u = 0$ nhËn ®-íc ph--ng tr×nh c©n b»ng cña hõ cçn tÝnh:

$$m\ddot{u} + c\dot{u} + ku = m_0\ddot{u}_0 + k_0u_0 \quad (c)$$

hay chó ý tii (a) ta cã:

$$m\ddot{u} + c\dot{u} + ku = p(t) \quad (d)$$

Nh×n vµo (c) vµ (d) thÊy r»ng thay cho viÖc gi¶i ph--ng tr×nh vi ph©n c©n b»ng (d) cña hõ cçn tÝnh ta cã thÓ gi¶i ph--ng tr×nh (c) øng víi tång thêi ®iÓm. VÕ ph¶i cña (c) cã thÓ lµ nghiÖm riªng hoÆc nghiÖm c- b¶n (tr-êng hîp $p(t)$ lµ xung ®-n vÞ) cña (d) hoÆc, mét c, ch tæng qu,t, lµ thÓ hiÕn cña $p(t)$ trªn hõ bÊt k× nµo kh,c (lêi gi¶i cña hõ bÊt k× khi chÐu t,c ®éng cña $p(t)$). NhËn xÐt nuy rÊt h÷u Ých bëi v× nã cho ta mét ph--ng ph, p n÷a ®Ó gi¶i c,c ph--ng tr×nh vi ph©n phøc t¹p, ®Æc biÕt lµ ®èi víi c,c bµi to,n cã ®iÒu kiõn biªn ë v« h¹n hoÆc lµ khi gi¶i b»ng sè.

L-îng c-ìng bøc Z theo (b) cã thÓ viÕt d-ii d¹ng sau:

$$Z = Z_1 + Z_2 + Z_3 \rightarrow \text{Min} \quad (e)$$

$$Z_1 = \frac{1}{k}(ku - k_0u_0)^2, \quad Z_2 = 2c\dot{u}u, \quad Z_3 =$$

$$2m(\ddot{u} - \ddot{u}_0)u \quad (f)$$

ë ®©y Z1 viÕt d-ii d¹ng b×nh ph--ng tèi thiÓu. V× Z1 ®-íc viÕt d-ii d¹ng b×nh ph--ng tèi thiÓu nªn c,c ®¹i l-îng Z2 vµ Z3 ph¶i nh©n víi hõ sè 2. C,c biÓu thøc l-îng c-ìng bøc (b) vµ (e), (f) lµ t--ng ®--ng.

Những nhận xét rút ra từ ví dụ minh họa nêu trên, p đồng
 đúng cho bất kỳ hồ sơ nào.

Trên đây là những vấn đề cơ bản liên kết bất
 kỳ một số hồ sơ sinh cho nên các thể rõ ràng biểu thức
 (2.8) như sau :

$$\sum_i (f_i - f_{0i}) r_i \rightarrow \text{Min} \quad (2.14)$$

Với f_i là mức lợi nhuận bao gồm lợi nhuận liên
 kết nếu các nhà sản xuất, f_{0i} là mức lợi nhuận liên
 kết ở một nhà sản xuất khác cùng một ngành
 ngoài ngành sản xuất.

Chú ý rằng khi sử dụng biểu thức (2.14) cần xem chuyển
 về r_i là các biến liên kết nếu các nhà sản xuất
 liên kết cùng một ngành sản xuất theo (2.9) (khi không
 các nhà sản xuất khác) nghĩa là phải giải phương
 trình cân bằng của hệ phương trình (2.9) và nghiên cứu
 nghiệm duy nhất.

Phương pháp của nguyên lý (2.14) cho phép định hồ sơ
 sinh bất kỳ. Sử dụng biến phân của (2.14) là chuyển
 về, điều kiện cực tiểu của nó là biểu thức (2.9). Phương
 pháp này do GS. TSKH Huỳnh Củng đề xuất và giải là
 phương pháp nguyên lý cực tiểu Gauss.

Biểu thức (2.7) trong các giới hạn các thể mang
 đều bằng, nghĩa là các thể liên kết giữa các
 khi mà (2.7) sẽ nhận được nguyên lý của các thể. Các thể
 này biểu thức (2.7) với điều kiện thua hoặc bằng là
 các thể biết các biến giữa nguyên lý các thể Gauss với các
 thể của nguyên lý của các thể hiện định.

2.3. C- hõ m«i tr-êng li^n t«c: øng suÊt vµ biÕn d¹ng.

Trong môc này tr×nh bày ph--ng pháp nguy^n lý Gauss ®èi vói c- hõ m«i tr-êng li^n t«c. Muèn vÿy cÇn biÕt kh,i niÖm øng suÊt vµ biÕn d¹ng cña m«i tr-êng li^n t«c. Số tr×nh bày gån d-ii ®©y dùng c,c ®¹i l-îng tenx- vói c,ch hiÓu nh- sau [4 ,tr.196]:

$$a_i a_i = a_1^2 + a_2^2 + a_3^2$$

$$a_{kk} = a_{11} + a_{22} + a_{33}$$

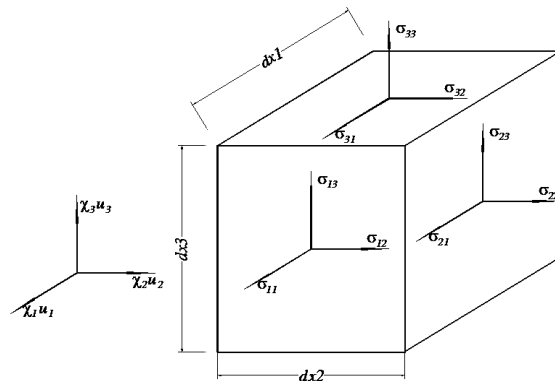
vµ hõ sè Kronecker:

$$\delta_{i j} = 1 \quad \text{khi} \quad i = j$$

$$\delta_{i j} = 0 \quad \text{khi} \quad i \neq j$$

vói $i = 1, 2, 3$; $j = 1, 2, 3$; $k = 1, 2, 3$ ®èi vói kh«ng gian 3 chiÒu.

Cã thÓ nãi ®èi t-îng nghi^n cøu cña c- hõ m«i tr-êng li^n t«c trong to¹ ®é vu«ng gãc lµ ph©n tè khèi ch÷ nhÛt (ba chiÒu, kÝch th-íc v« cïng bÐ) hoÆc ph©n tè ch÷ nhÛt (hai chiÒu, kÝch th-íc v« cïng bÐ) ®-íc t,ch ra tõ m«i tr-êng (h×nh 2.3).

H×nh 2.3. Tr¹ng th,i øng suÊt ph©n tè

Khi ®ã lý thuyÕt øng suÊt cho thÊy ngoµi c,c lùc th«ng th-êng (lùc g©y c,c chuyón vP tÐnh tiÕn trong c- hõ chÊt ®iÓm) tr^n bÒ mÆt ph©n tè cßn cũ c,c øng suÊt t,c dông.

Cả 9 ứng suất σ_{ij} t,c đồng l^an b^o m^ãt ph^on t^e. Th^o nguy^an củ^o ứng suất b^ong lúc chia cho σ_{ij} v^à di^on t^ych.

T^o σ_{ij} ki^on c^on b^ong lúc v^u momen sⁱ nh^on σ_{ij} ph^ong tr^xnh c^on b^ong t^unh c^on ph^on t^e:

$$\sigma_{ij,j} + b_i = 0 \quad (2.15)$$

Trong (2.15) σ_{ij} l^à ứng suất, $\sigma_{ij,j}$ bi^ou th^o σ_{ij} h^om c^on ứng suất theo t^o σ_{ij} kh^ong gian, $\partial\sigma_{ij}/\partial x_j = \sigma_{ij,j}$, b_i l^à lúc kh^oi (lúc kh^oi xem nh^o l^à lúc c^on). N^ou kh^ong c^on lúc momen kh^oi th^x t^o ph^ong tr^xnh c^on b^ong sⁱ c^o:

$$\sigma_{ij} = \sigma_{ji} \quad (2.16)$$

S^e ứng suất σ_{ij} l^à t,c đồng l^an b^o m^ãt ph^on t^e ch^o c^on 6. Lý thuy^ot ứng suất cho th^o khi bi^ot tr^ong th^o ứng suất ph^on t^e th^x sⁱ x,c σ_{ij} σ_{ij} tr^ong th^o lúc t^o σ_{ij} c^on c^on m^ãi tr^ong v^u ng^ong l^ài.

Khi ch^o t,c đồng ngo^oi lúc, ph^on t^e chuy^on σ_{ij} v^u bi^on h^xnh. Lý thuy^ot bi^on d^ong cho th^o ngo^oi c,c chuy^on v^u u_i ph^on t^e c^on ch^o c,c bi^on d^ong ϵ_{ij} . N^ou xem bi^on d^ong l^à b^o (b^ong ph^ong ho^oc t^ych hai bi^on d^ong l^à nh^o so v^u ch^o nh^o n^o) th^x c,c bi^on d^ong ϵ_{ij} x,c σ_{ij} theo c,c ph^ong tr^xnh sau:

$$\epsilon_{ij} = \frac{1}{2} (u_{i,j} + u_{j,i}) \quad (2.17)$$

C,c ϵ_{ij} l^à c,c σ_{ij} l^à l^à kh^ong th^o nguy^an. T^o nh^o ten^x σ_{ij} , ten^x ϵ_{ij} σ_{ij} ϵ_{ij} x^ong v^u c^on 6 bi^on d^ong σ_{ij} l^à t^o ứng v^u 6 ứng suất.

T^o (2.17) th^o r^ong tr^ong th^o chuy^on v^u x,c σ_{ij} duy nh^ot tr^ong th^o bi^on d^ong, nh^ong ng^ong l^ài kh^ong

Đúng bởi vì cả những chuyển vị không gây biến dạng (chuyển vị của vết rỗng tuyệt đối). Ngoài các phép biến dạng trục, đó bởi vì tính liên tục của các trục, các phép biến dạng trục và điều kiện không bị giãn nở.

Từ theo tính chất của các vết liều các trục mục các liên hệ khác nhau giữa ứng suất và biến dạng. Do các ứng suất và biến dạng nên một cách tăng quá, cần biết 36 thành phần tính chất vết liều. Tuy nhiên tổ điều kiện biến dạng phải liên hệ nhau còn sẽ 36 rút xuống còn 21. Sẽ với vết liều bằng hướng cho còn 2 thành phần tính chất vết liều để lập các trục trong các thành phần sau: hai hướng là Lamé μ và λ , mô đun Young E , mô đun trượt G và hệ Poisson ν , giữa chúng các liên hệ sau đây:

$$\lambda = \frac{E\nu}{(1+\nu)(1-2\nu)}, \quad \mu = G = \frac{E}{2(1+\nu)} \quad (2.18)$$

Sẽ với vết liều bằng nhất, bằng hướng, tuân theo Định luật Hooke) thì liên hệ giữa ứng suất và biến dạng sẽ là:

$$\sigma_{ij} = 2G (\epsilon_{ij} + \frac{\nu}{1-2\nu} \epsilon_{kk} \delta_{ij}) \quad (2.19)$$

Từ công thức (2.19) thấy rằng ứng suất σ_{ij} không những phụ thuộc vào biến dạng ϵ_{ij} theo phép của nó mà còn phụ thuộc vào các biến dạng theo các phép khác thành qua hệ Poisson ν . Hệ số $2G$ đó chính là trục buy sau này sẽ các giải hệ các biến dạng.

Những trục buy trên cho thấy về với các hệ các trục liên hệ cần xem các biến dạng ϵ_{ij} hệ để lập về với nhau và các trục theo phép biến dạng (2.17),

⇔ Chuyón vĐ

BiÕn d¹ng

Khèi l-îng

⇔ Khèi l-îng

C, c ®é cøng biÕn d¹ng

KÝ hiõu ⇔ chø sù t--ng ®--ng gi÷a c, c kh, i niõm. Vii c, ch hiõu nuy cøng dõ dúng x©y dùng phiõm hụm l-îng c-ìng bøc t--ng tù nh- (2.14) ®èi vii c- hõ m«i tr-êng li^an tc bÊt kú ®-íc tr×nh buy sau ©y.

Tr-íc ti^an, ta dïng hõ so s, nh lụ hõ chÊt ®ióm cã cïng khèi l-îng, cïng chĐu t, c dõng lúc ngoi vự hõn toan tù do. Sèi vii m«i tr-êng li^an tc cÇn xĐt th^am øng suÊt vự biÕn d¹ng n^an l-îng c-ìng bøc Z cña hõ viÕt t--ng tù (2.14) nh- sau:

$$Z_{\dots} = Z_1 + Z_2 \rightarrow \text{Min}$$

$$Z_1 = \int_V \sigma_{ij} \varepsilon_{ij} dV \quad , \quad Z_2 = \int_V (\rho \ddot{u}_i u_i + b_i u_i - \rho \ddot{u}_{0i} u_i) dF \quad (2.20)$$

Trong (2.20) V lụ th tÝch vÊt th, ρ lụ khèi l-îng ®-n vĐ. Lúc qu, n tÝnh lụ lúc cÇn n^an trong (2.20) mang dÊu céng. L-îng c-ìng bøc Z1 xĐt øng suÊt cña m«i tr-êng li^an tc cÇn tÝnh, hõ chÊt ®ióm so s, nh kh«ng cã øng suÊt. L-îng c-ìng bøc Z2 xĐt lúc khèi vự lúc qu, n tÝnh cña m«i tr-êng li^an tc, lúc qu, n tÝnh cña hõ chÊt ®ióm so s, nh. C, c lúc nuy ®õu g©y chuyón vĐ u.

Theo ph--ng ph, p nguy^an lý cùc trĐ Gauss, trong (2.20) cÇn xem c, c biÕn d¹ng ε_{ij} lụ ®éc lËp ®èi vii c, c øng suÊt σ_{ij} vự c, c chuyón vĐ u_i lụ ®éc lËp ®èi vii lúc t, c

dông (đồng trục lực khi vận tốc quán tính) vận tốc lệch đi với nhau. Điều kiện cực tiểu của (2.20) là:

$$\frac{\partial Z1}{\partial \varepsilon_{ij}} + \frac{\partial Z2}{\partial u_i} = 0 \quad (2.21.a)$$

Nếu biến dạng ε_{ij} biểu thị qua chuyển vị (công thức (2.17)) thì điều kiện cực tiểu của (2.20) có thể viết như sau:

$$\frac{\partial Z1}{\partial \varepsilon_{ij}} \frac{\partial \varepsilon_{ij}}{\partial u_i} + \frac{\partial Z2}{\partial u_i} = 0 \quad (2.21.b)$$

Từ điều kiện (2.21.a) nhận được:

$$\sigma_{ij,j} + b_i + \rho \ddot{u}_i - \rho \ddot{u}_{0i} = 0 \quad (2.22)$$

Phương trình (2.22) là phương trình vi phân còn bằng của hệ khối liên tục dẹt dạng ống suết.

Nếu tải trọng ngang xét không cả lực ngoại tác động thì $\rho \ddot{u}_{0i}$ sẽ triệt tiêu, phương trình (2.22) là phương trình còn bằng tổng lực hãm chuyển vị của hệ khối liên tục. Chuyển vị bị to, nhỏ tùy, $\rho \ddot{u}_i$ cũng bằng không, phương trình (2.22) khi đã trùng với (2.15).

Dùng nhận được phương trình vi phân còn bằng dẹt dạng chuyển vị bằng các hệ số liên hệ ống suết - biến dạng vào phương trình (2.22) hoặc vào phiếm hàm (2.20). Trong môc (2.5) dẹt đồng sẽ trở lại vấn đề này.

Cần nêu nhận xét rằng biểu thức (2.20) cho phép so sánh hệ khối liên tục với hệ chất lỏng hoàn toàn tự do khi hai hệ cũng chịu lực ngoại như nhau. Trong (2.20) không chứa các thành phần vận tốc biến dạng của khối liên tục nên có thể viết lại dưới dạng:

Xét các chuyển vị khác của phiếm hàm liên tục cùng bậc (2.20):

- Tr-êng hĩp kh«ng dĩng hõ so s, nh th× ph¶i ®-a lúc ngoµi pi vµo (2.20). Lúc pi th-êng t, c dõng lªn bõ mÆt Ω cña vÛt nªn ta viÕt:

$$Z = \int_V (\sigma_{ij} \varepsilon_{ij} + \rho \ddot{u}_i u_i - b_i u_i) dv - \int_{\Omega} p u_i d\Omega \rightarrow Min \quad (2.23)$$

- Cã thõ dĩng hõ so s, nh cõng lµ c- hõ m«i tr-êng liªn tõc cã liªn kõt bÛt kú vói ®iõu kiõn hai hõ cĩng chĐu lúc ngoµi giềng nhau:

$$Z = \int_V [(\sigma_{ij} - \sigma_{0ij}) \varepsilon_{ij} + (\rho \ddot{u}_i - \rho_0 \ddot{u}_{0i}) u_i - (b_i - b_{0i}) u_i] dv \rightarrow Min \quad (2.24)$$

Giềng nh- ®· tr×nh bµy ẽ vÝ dõ 3, thùc chÛt cña ph-¶ng ph, p nguyªn lý cùc trĐ Gauss lµ dĩng néi lúc cña hõ so s, nh t, c dõng lªn hõ cÇn t×m.

- Şèi vói bµi to, n tũnh, lúc qu, n tÝnh triÕt tiªu, khi kh«ng xĐt lúc khèi, biõu thõc (2.24) cã d'ng:

$$Z = \int_V (\sigma_{ij} - \sigma_{0ij}) \varepsilon_{ij} dv \rightarrow Min \quad (2.25)$$

- Şèi vói bµi to, n tũnh, kh«ng xĐt lúc khèi, kh«ng dĩng hõ so s, nh, tõ (2.23) ta cã:

$$Z = \int_V \sigma_{ij} \varepsilon_{ij} dv - \int_{\Omega} p_i u_i d\Omega \rightarrow Min \quad (2.26)$$

C, c chuyõn vĐ u_i vµ biõn d'ng ε_{ij} (x, c ®Đnh theo (2.17)) trong c, c phiõm hµm (2.20, 2.23, 2.24, 2.25) vµ (2.26) lµ nh÷ng ®'i l-ĩng ®éc lÛp ®èi vói lúc t, c dõng vµ õng suÛt vµ ph¶i tho¶ m·n c, c ®iõu kiõn liªn kõt nõu cã. Chuyõn ®éng thùc cña c- hõ m«i tr-êng liªn tõc x¶y ra khi cùc tiõu c, c phiõm hµm l-ĩng c-ĩng bõc võa nªu theo

Điều kiện (2.21) nếu không cả c, c Điều kiện liên kết nọ kh, c .

Sẽ viết lại trình bày, quan hệ ứng suất - biến dạng x, c như theo (2.19), ta cần viết l-ứng c-ứng bậc d-ii dạng bình phương để thiếu nh- nh- $xĐt$ $\cdot n^a u$ $\ddot{e}$ vđ dđ 3:

$$Z = \int_V \frac{1}{2G} (\sigma_{ij} - \sigma_{0ij})^2 dv + 2 \int_V (f_{mi} - f_{0mi}) u_i dv \rightarrow Min$$

(2.27a)

hoặc

$$Z = \int_V 2G (\varepsilon_{ij} - \varepsilon_{0ij})^2 dv + 2 \int_V m_i (\ddot{u}_i - \ddot{u}_{0i}) u_i dv \rightarrow Min$$

Trong đó, khi không dùng hệ số sinh thì phải $xĐt$ lúc ngoài, cần viết lại (2.26) như d-ii $\cdot y$:

$$Z = \int_V \frac{1}{2G} (\sigma_{ij})^2 dv + 2 \int_V f_{mi} u_i dv - 2 \int_{\Omega} p_i u_i d\Omega \rightarrow Min$$

(2.27b)

hoặc

$$Z = \int_V 2G (\varepsilon_{ij})^2 dv + 2 \int_V (m_i \ddot{u}_i) u_i dv - 2 \int_{\Omega} p_i u_i d\Omega \rightarrow Min$$

Trong (2.27) $f_{mi} = m_i \ddot{u}_i$ và $f_{0mi} = m_{0i} \ddot{u}_{0i}$ là lúc qu, n tính của hệ cần tính và hệ số sinh, liên hệ giữa ứng suất và biến dạng x, c như theo biểu thức (2.19). Trong (2.27), cần xem các biến dạng ε_{ij} là các $\cdot i$ l-ứng biến phần $\cdot c$ $\ddot{e}$ $\cdot i$ viết lại các ứng suất σ_{ij} , các chuyển vị u_i là $\cdot c$ $\ddot{e}$ $\cdot i$ viết lại lúc t, c đồng p và lúc qu, n tính.

Tích phần thể tích trong (2.27) liên quan đến ứng suất như cả trạng thái $2G$, Trễ liên trình bày các phiếm hàm l-ứng c-ứng bậc, $\cdot i$ viết lại hệ $\cdot c$ $\cdot i$ $\cdot i$ các biểu thức (2.14), $\cdot i$ viết lại trình bày liên các biểu thức (2.20) và các trình bày hệ của các biểu thức (2.23), (2.24), (2.25), (2.26) và (2.27). Trong các phiếm hàm này cần xem các biến dạng ε_{ij} x, c

Định theo (2.17) vụ các chuyển vận u_i là các $\mathbb{R}^1$ l-îng không biết các lớp các víi ông suất vụ lúc t,c đông, tháa m.n các điều kiện liên kết nếu cả vụ các điều kiện không bị gi,n $\mathbb{R}^0$ (riêng các víi m*»*i tr-êng liên tôc). Các tióu các phiõm hụm nuy theo điều kiện (2.21) cho ta chuyển vận thùc của c- hõ cçn tÝnh.

Ph-õng ph,p nguy^an lý của trĐ Gauss là ph-õng ph,p mii trong c- hãc m*»*i tr-êng liên tôc.

2.4. C- hãc kết cấu.

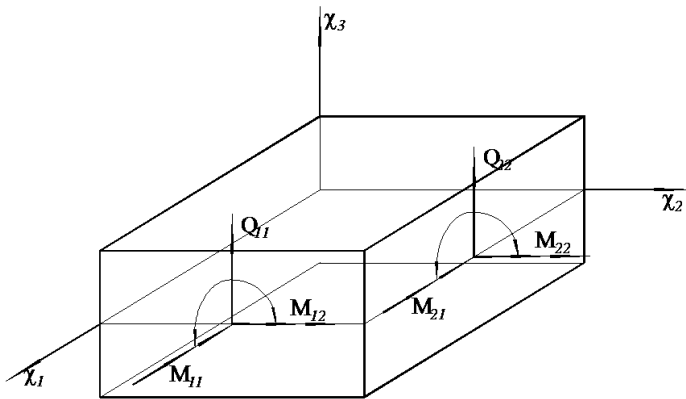
M*»*n sỏc bõn vệt liõu vụ c- hãc kết cấu nghi^an cầu trÝng th,i ông suất biến dÝng của dçm, thanh, tÊm, khung, dụn v.v... là nh÷ng kết cấu cả mét hoÆc hai kých th-íc nhá thua nhiều lçn so víi các kých th-íc cũn lⁱ. Trong tr-êng híp nuy $\mathbb{R}^0$ $\mathbb{R}$ -n gi¶n nh-ng kết qu¶ tÝnh vÉn b¶o $\mathbb{R}^m$ các chÝnh x,c ã ðĩng trong thùc tũ (kiõm tra b»ng thÝ nghiõm), cả thõ ðĩng mÆt c³4t kết cấu thay cho mÆt c³4t phõn tẻ vụ các ông suất t,c đông l^an mÆt c³4t $\mathbb{R}$ -íc qui vò thụn c,c néi lúc t,c đông l^an mÆt trung b×nh ($\mathbb{R}$ -êng trung b×nh các víi dçm) nh- lúc ðãc N, momen uèn M, lúc c³4t Q v.v... Muèn vÿy cçn $\mathbb{R}$ -a vụo các gi¶ thiõt sau $\mathbb{R}^0$ y:

- Khi chĐu lúc ðãc trõc, ông suất ph,p $\mathbb{R}$ -íc xem là phõn bè ðõu tr^an tiõt ðiõn.
- Khi chĐu lúc ngang (t,c đông th¼ng gãc víi mÆt trung b×nh) cả các gi¶ thiõt sau $\mathbb{R}^0$ y:

MÆt trung b×nh của tÊm vụ trõc trung b×nh của dçm không cả néi lúc vụ do ã không bị biến dÝng.

Gi¶ thiõt tiõt ðiõn ph¼ng: tiõt ðiõn sau khi biến dÝng vÉn ph¼ng.

Không xét ống suýt nên giả các lớp theo chiều cao tiết diện, nghĩa là xem các lớp song song với mặt trung bình (tên) làm việc ở trạng thái ứng suất phẳng.

Hình 2.4. Nội lực của phần tử tên

Sở dĩ có các giả thiết trên, các momen uốn và xoắn và lực cắt tác động lên mặt cắt theo trục x_3 theo các biểu thức dưới đây (hình 2.4):

$$M_{11} = \int_{-h/2}^{h/2} \sigma_{11} x_3 dx_3, \quad M_{22} = \int_{-h/2}^{h/2} \sigma_{22} x_3 dx_3, \quad M_{12} = M_{21} = \int_{-h/2}^{h/2} \sigma_{12} x_3 dx_3$$

$$Q_{11} = \int_{-h/2}^{h/2} \sigma_{13} dx_3, \quad Q_{22} = \int_{-h/2}^{h/2} \sigma_{23} dx_3 \quad (2.28)$$

ở đây h là chiều cao tiết diện.

Sở dĩ có những giả định trên nguyên lý của phép Gauss cần biết các 'biến dạng' của tiết diện do momen uốn gây ra. Với các giả thiết nêu trên chớ cần biết chuyển vị thẳng góc w của trục hoặc mặt trung bình của kết cấu (cần giải hệ phương trình vi phân, phương trình trong trường hợp uốn thuần túy cả thoả tính các chuyển vị theo các phương cần lấy và dùng các phương trình (2.17) để xác định các biến dạng. Kết quả cho thấy các biến dạng trong mặt phẳng tên (hoặc thí dụ) phần bề

tuyến tính theo chiều cao và tở lờ với ϵ cong χ_{ij} của mặt vâng ($i=1,2; j=1,2$):

$$\epsilon_{ij} = \chi_{ij} \quad ;$$

$$\chi_{11} = -w_{,11} \quad , \quad \chi_{22} = -w_{,22} \quad , \quad \chi_{12} = -w_{,12} \quad .$$

(2.29)

Đều trở trong công thức χ_{ij} ϵ cong (2.29) lấy do xem chuyển vị w cả chiều d- $\rightarrow$ ng h- $\rightarrow$ ng xuyên d- $\rightarrow$ ng đều nên lực nh- $\rightarrow$ tr $\rightarrow$ n hình 2.4. Nh- $\rightarrow$ vậy, ϵ cong χ_{ij} của c,c lớp song song với mặt trung bình lấy giềng nhau và ϵ đã lấy 'biến dạng' do momen M_{ij} gây ra. Biết ϵ - $\rightarrow$ ic biến dạng ϵ_{ij} χ_{ij} ϵ cong theo (2.29) sẽ tính ϵ - $\rightarrow$ ic momen M_{ij} theo (2.28). Liên hệ giữa momen uốn và 'biến dạng uốn' của tiết diện nh- $\rightarrow$ sau:

$$M_{11} = D(\chi_{11} + \nu\chi_{22}) \quad , \quad M_{22} = D(\chi_{22} + \nu\chi_{11}) \quad , \quad M_{12} = D(1-\nu)\chi_{12} \quad (2.30)$$

ở đây D là ϵ cong uốn.

$$\epsilon$$
- $\rightarrow$ ic với d $\rightarrow$ m $D = EJ = \frac{Eh^3}{12} \quad , \quad \epsilon$ - $\rightarrow$ ic với

$$t\hat{e}m \quad D = \frac{Eh^3}{12(1-\nu^2)}$$

và $D(1-\nu)$ ϵ - $\rightarrow$ ic giải lấy ϵ cong xoắn (ϵ cong của biến dạng xoắn).

(ở đây cần chú ý rằng do cả liên kết gối tựa nên mặt trung bình cả thó b $\rightarrow$ biến dạng trong mặt phẳng của n $\rightarrow$, giữa tiết mặt trung bình lấy mặt trung hợp n $\rightarrow$ tr $\rightarrow$ n không ϵ - $\rightarrow$ ic th $\rightarrow$ m $\rightarrow$ n. Trong tr- $\rightarrow$ ng h $\rightarrow$ ip này ϵ v $\rightarrow$ ng ph $\rightarrow$ i lấy b $\rightarrow$ so với chiều cao d $\rightarrow$ m hoặc chiều dày t $\rightarrow$ em ϵ cả thó bá qua ϵ ng suất t $\rightarrow$ c d $\rightarrow$ ng trong mặt trung bình).

Trong tr-êng hîp cã lúc c³t Q_{ii} th× chóng ®-íc x, c ®Pnh tã ®iòu kiõn cõn b»ng phõn tẽ, ta cã:

$$Q_{11} = \frac{\partial M_{11}}{\partial x_1} + \frac{\partial M_{12}}{\partial x_2}, \quad Q_{22} = \frac{\partial M_{22}}{\partial x_2} + \frac{\partial M_{21}}{\partial x_1}$$

$$\text{hay } Q_{11} = D [(\chi_{11})_{,1} + (\chi_{12})_{,2}], \quad Q_{22} = D [(\chi_{12})_{,1} + (\chi_{22})_{,2}] \quad (2.31)$$

Tã c«ng thõc (2.28) cã thõ thÊy ®é cõng chÐu c³t cu¶ tiõt diõn lụ Gh vµ biõn d'ng tr-ít γ_{11} vµ γ_{22} t--ng õng vói lúc c³t sĩ b»ng gãc xoay cña ®-êng ®µn hải:

$$\gamma_{11} = w_{,1} = \frac{\partial w}{\partial x_1}, \quad \gamma_{22} = w_{,2} = \frac{\partial w}{\partial x_2} \quad (2.32)$$

Trong lý thuyõt kõt cÊu chÐu uèn nªu trªn, ®é vãng cña kõt cÊu chõ do mo-men uèn gõy ra, kh«ng xÐt biõn d'ng tr-ít do lúc c³t gõy ra.

Sẽi vói c, c lúc N_{ij} t, c dõng lªn mÆt trung b×nh cña tiõt diõn th× c, c biõn d'ng ϵ_{ij} ($i=1,2; j=1,2$) vÈn x, c ®Pnh theo (2.17). Sẻ cõng cña tiõt diõn chÐu nÐn kÐo sĩ lụ Eh.

Trong c, c c«ng thõc vĩa nªu lÊy $i=1, j=1$ ®èi vói búi to, n mét chiòu (thanh, dçm), chiòu rẻng dçm b»ng ®-n vP.

Do sõ dõng momen uèn cña tiõt diõn nªn ph¶i ®-a thªm c, c liªn kõt vò xoay ®ó m« t¶ c, c ®iòu kiõn biªn cña nã: liªn kõt khíp cho phÐp tiõt diõn xoay tù do, momen b»ng kh«ng; liªn kõt ngum kh«ng cho tiõt diõn xoay, momen kh, c kh«ng.

Sau khi ®· biõt 'c, c biõn d'ng' t--ng õng vói c, c nẻi lúc cña tiõt diõn (momen uèn, lúc c³t, lúc dắc trõc

v.v..) và để công của chúng ta dùng các bài toán kết cấu theo phương pháp nguyên lý cực tiểu Gauss.

Ta sẽ viết một cách tổng quát l-íng c-íng b-oc Z của bài toán kết cấu dưới dạng tổng từ nh-

(2.25) (bài toán tĩnh):

$$Z = \int_V [(M_{ij} - M_{0ij})\chi_{ij} + (Q_{ii} - Q_{0ii})\gamma_{ii} + (N_{ij} - N_{0ij})\epsilon_{ij}] dv \rightarrow Min$$

(2.33a)

hoặc dưới dạng bình phương tối thiểu:

$$Z = \int_V \frac{1}{Docung} (N-íi lúc h-ö c-çn t-ýnh - N-íi lúc h-ö so s, nh)^2 dv \rightarrow Min$$

(2.33b)

và trong trường hợp không dùng hồ sơ sinh ta sẽ:

$$Z = \int_V \frac{1}{Docung} (N-íi lúc h-ö c-çn t-ýnh)^2 dv - 2 \int_{\Omega} p_i w_i d\Omega \rightarrow Min$$

(2.33c)

ở đây V là chi-ou d-oi d-çm hoặc di-ön t-ých t-êm, Ω là chi-ou d-oi hoặc di-ön t-ých ph-ím vi-ết lúc. Trong (2.33) c-çn xem các kí-çong χ_{ij} là các kí-íi l-íng kí-çong l-ép kí-íi víi n-íi lúc momen u-èn M_{ij} , các biến dạng trượt γ_{11} và γ_{22} là các kí-íi l-íng kí-çong l-ép kí-íi víi lúc c-çt Q_{11} và Q_{22} , các biến dạng trong mặt trung bình ϵ_{ij} là các kí-íi l-íng kí-çong l-ép kí-íi víi N_{ij} và ở-ou là các kí-íi l-íng biến ph-ön của bài toán. Si-ou ã ch-ø ra r-çng c-çt tí-ou của l-íng c-íng b-oc Z, bi-ou th-oc (2.33), ch-ø c-ã th-ó t-çm t-õ kí-ou ki-ön:

$$\frac{\partial Z}{\partial \chi_{ij}} \frac{\partial \chi_{ij}}{\partial W} + \frac{\partial Z}{\partial \gamma_{ii}} \frac{\partial \gamma_{ii}}{\partial W} + \frac{\partial Z}{\partial \epsilon_{ij}} \frac{\partial \epsilon_{ij}}{\partial W} + \frac{\partial Z}{\partial W} = 0$$

(2.34)

Bèi $v \times c, c$ biÕn d'ng uèn, biÕn d'ng c³at v.v...lụ hụm cña $\mathbb{R}$ é vâng vự $\mathbb{R}$ é vâng lụ hụm cña tãa $\mathbb{R}$ é n^an $\mathbb{R}$ iÒu kiÕn (2.34) $\mathbb{R}$ -íc tÝnh b»ng phĐp tÝnh biÕn ph©n vự sĨ cho ta ph--ng tr×nh c©n b»ng tũnh cña kÕt cÊu (xem môc 2.5 d-ii $\mathbb{R}$ ©y).

Ph--ng ph,p nguy^an lý cùc trĐ Gauss vói biÓu thøc l-ìng c-ìng bøc Z viÕt theo (2.33) vự $\mathbb{R}$ iÒu kiÕn cùc tiÓu (2.34) lụ ph--ng ph,p míi, tæng qu,t trong c- hãc kÕt cÊu.

2.5. Ph--ng ph,p nguy^an lý cùc trĐ Gauss vự c,c ph--ng tr×nh c©n b»ng cña c- hõ.

Theo ph--ng ph,p nguy^an lý cùc trĐ Gauss, nõu nh- biÕt $\mathbb{R}$ -íc c, c lúc vự néi lúc cña c- hõ vự c, c chuyón vĐ vự biÕn d'ng do chóng g©y ra th× cã thÓ viÕt $\mathbb{R}$ -íc l-ìng c-ìng bøc Z cña hõ. Dìng phĐp tÝnh biÕn ph©n vói $\mathbb{R}$ ^i l-ìng biÕn ph©n lụ c, c chuyón vĐ $\mathbb{R}$ éc lĚp $\mathbb{R}$ èi vói lúc t,c ðông vự biÕn d'ng $\mathbb{R}$ éc lĚp vói øng suÊt sĨ nhĚn $\mathbb{R}$ -íc ph--ng tr×nh vi ph©n c©n b»ng cña hõ (ph--ng tr×nh $\forall$ -le (Euler) cña phiÕm hụm Z). Sau $\mathbb{R}$ ©y tr×nh bựy c, c vÝ ðo số ðông ph--ng ph,p vĩa n^au $\mathbb{R}$ Ó t×m ph--ng tr×nh c©n b»ng.

2.5.1. Ph--ng tr×nh c©n b»ng tũnh $\mathbb{R}$ èi vói m«i tr-êng $\mathbb{R}$ µn hải, $\mathbb{R}$ ảng nhĚt, $\mathbb{R}$ ½ng h-ìng.

Ba ph--ng tr×nh vi ph©n c©n b»ng cña c- hõ d-ii d'ng øng suÊt lụ ph--ng tr×nh (2.22). Thõ c, c øng suÊt σ_{ij} x,c $\mathbb{R}$ Đnh theo (2.19) vựo (2.22) sĨ cã c, c ph--ng tr×nh vi ph©n c©n b»ng cña c- hõ $\mathbb{R}$ µn hải $\mathbb{R}$ ảng nhĚt $\mathbb{R}$ ½ng h-ìng d-ii d'ng chuyón vĐ. ẽ $\mathbb{R}$ ©y tr×nh bựy c, c h tÝnh trùc tiÕp $\mathbb{R}$ Ó nhĚn $\mathbb{R}$ -íc c, c ph--ng tr×nh $\mathbb{R}$ ã (tr-êng híp búi to,n tũnh).

Li^an hõ biõn d¹ng - chuyõn v^P (2.17) v^u øng su^Êt - biõn d¹ng (2.19) ®-íc viõt l¹i trong hõ tãa ®é (x, y, z) d-íi d¹ng th-êng d¹ng v^íi u, v v^u w l^u c, c chuyõn v^P t-¹ng øng theo c, c chiõu (x, y, z) nh- sau:

$$\begin{aligned} \varepsilon_x &= \frac{\partial u}{\partial x}, & \varepsilon_y &= \frac{\partial v}{\partial y}, & \varepsilon_z &= \frac{\partial w}{\partial z}, \\ \gamma_{xy} &= \frac{\partial u}{\partial y} + \frac{\partial v}{\partial x}, & \gamma_{xz} &= \frac{\partial u}{\partial z} + \frac{\partial w}{\partial x}, & \gamma_{yz} &= \frac{\partial v}{\partial z} + \frac{\partial w}{\partial y}, \\ \sigma_x &= 2G \left(\frac{\partial u}{\partial x} + \frac{\nu}{1-2\nu} \theta \right), & \sigma_y &= 2G \left(\frac{\partial v}{\partial y} + \frac{\nu}{1-2\nu} \theta \right), & \sigma_z &= 2G \\ & \left(\frac{\partial w}{\partial z} + \frac{\nu}{1-2\nu} \theta \right) \\ \tau_{xy} &= G \gamma_{xy}, & \tau_{xz} &= G \gamma_{xz}, & \tau_{yz} &= G \gamma_{yz} \end{aligned} \quad (2.34)$$

ë ®©y $\theta = \varepsilon_x + \varepsilon_y + \varepsilon_z$ - biõn d¹ng thó t¹ch c¹a phõn t¹.

Ta viõt l-¹ng c-¹ng bõc z theo (2.25) cho m¹i øng su^Êt v^u l^uc kh¹i b:

$$\begin{aligned} Z1 &= \int_V 2G \left(\frac{\partial u}{\partial x} + \frac{\nu}{1-2\nu} \theta \right) \frac{\partial u}{\partial x} dV, & Z2 &= \int_V 2G \left(\frac{\partial v}{\partial y} + \frac{\nu}{1-2\nu} \theta \right) \frac{\partial v}{\partial y} dV, \\ Z3 &= \int_V 2G \left(\frac{\partial w}{\partial z} + \frac{\nu}{1-2\nu} \theta \right) \frac{\partial w}{\partial z} dV, & Z4 &= \int_V G \gamma_{xy} \left(\frac{\partial u}{\partial y} + \frac{\partial v}{\partial x} \right) dV, \\ Z5 &= \int_V G \gamma_{xz} \left(\frac{\partial u}{\partial z} + \frac{\partial w}{\partial x} \right) dV, & Z6 &= \int_V G \gamma_{yz} \left(\frac{\partial v}{\partial z} + \frac{\partial w}{\partial y} \right) dV \end{aligned}$$

$$Z7 = \int_V b_x u \, dV, \quad Z8 = \int_V b_y v \, dV, \quad Z9 = \int_V b_z w \, dV \quad (2.35)$$

L-îng c-ìng bøc Z b»ng tæng c, c l-îng c-ìng bøc thụnհ phÇn:

$$Z = Z1 + Z2 + Z3 + Z4 + Z5 + Z6 + Z7 + Z8 + Z9$$

→ Min

Tõ ®iÒu kiÕn cùc tiÓu (1.21) cña phiÕm hụm Z viÕt l-ìi d-ìi d¹ng:

$$\frac{\partial Z}{\partial \varepsilon_{ij}} \frac{\partial \varepsilon_{ij}}{\partial u} + \frac{\partial Z}{\partial u} = 0, \quad \frac{\partial Z}{\partial \varepsilon_{ij}} \frac{\partial \varepsilon_{ij}}{\partial v} + \frac{\partial Z}{\partial v} = 0, \quad \frac{\partial Z}{\partial \varepsilon_{ij}} \frac{\partial \varepsilon_{ij}}{\partial w} + \frac{\partial Z}{\partial w} = 0 \quad (2.36)$$

sĩ nhËn ®-ìc ba ph--ng tr×nh vi phÇn cÇn b»ng tũnh. Bèi v× u, v vµ w lµ c, c hụm cña tãa ®é (x, y, z), kh«ng ph¶i lµ biÕn ®éc lËp, nªn phÐp tÝnh (2.36) lµ phÐp tÝnh biÕn phÇn. Ph--ng tr×nh cÇn b»ng thø nhÊt vói u lµ hụm ch-a biÕt nhËn ®-ìc vói chó ý r»ng

- §¹i l-îng biÕn phÇn cña Z1 (øng vói σ_x) lµ ε_x hay $\frac{\partial u}{\partial x}$, nh- vËy:

$$\frac{\partial Z1}{\partial \varepsilon_x} = - \frac{\partial}{\partial x} 2G \left(\frac{\partial u}{\partial x} + \frac{\nu}{1-2\nu} \theta \right) = - 2G \left(\frac{\partial^2 u}{\partial x^2} + \frac{\nu}{1-2\nu} \frac{\partial}{\partial x} \theta \right)$$

- §¹i l-îng biÕn phÇn cña Z4 (øng vói τ_{xy}) lµ γ_{xy} cã thụnհ phÇn $\frac{\partial u}{\partial y}$, nªn:

$$\frac{\partial Z4}{\partial \gamma_{xy}} = - G \frac{\partial}{\partial y} \gamma_{xy} = -G \left(\frac{\partial^2 u}{\partial y^2} + \frac{\partial^2 v}{\partial x \partial y} \right)$$

- §¹i l-îng biÕn phÇn cña Z5 (øng vói τ_{xz}) lµ γ_{xz} cã thụnհ phÇn $\frac{\partial u}{\partial z}$, nªn:

$$\frac{\partial Z5}{\partial \gamma_{xz}} = -G \frac{\partial}{\partial z} \gamma_{xz} = -G \left(\frac{\partial^2 u}{\partial z^2} + \frac{\partial^2 w}{\partial z \partial x} \right)$$

- Số i l-îng biÕn ph©n cña Z7 lµ u, nªn:

$$\frac{\partial Z7}{\partial u} = b_x$$

Tæng céng:

$$\frac{\partial Z1}{\partial u} + \frac{\partial Z4}{\partial u} + \frac{\partial Z5}{\partial u} + \frac{\partial Z7}{\partial u} = 0$$

sau khi rút gän sã lµ:

$$G \left(\frac{\partial^2 u}{\partial x^2} + \frac{\partial^2 u}{\partial y^2} + \frac{\partial^2 u}{\partial z^2} \right) + \frac{G}{1-2\nu} \left(\frac{\partial}{\partial x} \theta \right) + b_x = 0$$

(2.37)

Ph-ång tr×nh c©n b»ng thø hai nhËn ®-íc víi v lµ hµm ch-a biÕt. Trong (2.35) c,c ®¹i l-îng biÕn ph©n cña v cũ Z2, Z4, Z6 vµ Z8. Ph-ång tr×nh c©n b»ng thø ba nhËn ®-íc víi w lµ hµm ch-a biÕt. Trong (2.35) c,c ®¹i l-îng biÕn ph©n cña w cũ Z3, Z5, Z6 vµ Z9. B»ng c, ch tÝnh biÕn ph©n t-ång tù sã cũ thªm hai ph-ång tr×nh c©n b»ng sau:

$$G \left(\frac{\partial^2 v}{\partial x^2} + \frac{\partial^2 v}{\partial y^2} + \frac{\partial^2 v}{\partial z^2} \right) + \frac{G}{1-2\nu} \left(\frac{\partial}{\partial y} \theta \right) + b_y = 0$$

(2.38)

$$G \left(\frac{\partial^2 w}{\partial x^2} + \frac{\partial^2 w}{\partial y^2} + \frac{\partial^2 w}{\partial z^2} \right) + \frac{G}{1-2\nu} \left(\frac{\partial}{\partial z} \theta \right) + b_z = 0$$

(2.39)

Ba phương trình (2.37), (2.38) và (2.39) là các phương trình vi phân còn bằng của hệ phương trình, bằng nhất và bằng hình và bằng giải là phương trình Navier [4] Dưới dạng tensor các phương trình này bằng viết gọn như sau:

$$G u_{j, kk} + \frac{G}{1-2\nu} u_{k, kj} + b_j = 0 \quad (2.40)$$

2.5.2. Phương trình vi phân của mặt văng của tấm chịu uốn.

Xét tấm cả chiều dọc không dài viết là các biểu thức (2.30) để với các nội lực momen uốn và xoắn và (2.31) để với lực cắt các dòng lần phân từ tấm trong hệ tọa độ (x, y) ta có:

$$\begin{aligned} M_x &= -D \left(\frac{\partial^2 w}{\partial x^2} + \nu \frac{\partial^2 w}{\partial y^2} \right), \quad M_y = -D \left(\frac{\partial^2 w}{\partial y^2} + \nu \frac{\partial^2 w}{\partial x^2} \right), \quad M_{xy} = \\ &= -D(1-\nu) \frac{\partial^2 w}{\partial x \partial y} \\ Q_x &= -D \left(\frac{\partial^3 w}{\partial x^3} + \frac{\partial^3 w}{\partial x \partial y^2} \right), \quad Q_y = -D \left(\frac{\partial^3 w}{\partial y^3} + \frac{\partial^3 w}{\partial x^2 \partial y} \right) \end{aligned} \quad (2.41)$$

Biết bằng các lực cắt các dòng lần phân từ trục để dùng viết bằng l-âng bằng bậc Z , thứ đó, dưới dạng bằng phương trình thiếu theo (2.33.b) (khi không cả ngoại lực):

$$\begin{aligned} Z_1 &= \int_{\Omega} D \left(\frac{\partial^2 w}{\partial x^2} + \nu \frac{\partial^2 w}{\partial y^2} \right)^2 d\Omega, \quad Z_2 = \int_{\Omega} \\ &D \left(\frac{\partial^2 w}{\partial y^2} + \nu \frac{\partial^2 w}{\partial x^2} \right)^2 d\Omega, \\ Z_3 &= 2 \int_{\Omega} D(1-\nu) \left(\frac{\partial^2 w}{\partial x \partial y} \right)^2 d\Omega \end{aligned} \quad (2.42)$$

è   y       di n t ch t m. L ng c ng b c Z bằng t ng c, c l ng c ng b c do m i thành ph n n i l c momen u n v  xoắn g y ra:

$$Z = Z_1 + Z_2 + Z_3 \rightarrow \text{Min} \quad (2.43)$$

Ch  y r ng trong (2.43) ta ch  xét n i l c momen, ch a x t t i l c c t , ph n t  không c  l c ngo i t, c d ng. H  s  2 trong Z3    x t momen xoắn t, c d ng bằng nhau l n hai chi u x, y. C, c 'bi n d ng' t ng  ng v i c, c n i l c momen x, c   nh theo (2.29) :

$$\chi_{xx} = -\frac{\partial^2 w}{\partial x^2}, \quad \chi_{yy} = -\frac{\partial^2 w}{\partial y^2}, \quad \chi_{xy} = -\frac{\partial^2 w}{\partial x \partial y} \quad (2.44)$$

C, c 'bi n d ng' n y c n   c xem      c l p   i v i c, c n i l c momen u n v  xoắn v    c, c   i l ng bi n ph n c a b i to, n. Do    t    u ki n c c ti u (2.36) ta có:

$$\begin{aligned} \frac{\partial Z_1}{\partial \chi_{xx}} \frac{\partial \chi_{xx}}{\partial w} &= 2D \frac{\partial^2}{\partial x^2} \left(\frac{\partial^2 w}{\partial x^2} + \nu \frac{\partial^2 w}{\partial y^2} \right) = 2D \left(\frac{\partial^4 w}{\partial x^4} + \nu \frac{\partial^4 w}{\partial x^2 \partial y^2} \right), \\ \frac{\partial Z_2}{\partial \chi_{yy}} \frac{\partial \chi_{yy}}{\partial w} &= 2D \frac{\partial^2}{\partial y^2} \left(\frac{\partial^2 w}{\partial y^2} + \nu \frac{\partial^2 w}{\partial x^2} \right) = 2D \left(\frac{\partial^4 w}{\partial y^4} + \nu \frac{\partial^4 w}{\partial x^2 \partial y^2} \right), \\ \frac{\partial Z_3}{\partial \chi_{xy}} \frac{\partial \chi_{xy}}{\partial w} &= 4 D (1-\nu) \frac{\partial^2}{\partial x \partial y} \left(\frac{\partial^2 w}{\partial x \partial y} \right) = 4D (1-\nu) \frac{\partial^4 w}{\partial x^2 \partial y^2} \end{aligned} \quad (2.45)$$

T ng c ng c, c thành ph n c a (1.45) nh n   c ph ng trình vi ph n    v ng c a t m ch u u n:

$$D \frac{\partial^4 w}{\partial x^4} + 2D \frac{\partial^4 w}{\partial x^2 \partial y^2} + D \frac{\partial^4 w}{\partial y^4} = 0 \quad (2.46)$$

Phương trình (2.46) thể hiện các bài toán phương trình Sophie Germain (năm 1811).

Khi xem dùng l-ting c-ing béc Z (biểu thức 2.43) không xét tới lực cắt bề mặt lý thuyết kết cấu chèn vào trong biến dạng của lực cắt. Tuy nhiên, trong phạm vi của lý thuyết này, nếu dùng lực cắt $\chi_{,c}$ theo (2.31) và biến dạng trượt theo (2.32) thì l-ting c-ing béc Z thể viết như sau:

$$Z = \int_{\Omega} Q_{xx} \left(\frac{\partial w}{\partial x} \right) d\Omega + \int_{\Omega} Q_{yy} \left(\frac{\partial w}{\partial y} \right) d\Omega \rightarrow Min \quad (2.47)$$

Xem các góc xoay $\frac{\partial w}{\partial x}$ và $\frac{\partial w}{\partial y}$ là các biến l-ting biến phân các lập thể với lực cắt Q_x và Q_y và bằng phép tính biến phân là nên thể phương trình vi phân (2.46).

Sẽ với dầm, l-ting c-ing béc viết theo (2.33.a) sẽ là:

$$Z = - \int_l EJ \frac{\partial^2 w}{\partial x^2} (\chi_{xx}) dl - \int_{l_q} q w dl_q \quad (2.48)$$

Trong (2.48) l là chiều dài dầm, $\chi_{xx} = -\frac{\partial^2 w}{\partial x^2}$ là biến dạng uốn (đé cong) của dầm, l_q là chiều dài toàn dầm cả lực q tác động. Phương trình vi phân thể vâng của dầm:

$$\frac{\partial Z}{\partial \chi_{xx}} \frac{d\chi_{xx}}{dw} + \frac{\partial Z}{\partial w} = EJ \frac{d^4 w}{dx^4} - q = 0 \quad (2.49)$$

CHƯƠNG 3.

PHƯƠNG PHÁP SO SÁNH TRONG CƠ HỌC KẾT CẤU

Trong chương này trình bày lý thuyết dầm có xét biến dạng trượt và phương pháp mới – Phương pháp dùng hệ so sánh để nghiên cứu nội lực và chuyển vị của hệ dầm, khung chịu uốn có xét biến dạng trượt ngang do lực cắt Q gây ra.

Hệ so sánh trong phương pháp nguyên lý cực trị Gauss là hệ có liên kết bất kì, chịu tác dụng lực ngoài giống như hệ cần tính. Dùng hệ so sánh ở đây có nghĩa là giải phóng các liên kết của hệ so sánh để biến nó thành hệ tự do hoàn toàn và đưa nội lực và các lực liên kết của hệ so sánh tác dụng lên hệ cần tính. Lực liên kết là lực do ngoại lực tác dụng lên liên kết, có dấu ngược lại với phản lực liên kết.

Có hai đường lối giải bài toán tìm cực tiểu phiếm hàm lượng cưỡng bức của phương pháp nguyên lý cực trị Gauss: Giải các phương trình vi phân cân bằng (phương trình O-le) nhận được từ phiếm hàm hoặc giải trực tiếp trên phiếm hàm. Bậc đạo hàm của phương trình vi phân cao gấp hai lần bậc đạo hàm của các thành phần tương ứng trong phiếm hàm cho nên cách giải trực tiếp trên phiếm hàm có ưu điểm hơn ở chỗ số ẩn sẽ ít hơn và đặc biệt là nó cho phép áp dụng một cách trực tiếp các phương pháp, các thuật toán của toán học tối ưu (hay rộng hơn, của vận trù học) để giải các bài toán cơ học. Điều này làm cho phương pháp giải các bài toán cơ kết cấu càng trở nên phong phú hơn.

Cuối cùng để làm sáng tỏ nội dung phương pháp, tác giả trình bày các ví dụ tính toán cụ thể như tính toán các dầm một nhịp với các điều kiện biên hai đầu khác nhau, dầm liên tục hai nhịp, dầm liên tục ba nhịp, khung một tầng một nhịp và khung một tầng nhiều nhịp chịu các loại tải trọng khác nhau.

Có thể nhận biết những đặc điểm trên của phương pháp nguyên lý cực trị Gauss qua tính toán các dạng kết cấu cụ thể trình bày dưới đây.

3.1. Lý thuyết dầm có xét biến dạng trượt.

Lý thuyết xét biến dạng trượt trong dầm do Timoshenko đưa ra và thường được gọi là lý thuyết dầm Timoshenko. Khi xây dựng lý thuyết này vẫn sử dụng giả thiết tốt điển hình của lý thuyết dầm thông thường, tuy nhiên do có biến dạng trượt, trục dầm sẽ xoay đi một góc γ khác với trục gốc với tốt điển hình θ .

Lý thuyết xét biến dạng trượt được dùng phổ biến trong phương pháp phần tử hữu hạn hiện nay là dùng hàm độ võng y và hàm góc xoay θ do momen uốn gây ra là hai hàm chưa biết. Trong trường hợp này biến dạng trượt tại trục trung hòa được xác định như sau, ví dụ như [36, trg 5].

$$\gamma = \frac{dy}{dx} - \theta \quad (3.1)$$

Từ đó ta có các công thức xác định M và Q:

$$M = -EJ \left(\frac{d\theta}{dx} \right)$$

$$Q = \frac{GF}{\alpha} \left[-\frac{dy}{dx} + \theta \right] \quad (3.2)$$

Trong các công thức trên EJ là độ cứng uốn, GF là độ cứng cắt của tiết diện, G là môđun trượt của vật liệu, F là diện tích tiết diện, α là hệ số xét sự phân bố không đều của ứng suất tiếp trên chiều cao tiết diện.

Các tác giả [36, trg 5] cho rằng khi môđun trượt $G \rightarrow \infty$ thì từ (3.2) suy ra:

$$\theta = \frac{dy}{dx} \quad (3.3)$$

Nghĩa là trở về lý thuyết dầm không xét biến dạng trượt: Góc xoay của đường độ võng là do mômen gây ra. Theo tác giả, lập luận trên không đúng bởi vì khi thỏa mãn phương trình (3.3) thì từ phương trình (3.2) suy ra lực cắt $Q=0$, dẫn về trường hợp uốn thuần túy của dầm. Vì lý do đó nên lý thuyết xét biến dạng trượt dùng y và

làm ẩn không hội tụ về lý thuyết dầm thông thường và khi áp dụng vào bài toán tấm, nó cũng không hội tụ về lý thuyết tấm thông thường (lý thuyết tấm Kierchhoff, [36, trg 71], [33, trg 404]. Phương hướng chung để khắc phục thiếu sót vừa nêu là bổ sung thêm các nút xét lực cắt Q trong các phần tử dầm hoặc phần tử tấm [33, 34, 36] hoặc dùng phần tử có hàm dạng là đa thức bậc thấp (bậc nhất) [39, trg 126]. Vấn đề tồn tại phần tử có hàm dạng không biến dạng trượt, shear locking, vấn đề liên tiếp tốc độ biến dạng, [40]. Hình ảnh minh họa về lý thuyết xét biến dạng trượt trong dầm và tấm là như trên.

Khác với các tác giả khác, trong [27, 28] lý thuyết xét biến dạng trượt được xây dựng trên cơ sở hai hàm chưa biết là hàm độ võng y và hàm lực cắt Q . Trong trường hợp này biến dạng trượt xác định theo:

$$\gamma = \frac{\alpha Q}{GF} \quad (3.4)$$

α là hệ số xét sự phân bố không đều của ứng suất cắt tại trục dầm.

Góc xoay do momen uốn sinh ra bằng hiệu giữa góc xoay đường độ võng với góc xoay do lực cắt gây ra.

$$\theta = \frac{dy}{dx} - \gamma = \frac{dy}{dx} - \frac{\alpha Q}{GF} \quad (3.5)$$

Momen uốn sẽ bằng:

$$M = -EJ \frac{d\theta}{dx} = EJ \left(-\frac{d^2 y}{dx^2} + \frac{\alpha}{GF} \frac{dQ}{dx} \right) \quad (3.6)$$

Biến dạng uốn χ :

$$\chi = -\frac{d^2 y}{dx^2} + \frac{\alpha}{GF} \frac{dQ}{dx} \quad (3.7)$$

Dựa trên lý thuyết này ta sẽ xây dựng phương trình cân bằng và các điều kiện biên của dầm như sau. Theo phương pháp nguyên lý cực trị Gauss ta viết phiếm hàm lượng cưỡng bức (chuyển động) như sau: (giả sử dầm có lực phân bố đều q).

$$Z = \int_0^l M \chi dx + \int_0^l Q \gamma dx - \int_0^l q y dx \rightarrow \text{Min} \quad (3.8)$$

Các hàm độ võng y , hàm biến dạng trượt γ và hàm biến dạng uốn χ là các đại lượng biến phân, nghĩa là điều kiện cần và đủ để hệ ở trạng thái cân bằng là:

$$\delta Z = \int_0^l M \delta \chi dx + \int_0^l Q \delta \gamma dx - \int_0^l q \delta y dx = 0$$

Hay
$$Z = \int_0^l M \delta \left[-\frac{d^2 y}{dx^2} + \frac{\alpha}{GF} \frac{dQ}{dx} \right] dx + \int_0^l Q \delta \left[\frac{\alpha Q}{GF} \right] dx - \int_0^l q \delta [y] dx \quad (3.9)$$

Trong phương trình tích phân (2.9) hai đại lượng cần tìm là $y(x)$ và $Q(x)$ do đó có thể tách ra thành hai phương trình sau:

$$\int_0^l M \delta \left[-\frac{d^2 y}{dx^2} \right] dx - \int_0^l q \delta [y] dx = 0 \quad (3.10)$$

$$\int_0^l M \delta \left[\frac{\alpha}{GF} \frac{dQ}{dx} \right] dx + \int_0^l Q \delta \left[\frac{\alpha Q}{GF} \right] dx = 0 \quad (3.11)$$

Lấy tích phân từng phần phương trình (3.10):

$$\int_0^l M \delta \left[-\frac{d^2 y}{dx^2} \right] dx = - \int_0^l M d \left(\delta \left[\frac{dy}{dx} \right] \right) dx = -M \delta \left[\frac{dy}{dx} \right] \Big|_0^l + \int_0^l \frac{dM}{dx} \delta \left[\frac{dy}{dx} \right] dx$$

Tích phân từng phần thành phần cuối của biểu thức trên ta có:

$$\int_0^l M \delta \left[-\frac{d^2 y}{dx^2} \right] dx = -M \delta \left[\frac{dy}{dx} \right] \Big|_0^l + \frac{dM}{dx} \delta [y] \Big|_0^l - \int_0^l \frac{d^2 M}{dx^2} \delta [y] dx$$

Phương trình (3.10) sau khi lấy tích phân từng phần có dạng:

$$-M \delta \left[\frac{dy}{dx} \right] \Big|_0^l + \frac{dM}{dx} \delta [y] \Big|_0^l - \int_0^l \left(\frac{d^2 M}{dx^2} + q \right) \delta [y] dx = 0 \quad (3.12)$$

Bởi vì các đại lượng và là nhỏ và bất kỳ nên từ (2.12) ta có:

$$\frac{d^2 M}{dx^2} + q = 0 \quad (3.12a)$$

$$-M \delta \left[\frac{dy}{dx} \right] \Big|_0^l = 0 \quad (3.12b)$$

$$\frac{dM}{dx} \delta [y] \Big|_0^l = 0 \quad (3.12c)$$

Tích phân từng phần phương trình (3.11):

$$\int_0^l M \delta \left[\frac{\alpha}{GF} \frac{dQ}{dx} \right] dx = \int_0^l M d \left(\delta \left[\frac{\alpha Q}{GF} \right] \right) dx = M \left(\delta \left[\frac{\alpha Q}{GF} \right] \right) \Big|_0^l - \int_0^l \frac{dM}{dx} \delta \left[\frac{\alpha Q}{GF} \right] dx$$

Sau khi lấy tích phân từng phần:

$$M \left(\delta \left[\frac{\alpha Q}{GF} \right] \right) \Big|_0^l + \int_0^l \left(-\frac{dM}{dx} + Q \right) \delta \left[\frac{\alpha Q}{GF} \right] dx = 0 \quad (3.13)$$

Bởi vì biến phân là nhỏ và bất kỳ nên từ (2.13) ta có:

$$-\frac{dM}{dx} + Q = 0 \quad (2.13a)$$

$$M \delta \left[\frac{\alpha Q}{GF} \right] \Big|_0^l = 0 \quad (2.13b)$$

Sử dụng công thức (3.6), hai phương trình vi phân cân bằng của dầm (3.12a) và (3.13a) có dạng:

$$EJ \left[\frac{d^4 y}{dx^4} - \frac{\alpha}{GF} \frac{d^3 Q}{dx^3} \right] = q \quad (2.14a)$$

$$EJ \left[\frac{d^3 y}{dx^3} - \frac{\alpha}{GF} \frac{d^2 Q}{dx^2} \right] = Q \quad (2.15a)$$

Phương trình (3.14a) và (3.15a) có thể viết lại dưới dạng:

$$EJ \frac{d^4 y}{dx^4} - \frac{\alpha h^2}{6} \frac{d^3 Q}{dx^3} = q \quad (2.14b)$$

$$EJ \frac{d^3 y}{dx^3} - \frac{\alpha h^2}{6} \frac{d^2 Q}{dx^2} = Q \quad (2.15b)$$

Để nhận được các điều kiện biên của dầm thì kết hợp (3.12b) và (3.13b) ta có:

$$M \delta \left[-\frac{dy}{dx} + \frac{\alpha Q}{GF} \right] \Big|_0^l = 0 \quad (3.16)$$

Chú ý tới phương trình (3.13a), phương trình (3.12c) viết lại như sau:

$$Q \delta[y] \Big|_0^l = 0 \quad (3.17)$$

Tóm lại, lý thuyết xét biến dạng trượt cho ta hai phương trình vi phân (3.14) và (3.15) đối với hai hàm y và Q : phương trình (3.14) là phương trình vi phân cân bằng giữa nội lực và ngoại lực, phương trình (3.15) là phương trình liên hệ giữa

mômen uốn và lực cắt. Các phương trình (3.16) và (3.17) là các điều kiện biên ở hai đầu thanh.

Ta xét điều kiện biên (3.16)

Nếu như tại $x=0$ hoặc $x=l$, góc xoay θ do mômen uốn gây ra có biến phân:

$$\delta\theta = \delta \left[-\frac{dy}{dx} + \frac{\alpha Q}{GF} \right]_0^l \neq 0 \text{ thì } M|_0^l = 0 \rightarrow \text{liên kết khớp} \quad (3.18a)$$

Nếu như góc xoay θ không có biến phân:

$$\delta\theta = \delta \left[-\frac{dy}{dx} + \frac{\alpha Q}{GF} \right]_0^l = 0 \text{ thì } M|_0^l \text{ bất kỳ} \rightarrow \text{liên kết ngàm} \quad (3.18b)$$

Đối với điều kiện (3.17), nếu như chuyển vị y tại $x=0$ hoặc $x=l$ có biến phân.

$$\delta[y]|_0^l \neq 0 \text{ thì } Q|_0^l = 0, \rightarrow \text{không có gối tựa} \quad (3.18c)$$

Nếu như $\delta[y]|_0^l = 0$ thì $Q|_0^l$ bất kỳ, $\rightarrow$ liên kết gối tựa (3.

Khi không xét biến dạng trượt, $G \rightarrow \infty$ hoặc $h \rightarrow 0$ thì các phương trình (3.14) và (3.15) cũng như các phương trình về điều kiện biên (3.16) và (3.17) hoặc (3.18) đều dẫn về lý thuyết dầm Euler- Bernoulli. Cho nên có thể nói lý thuyết xét biến dạng trượt nêu trên (xem hàm y và hàm Q là hai hàm ch-a biốt) là lý thuyết đầy đủ về dầm.

Cuối cùng cần lưu ý rằng khi xét tính liên tục về góc xoay giữa hai đoạn dầm là nói đến tính liên tục của góc xoay do mômen gây ra xác định theo công thức (3.5), không phải liên tục của góc xoay .

Hệ số α

Hệ số α là hệ số tập trung ứng suất cắt tại trục dầm.

Đối với tiết diện chữ nhật $\alpha=1.5$, đối với tiết diện tròn $\alpha=4/3$. Tuy nhiên khi xét biến dạng trượt các trị trên thay đổi tương ứng bằng 1.2 và 1.11 [31, trg 132, 60, trg 492]. Trong tính toán sau này tác giả dùng hệ số $\alpha=1.2$ đối với tiết diện chữ nhật. Phương pháp chung để xác định hệ số α là cân bằng tổng theo chiều cao dầm công

của ứng suất cắt thực hiện trên biến dạng trượt tương ứng với công lực cắt thực hiện trên biến dạng trượt tại trục dầm, vấn đề này đã được nhiều tác giả nghiên cứu [31] [33, trg 400].

3.2. Phương pháp so sánh tính toán dầm có xét đến biến dạng trượt ngang.

3.2.1. Phương pháp sử dụng hệ so sánh.

Chuyển vị thực của dầm hoặc khung được tìm từ cực tiểu lượng cưỡng bức Z được viết như (3.19):

$$Z = \sum_{i=1}^n \left(\int (M_{xi} - M_{oi}) \chi_i + (Q_i - Q_{oi}) \gamma_i \right) dx \rightarrow Min \quad (3.19)$$

Trong công thức trên dấu tổng lấy theo các đoạn i của dầm, dấu tích phân lấy theo chiều dài l_i của đoạn thứ i , M_i, y_i, Q_i là momen uốn, độ võng và lực cắt của đoạn thứ i của hệ cần tính; M_{oi}, y_{oi}, Q_{oi} là momen uốn, độ võng và lực cắt của đoạn thứ i của hệ so sánh cùng chịu lực ngoài giống như hệ cần tính.

Nếu như các hàm y_i thỏa mãn các điều kiện biên thì từ điều kiện cực tiểu của Z theo (3.20):

$$\left. \begin{aligned} h_i &= \int_0^{l_i} [M_i - M_{oi}] \frac{\partial}{\partial \alpha_i} (\chi_i) dx = 0; \quad \alpha_i (i = 0 \div n) \\ f_i &= \int_0^{l_i} [M_i - M_{oi}] \frac{\partial}{\partial \beta_i} (\chi_i) dx + \int_0^{l_i} [Q_i - Q_{oi}] \frac{\partial}{\partial \beta_i} (\gamma_i) dx = 0; \quad \beta_i (i = 0 \div n) \end{aligned} \right\} \quad (3.20)$$

sẽ nhận được hệ phương trình đại số để xác định các ẩn α_i, β_i . Như trên đã trình bày, α_i, β_i có thể là các hệ số của đa thức xấp xỉ, chuyển vị và góc xoay của phần tử hữu hạn khi dùng phương pháp phần tử hữu hạn, hoặc chuyển vị tại các nút của phương pháp sai phân hữu hạn. Các chuyển vị và biến dạng theo phương pháp nguyên lý cực trị Gauss phải được xem là độc lập đối với lực và ứng suất (chuyển vị và biến dạng ảo). Các phương trình nhận được từ điều kiện (3.20) là các phương trình đại số, không phải là các phương trình vi phân, biểu thị điều kiện cân bằng lực của kết cấu. Bởi vì giải hệ phương trình cân bằng nên bài toán luôn có nghiệm và nghiệm là duy nhất.

Nếu như các hàm y_i chưa thỏa mãn đầy đủ các điều kiện biên thì ta phải đưa các điều kiện biên chưa thỏa mãn đó vào điều kiện ràng buộc của bài toán (3.19). Giả sử y_i có điều kiện biên chưa thỏa mãn ta có điều kiện ràng buộc. Cuối cùng bài toán dẫn về tìm cực trị của (3.19) với điều kiện ràng buộc đó.

Đưa bài toán tìm cực trị (3.19) với k điều kiện ràng buộc về bài toán tìm cực trị không có ràng buộc bằng cách xây dựng phiếm hàm mở rộng F như sau:

$$F = Z + \sum_{k=1}^n g_k \lambda_k \rightarrow \text{Min} \quad (3.21)$$

Trong đó: λ_k là các thừa số Lagrange và cũng là các ẩn của bài toán.

Từ điều kiện cực trị của bài toán (3.21), ta có hệ các phương trình đại số (3.22).

$$\left. \begin{aligned} h_i &= \int_0^{l_i} [M_i - M_{0i}] \frac{\partial}{\partial \alpha_i} (\chi_i) dx + \frac{\partial}{\partial \alpha_i} \sum_{k=1}^n g_k \lambda_k = 0; \quad \alpha_i (i = 0 \div n) \\ f_i &= \int_0^{l_i} [M_i - M_{0i}] \frac{\partial}{\partial \beta_i} (\chi_i) dx + \frac{\partial}{\partial \alpha_i} \sum_{k=1}^n g_k \lambda_k + \int_0^{l_i} [Q_i - Q_{0i}] \frac{\partial}{\partial \beta_i} (\gamma_i) dx = 0; \\ \beta_i &(i = 0 \div n) \end{aligned} \right\} \quad (3.22)$$

Giải hệ (3.22), ta sẽ nhận được các ẩn cần tìm là α_i , β_i và λ_k .

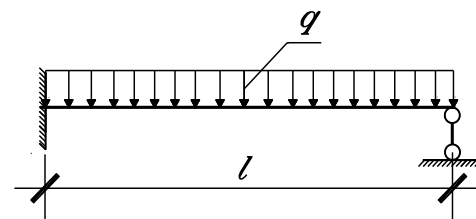
3.2.2. Các ví dụ tính toán.

Ví dụ 3.1: Dầm đầu ngàm đầu khớp

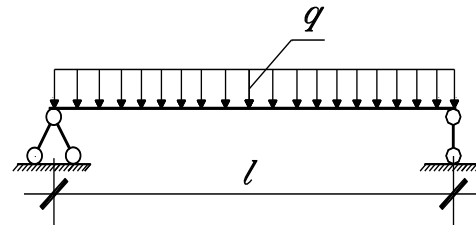
Xác định nội lực và chuyển vị của dầm siêu tĩnh trình bày ở hình 3.1a. Chiều dài dầm l , độ cứng uốn EJ không đổi, tải phân bố đều q . Chọn trục tọa độ x như trên hình vẽ (Hình 3.1b).

Đường độ võng y_1 và Q_1 của dầm được tìm theo hàm đa thức :

$$\left. \begin{aligned} y_1 &= a_1 x + a_2 x^2 + a_3 x^3 + a_4 x^4 + a_5 x^5 \\ Q_1 &= b_0 + b_1 x + b_2 x^2 + b_3 x^3 + b_4 x^4 \end{aligned} \right\} \quad (a)$$

a. Dầm cần tính

b. Dầm so sánh

Hình 3.1. Dầm đầu ngàm đầu khớp

Các hệ số $a_i (i = 1 \div 5)$, $b_i (b = 0 \div 4)$ là các ẩn cần xác định. Hàm y cần thỏa mãn thêm các điều kiện ràng buộc sau:

Điều kiện góc xoay tại ngàm và chuyển vị tại đầu phải dầm bằng không:

$$\left. \begin{aligned} g_1 &= \frac{dy_1}{dx} - \frac{\alpha}{GF} Q_1 \Big|_{x=0} = 0 \\ g_2 &= y \Big|_{x=l} = 0 \end{aligned} \right\} \quad (b)$$

Biến dạng uốn χ_1 và biến dạng trượt γ_1 của dầm bằng, theo (3.8) :

$$\chi_1 = -\frac{d^2 y_1}{dx^2} + \frac{\alpha}{GF} \frac{dQ_1}{dx}; \quad \gamma_1 = \frac{dy_1}{dx} - \frac{\alpha Q_1}{GF} \quad (c)$$

Mô men uốn của dầm bằng, theo (3.8):

$$M_1 = EJ\chi_1 = EJ \left[-\frac{d^2 y_1}{dx^2} + \frac{\alpha}{GF} \frac{dQ_1}{dx} \right] \quad (d)$$

Chọn dầm tĩnh định cùng chịu lực phân bố đều q làm hệ so sánh (hình 3.18c).

Momen uốn và lực cắt của dầm so sánh xác định theo công thức:

$$\left. \begin{aligned} M_0 &= \frac{ql}{2} x - \frac{q}{2} x^2 \\ Q_0 &= \frac{ql}{2} - qx \end{aligned} \right\} \quad (e)$$

Hai phản lực gối tựa trái R_{0r} và phải R_{0p} của dầm so sánh không có tác dụng lên dầm cần tính, cho nên từ biểu thức (3.19) lượng cưỡng bức Z của dầm được viết như sau:

$$Z = \int_0^l \left(EJ\chi_1 - \frac{qlx}{2} + \frac{qx^2}{2} \right) \chi_1 + \int_0^l \left(Q_1 - \frac{ql}{2} + qx \right) \gamma_1 \rightarrow Min(f)$$

Khi tìm cực tiểu của Z còn phải thỏa mãn điều kiện ràng buộc (b) cho nên, theo phương pháp thừa số Lagrange, viết phiếm hàm mở rộng F :

$$F = Z + \sum_{k=1}^2 \lambda_k g_k \rightarrow Min \quad (g)$$

Ở đây $\lambda_k (k = 1, 2)$ là các thừa số Lagrange cũng là các ẩn của bài toán, Z xác định theo (g). Từ điều kiện cực tiểu của biểu thức (g) ta nhận được hệ phương trình sau:

$$\left. \begin{aligned} h_i &= \int_0^l [M_1 - M_{01}] \frac{\partial}{\partial a_i} (\chi_1) dx + \frac{\partial}{\partial a_i} \sum_{k=1}^2 g_k \lambda_k = 0; \quad a_i (i = 1 \div 5) \\ f_i &= \int_0^l [M_1 - M_{01}] \frac{\partial}{\partial b_i} (\chi_1) dx + \frac{\partial}{\partial a_i} \sum_{k=1}^2 g_k \lambda_k + \int_0^l [Q_1 - Q_{01}] \frac{\partial}{\partial b_i} (\gamma_1) dx = 0; \\ b_i &(i = 0 \div 4) \end{aligned} \right\} \quad (h)$$

Giải hệ phương trình (h) gồm 12 phương trình $a_i (i = 1 \div 5)$; λ_1, λ_2 và $a_i (i = 1 \div 5)$ ta tìm được 12 ẩn số. Từ đó tìm được:

- Hàm đường độ võng của dầm cần tính $y(x) = \frac{ql^2}{16EJ} x^2 - \frac{5ql}{48EJ} x^3 + \frac{q}{24EJ} x^4$

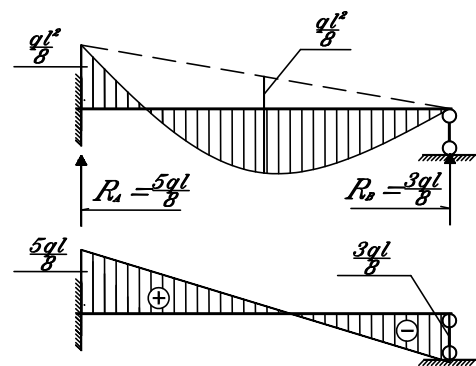
- Hàm momen uốn của dầm cần tính $M(x) = -\frac{ql^2}{8} + \frac{5ql}{8} x - \frac{q}{2} x^2$

- Hàm lực cắt của dầm cần tính $Q(x) = \frac{5ql}{8} - qx$

Momen uốn tại gối tựa khớp, $x = l$, bằng không. Chú ý, khác với các phương pháp hiện có, khi xây dựng bài toán tính dầm ở trên không cần dùng điều kiện biên này và nó được tự động thỏa mãn.

Hàm đa thức xấp xỉ độ võng dầm trong thí dụ trên (biểu thức (a)) có thể mở rộng đến bậc 5, bậc 6 v.v..., tuy nhiên trong ví dụ này các hệ số của chúng sẽ tự động triệt tiêu.

- Biểu đồ momen uốn và lực cắt trong trường hợp không xét biến dạng trượt có dạng như, hình 3.2.

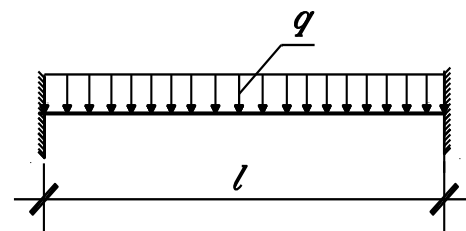
Hình 3.2. Biểu đồ M và Q của dầm đầu ngàm – đầu khớp

Ví dụ 3.2: Dầm hai đầu ngàm.

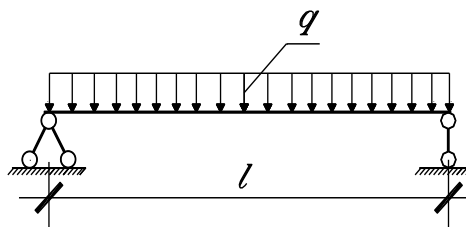
Xác định nội lực và chuyển vị của dầm siêu tĩnh trình bày ở hình 3.3a, dầm so sánh hình 3.3b. Chiều dài dầm l , độ cứng uốn EJ không đổi, tải phân bố đều q .

Đường độ võng y_1 và Q_1 của dầm được tìm theo hàm đa thức:

$$\left. \begin{aligned} y_1 &= a_1x + a_2x^2 + a_3x^3 + a_4x^4 + a_5x^5 \\ Q_1 &= b_0 + b_1x + b_2x^2 + b_3x^3 + b_4x^4 \end{aligned} \right\} \text{(a)}$$

a. Dầm cần tính

b. Dầm so sánh

Hình 3.3. Dầm hai đầu ngàm

Các hệ số $a_i (i = 1 \div 5)$, $b_i (b = 0 \div 4)$ là các ẩn cần xác định. Hàm y cần thỏa mãn thêm các điều kiện ràng buộc sau:

Điều kiện góc xoay tại ngàm ở hai đầu và chuyển vị tại đầu phải dầm bằng không:

$$\left. \begin{aligned} g_1 &= \left. \frac{dy_1}{dx} - \frac{\alpha}{GF} Q_1 \right|_{x=0} = 0 \\ g_2 &= y_1|_{x=l} = 0 \\ g_3 &= \left. \frac{dy_1}{dx} - \frac{\alpha}{GF} Q_1 \right|_{x=l} = 0 \end{aligned} \right\} \text{(b)}$$

Biến dạng uốn χ_1 và biến dạng trượt γ_1 của dầm bằng, theo (3.8) :

$$\chi_1 = -\frac{d^2 y_1}{dx^2} + \frac{\alpha}{GF} \frac{dQ_1}{dx}; \quad \gamma_1 = \frac{dy_1}{dx} - \frac{\alpha Q_1}{GF} \text{ (c)}$$

Mô men uốn của dầm bằng, theo (3.8):

$$M_1 = EJ\chi_1 = EJ \left[-\frac{d^2 y_1}{dx^2} + \frac{\alpha}{GF} \frac{dQ_1}{dx} \right] \text{ (d)}$$

Chọn dầm tĩnh định cùng chịu lực phân bố đều q làm hệ so sánh (hình 3.18b).

Momen uốn và lực cắt của dầm so sánh xác định theo công thức :

$$\left. \begin{aligned} M_0 &= \frac{ql}{2}x - \frac{q}{2}x^2 \\ Q_0 &= \frac{ql}{2} - qx \end{aligned} \right\} \quad (e)$$

Hai phản lực gối tựa trái R_{0r} và phải R_{0p} của dầm so sánh không có tác dụng lên dầm cần tính, cho nên từ biểu thức (3.19) lượng cường bức Z của dầm được viết như sau:

$$Z = \int_0^{l_1} (EJ\chi_1 - \frac{qlx}{2} + \frac{qx^2}{2})\chi_1 + \int_0^{l_1} (Q_1 - \frac{ql}{2} + qx)\gamma_1 \rightarrow Min(f)$$

Khi tìm cực tiểu của Z còn phải thỏa mãn điều kiện ràng buộc (b) cho nên, theo phương pháp thừa số Lagrange, viết phiếm hàm mở rộng F :

$$F = Z + \sum_{k=1}^3 \lambda_k g_k \rightarrow Min \quad (g)$$

Ở đây $\lambda_k (k=1, 2, 3)$ là các thừa số Lagrange cũng là các ẩn của bài toán, Z xác định theo (g). Từ điều kiện cực tiểu của biểu thức (g) ta nhận được hệ phương trình sau:

$$\left. \begin{aligned} h_i &= \int_0^{l_1} [M_1 - M_{01}] \frac{\partial}{\partial a_i} (\chi_1) dx + \frac{\partial}{\partial a_i} \sum_{k=1}^3 g_k \lambda_k = 0; \quad a_i (i=1 \div 5) \\ f_i &= \int_0^{l_1} [M_1 - M_{01}] \frac{\partial}{\partial b_i} (\chi_1) dx + \frac{\partial}{\partial a_i} \sum_{k=1}^3 g_k \lambda_k + \int_0^{l_1} [Q_1 - Q_{01}] \frac{\partial}{\partial b_i} (\gamma_1) dx = 0; \\ b_i &(i=0 \div 4) \end{aligned} \right\} \quad (h)$$

Giải hệ phương trình (h) gồm 13 phương trình $a_i (i=1 \div 5)$; $\lambda_1, \lambda_2, \lambda_3$, và $a_i (i=1 \div 5)$ ta tìm được 13 ẩn số. Từ đó tìm được:

- Hàm đường độ võng của dầm cần tính:

$$y(x) = \frac{1}{10000000} \frac{ql^3}{EJ} x + \frac{ql^2}{24EJ} x^2 - \frac{ql}{12EJ} x^3 + \frac{q}{24EJ} x^4$$

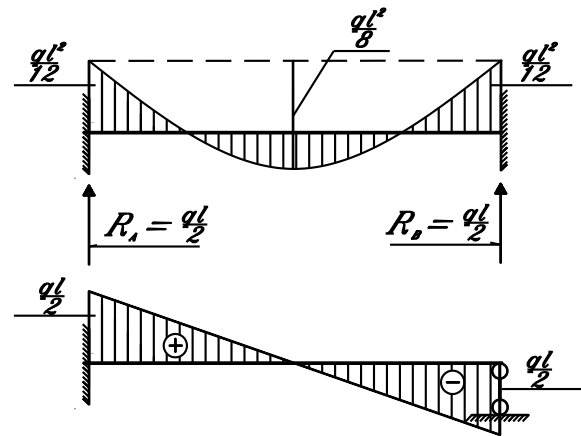
- Tại $x=0.5*l$ có: $y(x)_{\max} = \frac{ql^4}{384EJ}$

- Hàm momen uốn và hàm lực cắt của dầm cần tính:

$$M(x) = -\frac{ql^2}{12} + \frac{ql}{2}x - \frac{q}{2}x^2;$$

- Hàm lực cắt của dầm cần tính: $Q(x) = \frac{ql}{2} - qx$

- Biểu đồ mômen uốn và lực cắt trong trường hợp không xét biến dạng trượt có dạng như, hình 3.4.

Hình 3.4. Biểu đồ M và Q của dầm hai đầu ngàm

Ví dụ 3.3: Dầm đầu ngàm – đầu tự do

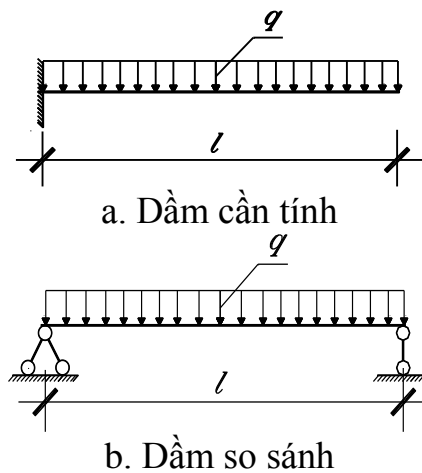
Xác định nội lực và chuyển vị của dầm tĩnh định trình bày ở hình 3.5a. Chiều dài dầm l , độ cứng uốn EJ không đổi, tải phân bố đều q . Dầm so sánh là dầm đơn giản, hình 3.5b.

Đường độ võng y_1 và Q_1 của dầm được tìm theo hàm đa thức :

$$\left. \begin{aligned} y_1 &= a_1x + a_2x^2 + a_3x^3 + a_4x^4 + a_5x^5 \\ Q_1 &= b_0 + b_1x + b_2x^2 + b_3x^3 + b_4x^4 \end{aligned} \right\} (a)$$

Các hệ số $a_i (i = 1 \div 5)$, $b_i (i = 0 \div 4)$ là các ẩn cần xác định. Hàm y cần thỏa mãn thêm các điều kiện ràng buộc sau:

Điều kiện góc xoay tại ngàm ở đầu trái; mômen uốn và lực cắt tại đầu phải dầm bằng không:

Hình 3.5. Dầm đầu ngàm - đầu tự do

$$\left. \begin{aligned} g_1 &= \left. \frac{dy_1}{dx} - \frac{\alpha}{GF} Q_1 \right|_{x=0} = 0 \\ g_2 &= EJ \left[-\frac{d^2 y_1}{dx^2} + \frac{\alpha}{GF} \frac{dQ_1}{dx} \right]_{x=l} \\ g_3 &= EJ \left[-\frac{d^3 y_1}{dx^3} + \frac{\alpha}{GF} \frac{d^2 Q_1}{dx^2} \right]_{x=l} \end{aligned} \right\} \quad (b)$$

Biến dạng uốn χ_1 và biến dạng trượt γ_1 của dầm bằng, theo (3.8) :

$$\chi_1 = -\frac{d^2 y_1}{dx^2} + \frac{\alpha}{GF} \frac{dQ_1}{dx}; \quad \gamma_1 = \frac{dy_1}{dx} - \frac{\alpha Q_1}{GF} \quad (c)$$

Mô men uốn của dầm bằng, theo (3.8):

$$M_1 = EJ\chi_1 = EJ \left[-\frac{d^2 y_1}{dx^2} + \frac{\alpha}{GF} \frac{dQ_1}{dx} \right] \quad (d)$$

Chọn dầm tĩnh định cùng chịu lực phân bố đều q làm hệ so sánh (hình 3.21b).

Momen uốn và lực cắt của dầm so sánh xác định theo công thức:

$$\left. \begin{aligned} M_0 &= \frac{ql}{2} x - \frac{q}{2} x^2 \\ Q_0 &= \frac{ql}{2} - qx \end{aligned} \right\} \quad (e)$$

Phản lực gối tựa trái R_{0r} của dầm so sánh không có tác dụng lên dầm cần tính mà chỉ có phản lực phải R_{0p} tác dụng tại đầu phải của dầm cần tính cùng chiều với tải trọng q , cho nên từ biểu thức (3.19) lượng cưỡng bức Z của dầm được viết như sau:

$$Z = \int_0^l \left(EJ\chi_1 - \frac{qlx}{2} + \frac{qx^2}{2} \right) \chi_1 + \int_0^l \left(Q_1 - \frac{ql}{2} + qx \right) \gamma_1 - \frac{ql}{2} y_1 \Big|_{x=l} \rightarrow \text{Min}(f)$$

Khi tìm cực tiểu của Z còn phải thỏa mãn điều kiện ràng buộc (b) cho nên, theo phương pháp thừa số Lagrange, viết thêm hàm mở rộng F :

$$F = Z + \sum_{k=1}^3 \lambda_k g_k \rightarrow \text{Min} \quad (g)$$

Ở đây λ_k ($k=1, 2, 3$) là các thừa số Lagrange cũng là các ẩn của bài toán, F xác định theo (g). Từ điều kiện cực tiểu của biểu thức (g) ta nhận được hệ phương trình sau:

$$\left. \begin{aligned} h_i &= \int_0^l [M_1 - M_{01}] \frac{\partial}{\partial a_i} (\chi_1) dx + \frac{\partial}{\partial a_i} \sum_{k=1}^3 g_k \lambda_k - \frac{ql}{2} \frac{\partial}{\partial a_i} y_1 \Big|_{x=l} = 0; \quad a_i (i=1 \div 5) \\ f_i &= \int_0^l [M_1 - M_{01}] \frac{\partial}{\partial b_i} (\chi_1) dx + \frac{\partial}{\partial a_i} \sum_{k=1}^3 g_k \lambda_k + \int_0^l [Q_1 - Q_{01}] \frac{\partial}{\partial b_i} (\gamma_1) dx = 0; \\ b_i (i=0 \div 4) \end{aligned} \right\} (h)$$

Giải hệ phương trình (h) gồm 13 phương trình $a_i (i=1 \div 5)$; $\lambda_1, \lambda_2, \lambda_3$, và $a_i (i=1 \div 5)$ ta tìm được 13 ẩn số. Từ đó tìm được:

- Hàm đường độ võng của dầm cần tính:

$$y(x) = \frac{1}{5000000} \frac{ql^3}{EJ} x + \frac{ql^2}{4EJ} x^2 - \frac{ql}{6EJ} x^3 + \frac{q}{24EJ} x^4$$

- Tại $x=l$ có: $y(x)_{\max} = \frac{ql^4}{8EJ}$

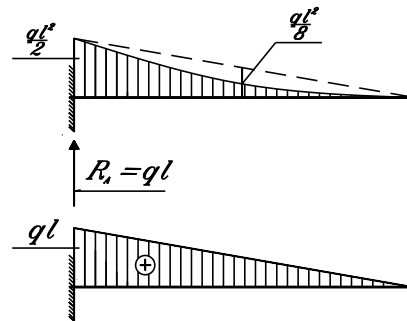
- Hàm momen uốn của dầm cần

tính $M(x) = -\frac{ql^2}{2} + qlx - \frac{q}{2} x^2$;

- Hàm lực cắt của dầm cần

tính $Q(x) = ql - qx$

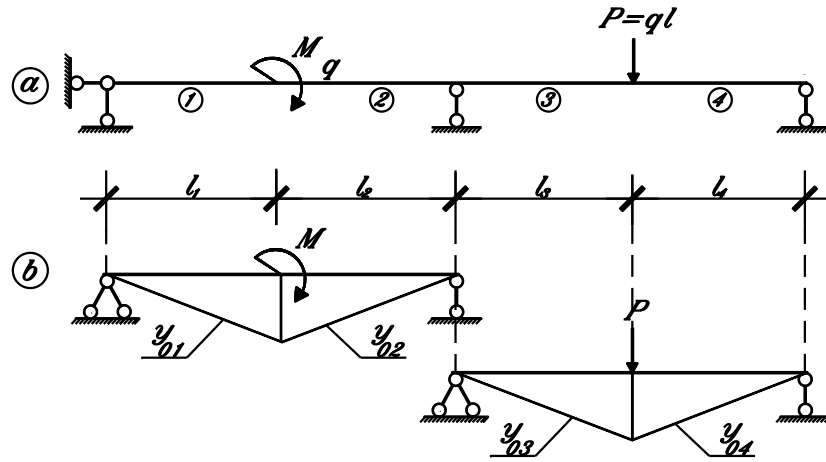
- Biểu đồ mômen uốn và lực cắt trong trường hợp không xét biến dạng trượt có dạng như, hình 3.22.

Hình 3.6. Biểu đồ M và Q của dầm đầu ngàm – đầu tự do

Ví dụ 3.4: Tính dầm liên tục hai nhịp

Xác định nội lực và chuyển vị của dầm liên tục hai nhịp, độ cứng uốn $EJ=Const$, chịu tải M và P như hình 3.7a. Tiết diện dầm chữ nhật, có chiều cao h , hệ số ứng suất trượt $\alpha = 1.2$. Dầm so sánh là các dầm đơn giản, hình 3.7b.

Hình 3.7. Dầm liên tục hai nhịp

Chia dầm thành bốn đoạn với các đoạn có chiều dài tương ứng là $l_1=l_2=l_3=l_4=l/2$

Giả thiết đường độ võng y_1, y_2, y_3, y_4 và đường lực cắt Q_1, Q_2, Q_3, Q_4 , của dầm có dạng đa thức như sau:

$$\left. \begin{aligned} y_1 &= a_1x + a_2x^2 + a_3x^3 + a_4x^4; & Q_1 &= b_0 + b_1x + b_2x^2 + b_3x^3 \\ y_2 &= c_0 + c_1x + c_2x^2 + c_3x^3 + c_4x^4; & Q_2 &= d_0 + d_1x + d_2x^2 + d_3x^3 \\ y_3 &= e_1x + e_2x^2 + e_3x^3 + e_4x^4; & Q_3 &= i_0 + i_1x + i_2x^2 + i_3x^3 \\ y_4 &= v_0 + v_1x + v_2x^2 + v_3x^3 + v_4x^4; & Q_4 &= w_0 + w_1x + w_2x^2 + w_3x^3 \end{aligned} \right\} \quad (a)$$

Trong đó: $a_i(i=1\div 4)$, $b_i(i=0\div 3)$, $c_i(i=0\div 4)$, $d_i(i=0\div 3)$, $e_i(i=1\div 4)$, $i_i(i=0\div 3)$, $v_i(i=0\div 4)$, $w_i(i=0\div 3)$, là các ẩn của bài toán. Theo các biểu thức từ (3.4) đến (3.7) tính được:

Biến dạng trượt $\gamma_1, \gamma_2, \gamma_3, \gamma_4$; góc xoay $\theta_1, \theta_2, \theta_3, \theta_4$; biến dạng uốn $\chi_1, \chi_2, \chi_3, \chi_4$, và momen uốn $M_{x1}, M_{x2}, M_{x3}, M_{x4}$, tương ứng với các đoạn 1, 2, 3 và 4, cụ thể là:

$$\gamma_i = \frac{\alpha Q_i}{GF}; \quad \theta_i = \frac{dy_i}{dx} - \gamma_i = \frac{dy_i}{dx} - \frac{\alpha Q_i}{GF}; \quad \text{với } (i=1\div 4)$$

$$\chi_i = -\frac{d^2 y_i}{dx^2} + \frac{\alpha}{GF} \frac{dQ_i}{dx}; \quad M_{xi} = -EJ\chi_i = EJ \left(-\frac{d^2 y_i}{dx^2} + \frac{\alpha}{GF} \frac{dQ_i}{dx} \right)$$

Trong đó: α là hệ số xét sự phân bố không đều của ứng suất cắt tại trục dầm;

GF là độ cứng cắt của dầm:

$$GF = \frac{E}{2} F = \frac{6EJ}{h^2}$$

Chọn hai dầm tĩnh định chịu moomen tập trung M và lực tập trung P làm hệ so sánh tương ứng cho hai nhịp của dầm liên tục cần tính (hình 3.23b).

Momen uốn và lực cắt của hai dầm so sánh xác định theo công thức:

$$\left. \begin{aligned} M_{01} &= \frac{-Mx}{(l_1 + l_2)}; & M_{02} &= \frac{-M(l_2 - x)}{(l_1 + l_2)}; & Q_{01} &= \frac{-M}{(l_1 + l_2)}; & Q_{02} &= \frac{-M}{(l_1 + l_2)}; \\ M_{03} &= \frac{Pl_4x}{(l_3 + l_4)}; & M_{04} &= \frac{Pl_3(l_4 - x)}{(l_3 + l_4)}; & Q_{03} &= \frac{Pl_4}{(l_3 + l_4)}; & Q_{04} &= \frac{-Pl_3}{(l_3 + l_4)}; \end{aligned} \right\} (b)$$

Phản lực gối tựa trái R_{0r} và gối tựa phải R_{0p} của hai dầm so sánh không gây mô men lên dầm liên tục cần tính, cho nên từ biểu thức (3.19) lượng cường bức Z của dầm được viết như sau:

$$\left. \begin{aligned} Z &= \int_0^{l_1} \left(EJ\chi_1 + \frac{Mx}{(l_1 + l_2)} \right) \chi_1 dx + \int_0^{l_1} \left(Q_1 + \frac{M}{(l_1 + l_2)} \right) \gamma_1 dx + \\ &+ \int_0^{l_2} \left(EJ\chi_2 + \frac{M(l_2 - x)}{(l_1 + l_2)} \right) \chi_2 dx + \int_0^{l_2} \left(Q_2 + \frac{M}{(l_1 + l_2)} \right) \gamma_2 dx + \\ &+ \int_0^{l_3} \left(EJ\chi_3 - \frac{Pl_4x}{(l_3 + l_4)} \right) \chi_3 dx + \int_0^{l_3} \left(Q_3 - \frac{Pl_4}{(l_3 + l_4)} \right) \gamma_3 dx + \\ &+ \int_0^{l_4} \left(EJ\chi_4 - \frac{Pl_3(l_4 - x)}{(l_3 + l_4)} \right) \chi_4 dx + \int_0^{l_4} \left(Q_4 + \frac{Pl_3}{(l_3 + l_4)} \right) \gamma_4 dx \end{aligned} \right\} \rightarrow \text{Min}(c)$$

Hàm độ võng y_i phải thoả mãn các điều kiện ràng buộc sau:

$$\left. \begin{aligned} g_1 &= EJ \left(-\frac{d^2 y_1}{dx^2} + \frac{\alpha}{GF} \frac{dQ_1}{dx} \right) \Big|_{x=0} = 0; & g_2 &= \left(\frac{dy_1}{dx} - \frac{\alpha Q_1}{GF} \right) \Big|_{x=l_1} = \left(\frac{dy_2}{dx} - \frac{\alpha Q_2}{GF} \right) \Big|_{x=0} \\ g_3 &= y_1 \Big|_{x=l_1} = y_2 \Big|_{x=0}; & g_4 &= y_2 \Big|_{x=l_2} = 0; & g_5 &= \left(\frac{dy_2}{dx} - \frac{\alpha Q_2}{GF} \right) \Big|_{x=l_2} = \left(\frac{dy_3}{dx} - \frac{\alpha Q_3}{GF} \right) \Big|_{x=0} \\ g_6 &= \left(\frac{dy_3}{dx} - \frac{\alpha Q_3}{GF} \right) \Big|_{x=l_3} = \left(\frac{dy_4}{dx} - \frac{\alpha Q_4}{GF} \right) \Big|_{x=0}; & g_7 &= y_3 \Big|_{x=l_3} = y_4 \Big|_{x=0}; & g_8 &= y_4 \Big|_{x=l_4} = 0 \\ g_9 &= EJ \left(-\frac{d^2 y_4}{dx^2} + \frac{\alpha}{GF} \frac{dQ_4}{dx} \right) \Big|_{x=l_4} = 0 \end{aligned} \right\} (c)$$

Đưa bài toán tìm cực trị (b) với các ràng buộc (c) về bài toán cực trị không ràng buộc bằng cách xây dựng phiếm hàm mở rộng Lagrange F như sau:

$$F = Z + \sum_{k=1}^9 \lambda_k g_k \rightarrow \text{Min} \quad (\text{d})$$

Với $\lambda_k (k=1 \div 9)$ là các thừa số Lagrange cũng là các ẩn của bài toán. Như vậy có tổng cộng 41 ẩn (4 hệ số a_i , 4 hệ số b_i , 4 hệ số c_i , 4 hệ số d_i , 4 hệ số e_i , 4 hệ số i_i , 4 hệ số v_i , 4 hệ số w_i và 9 thừa số λ_i). Phương pháp nguyên lý cực trị Gauss xem các biến dạng uốn là độc lập với mômen tác dụng cho nên điều kiện cực trị của phiếm hàm mở rộng F là:

$$\left. \begin{aligned} h_i &= \int_0^{l_1} [M_{x_1} - M_{01}] \frac{\partial}{\partial a_i} (\chi_1) dx + \frac{\partial}{\partial a_i} \sum_{k=1}^9 (g_k \lambda_k) = 0; \quad a_i (i=1, 2, 3, 4) \\ f_i &= \int_0^{l_1} [M_{x_1} - M_{01}] \frac{\partial}{\partial b_i} (\chi_1) dx + \frac{\partial}{\partial b_i} \sum_{k=1}^9 (g_k \lambda_k) + \int_0^{l_1} [Q_1 - Q_{01}] \frac{\partial}{\partial b_i} (\gamma_1) dx = 0; \quad b_i (i=0, 1, 2, 3) \\ k_i &= \int_0^{l_2} [M_{x_2} - M_{02}] \frac{\partial}{\partial c_i} (\chi_2) dx + \frac{\partial}{\partial c_i} \sum_{k=1}^9 (g_k \lambda_k) = 0; \quad c_i (i=0, 1, 2, 3, 4) \\ t_i &= \int_0^{l_2} [M_{x_2} - M_{02}] \frac{\partial}{\partial d_i} (\chi_2) dx + \frac{\partial}{\partial d_i} \sum_{k=1}^9 (g_k \lambda_k) + \int_0^{l_2} [Q_2 - Q_{02}] \frac{\partial}{\partial d_i} (\gamma_2) dx = 0; \quad d_i (i=0, 1, 2, 3) \end{aligned} \right\} (\text{d1})$$

$$\left. \begin{aligned} h_{3i} &= \int_0^{l_3} [M_{x_3} - M_{03}] \frac{\partial}{\partial e_i} (\chi_3) dx + \frac{\partial}{\partial e_i} \sum_{k=1}^9 (g_k \lambda_k) = 0; \quad e_i (i=1, 2, 3, 4) \\ f_{3i} &= \int_0^{l_3} [M_{x_3} - M_{03}] \frac{\partial}{\partial i_i} (\chi_3) dx + \frac{\partial}{\partial i_i} \sum_{k=1}^9 (g_k \lambda_k) + \int_0^{l_3} [Q_3 - Q_{03}] \frac{\partial}{\partial i_i} (\gamma_3) dx = 0; \quad i_i (i=0, 1, 2, 3) \\ k_{4i} &= \int_0^{l_4} [M_{x_4} - M_{04}] \frac{\partial}{\partial v_i} (\chi_4) dx + \frac{\partial}{\partial v_i} \sum_{k=1}^9 (g_k \lambda_k) = 0; \quad v_i (i=0, 1, 2, 3, 4) \\ t_{4i} &= \int_0^{l_4} [M_{x_4} - M_{04}] \frac{\partial}{\partial w_i} (\chi_4) dx + \frac{\partial}{\partial w_i} \sum_{k=1}^9 (g_k \lambda_k) + \int_0^{l_4} [Q_4 - Q_{04}] \frac{\partial}{\partial w_i} (\gamma_4) dx = 0; \quad w_i (i=0, 1, 2, 3) \end{aligned} \right\} (\text{d2})$$

Nhận được 41 phương trình bậc nhất để xác định 41 ẩn số. Giải các phương trình trên ta nhận được kết quả tính đường độ võng y_i , mômen uốn M_i và lực cắt Q_i như sau:

$$y_1(x) = -0.0677 \frac{ql^3}{EJ} x + 0.1927 \frac{ql}{EJ} x^3$$

$$y_2(x) = -0.0098 \frac{ql^4}{EJ} + 0.0768 \frac{ql^3}{EJ} x - 0.2109 \frac{ql^2}{EJ} x^2 + 0.1927 \frac{ql}{EJ} x^3$$

$$y_3(x) = 0.0104 \frac{ql^3}{EJ} x + 0.0781 \frac{ql^2}{EJ} x^2 - 0.1094 \frac{ql}{EJ} x^3$$

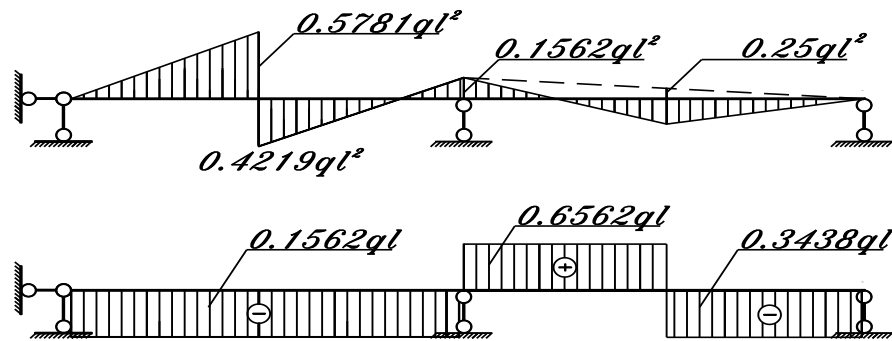
$$y_4 = 0.0111 \frac{ql^4}{EJ} + 0.0065 \frac{ql^3}{EJ} x - 0.0859 \frac{ql^2}{EJ} x^2 + 0.0573 \frac{ql}{EJ} x^3$$

$$M_{1x} = -1.1562qlx; Q_{1x} = -1.1562ql$$

$$M_{2x} = 0.4219ql^2 - 1.1562qlx; Q_{2x} = -1.1562ql$$

$$M_{3x} = -0.1562ql^2 + 0.6562qlx; Q_{3x} = 0.6562ql$$

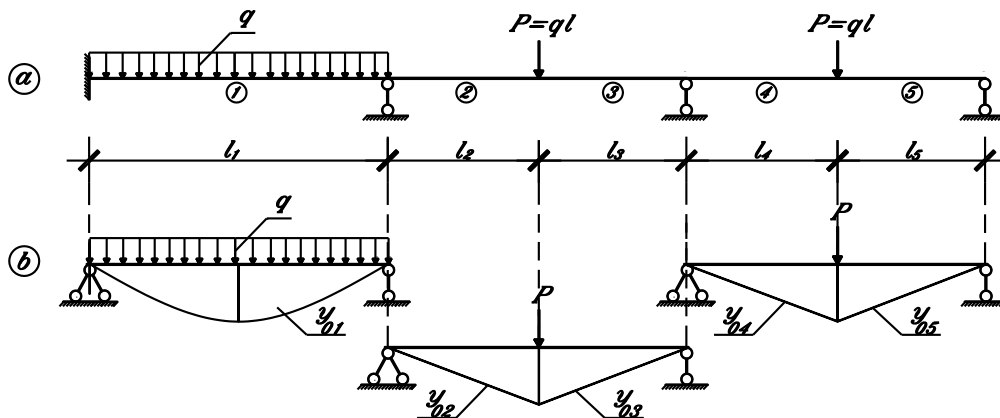
$$M_{4x} = 0.1719ql^2 - 0.3438qlx; Q_{4x} = -0.3438ql$$

Hình 3.8. Biểu đồ M và Q

Ví dụ 3.5: Tính dầm liên tục ba nhịp

Xác định nội lực và chuyển vị của dầm liên tục ba nhịp, độ cứng uốn $EJ = \text{Const}$, chịu tải phân bố đều q và tải trọng tập trung P như hình 3.9a. Tiết diện dầm chữ nhật, có chiều cao h , hệ số ứng suất trượt $\alpha = 1.2$. Dầm so sánh là các dầm đơn giản, hình 3.9b.

Hình 3.9. Dầm liên tục ba nhịp

Chia dầm thành năm đoạn với các đoạn có chiều dài tương ứng là:

$$l_1=l, l_2=l_3=l_4=l_5=l/2.$$

Giả thiết đường độ võng y_1, y_2, y_3, y_4, y_5 , và đường lực cắt Q_1, Q_2, Q_3, Q_4, Q_5 , của dầm có dạng đa thức như sau:

$$\left. \begin{aligned} y_1 &= a_1x + a_2x^2 + a_3x^3 + a_4x^4; & Q_1 &= b_0 + b_1x + b_2x^2 + b_3x^3 + b_4x^4 \\ y_2 &= c_1x + c_2x^2 + c_3x^3 + c_4x^4; & Q_2 &= d_0 + d_1x + d_2x^2 + d_3x^3 + d_4x^4 \\ y_3 &= e_0 + e_1x + e_2x^2 + e_3x^3 + e_4x^4; & Q_3 &= n_0 + n_1x + n_2x^2 + n_3x^3 + n_4x^4 \\ y_4 &= j_1x + j_2x^2 + j_3x^3 + j_4x^4; & Q_4 &= w_0 + w_1x + w_2x^2 + w_3x^3 + w_4x^4 \\ y_5 &= i_0 + i_1x + i_2x^2 + i_3x^3 + i_4x^4; & Q_5 &= v_0 + v_1x + v_2x^2 + v_3x^3 + v_4x^4 \end{aligned} \right\} \quad (a)$$

Trong đó: $a_i(i=1\div 4)$, $b_i(i=0\div 4)$, $c_i(i=1\div 4)$, $d_i(i=0\div 4)$, $e_i(i=1\div 4)$, $n_i(i=0\div 4)$, $j_i(i=1\div 4)$, $w_i(i=0\div 4)$, $i_i(i=0\div 4)$, $v_i(i=0\div 4)$, là các ẩn của bài toán. Theo các biểu thức từ (3.4) đến (3.7) tính được: Biên dạng trượt $\gamma_1, \gamma_2, \gamma_3, \gamma_4, \gamma_5$; góc xoay $\theta_1, \theta_2, \theta_3, \theta_4, \theta_5$; biên dạng uốn $\chi_1, \chi_2, \chi_3, \chi_4, \chi_5$, và momen uốn $M_{x1}, M_{x2}, M_{x3}, M_{x4}, M_{x5}$, tương ứng với các đoạn 1, 2, 3, 4 và 5, cụ thể là:

$$\gamma_i = \frac{\alpha Q_i}{GF}; \quad \theta_i = \frac{dy_i}{dx} - \gamma_i = \frac{dy_i}{dx} - \frac{\alpha Q_i}{GF}; \quad \text{với } (i=1\div 5)$$

$$\chi_i = -\frac{d^2 y_i}{dx^2} + \frac{\alpha}{GF} \frac{dQ_i}{dx}; \quad M_{xi} = -EJ\chi_i = EJ \left(-\frac{d^2 y_i}{dx^2} + \frac{\alpha}{GF} \frac{dQ_i}{dx} \right)$$

Trong đó: α là hệ số xét sự phân bố không đều của ứng suất cắt tại trục dầm;
 GF là độ cứng cắt của dầm:

$$GF = \frac{E}{2} F = \frac{6EJ}{h^2}$$

Chọn ba dầm tĩnh định chịu lực phân bố đều q và lực tập trung P làm hệ so sánh tương ứng cho ba nhịp của dầm liên tục cần tính (hình 3.25b).

Momen uốn và lực cắt của ba dầm so sánh lần lượt xác định theo công thức:

$$\left. \begin{aligned} M_{01} &= \frac{qxl}{2} - \frac{qx^2}{2}; & M_{02} &= \frac{Pl_2x}{(l_2+l_3)}; & Q_{01} &= \frac{ql}{2} - qx; & Q_{02} &= \frac{Pl_3}{(l_2+l_3)}; \\ M_{03} &= \frac{Pl_2(l_3-x)}{(l_2+l_3)}; & M_{04} &= \frac{Pl_5x}{(l_4+l_5)}; & Q_{03} &= \frac{-Pl_2}{(l_2+l_3)}; & Q_{04} &= \frac{Pl_5}{(l_4+l_5)}; \\ M_{05} &= \frac{Pl_4(l_5-x)}{(l_4+l_5)}; & Q_{05} &= -\frac{Pl_4}{(l_4+l_5)}; \end{aligned} \right\} (b)$$

Phản lực gối tựa trái R_{0t} và gối tựa phải R_{0p} của hai dầm so sánh không gây mô men lên dầm liên tục cần tính, cho nên từ biểu thức (3.19) lượng cường bức Z của dầm được viết như sau:

$$\left. \begin{aligned} Z &= \int_0^{l_1} \left(EJ\chi_1 - \frac{qxl}{2} + \frac{qx^2}{2} \right) \chi_1 dx + \int_0^{l_1} \left(Q_1 - \frac{ql}{2} + qx \right) \gamma_1 dx + \\ &+ \int_0^{l_2} \left(EJ\chi_2 - \frac{Pl_2x}{(l_2+l_3)} \right) \chi_2 dx + \int_0^{l_2} \left(Q_2 - \frac{Pl_3}{(l_2+l_3)} \right) \gamma_2 dx + \\ &+ \int_0^{l_3} \left(EJ\chi_3 - \frac{Pl_2(l_3-x)}{(l_2+l_3)} \right) \chi_3 dx + \int_0^{l_3} \left(Q_3 + \frac{Pl_2}{(l_2+l_3)} \right) \gamma_3 dx + \\ &+ \int_0^{l_4} \left(EJ\chi_4 - \frac{Pl_5x}{(l_4+l_5)} \right) \chi_4 dx + \int_0^{l_4} \left(Q_4 - \frac{Pl_5}{(l_4+l_5)} \right) \gamma_4 dx + \\ &+ \int_0^{l_5} \left(EJ\chi_5 - \frac{Pl_4(l_5-x)}{(l_4+l_5)} \right) \chi_5 dx + \int_0^{l_5} \left(Q_5 + \frac{Pl_4}{(l_4+l_5)} \right) \gamma_5 dx \end{aligned} \right\} \rightarrow Min(c)$$

Hàm độ võng y_i phải thỏa mãn các điều kiện ràng buộc sau:

$$\left. \begin{aligned} g_1 &= \left(\frac{dy_1}{dx} - \frac{\alpha Q_1}{GF} \right) \Big|_{x=0}; & g_2 &= y_1 \Big|_{x=l_1}; & g_3 &= \left(\frac{dy_1}{dx} - \frac{\alpha Q_1}{GF} \right) \Big|_{x=l_1} = \left(\frac{dy_2}{dx} - \frac{\alpha Q_2}{GF} \right) \Big|_{x=0} \\ g_4 &= \left(\frac{dy_2}{dx} - \frac{\alpha Q_2}{GF} \right) \Big|_{x=l_2} = \left(\frac{dy_3}{dx} - \frac{\alpha Q_3}{GF} \right) \Big|_{x=0}; & g_5 &= y_2 \Big|_{x=l_2} = y_3 \Big|_{x=0}; & g_6 &= y_3 \Big|_{x=l_3} \\ g_7 &= \left(\frac{dy_3}{dx} - \frac{\alpha Q_3}{GF} \right) \Big|_{x=l_3} = \left(\frac{dy_4}{dx} - \frac{\alpha Q_4}{GF} \right) \Big|_{x=0}; & g_8 &= \left(\frac{dy_4}{dx} - \frac{\alpha Q_4}{GF} \right) \Big|_{x=l_4} = \left(\frac{dy_5}{dx} - \frac{\alpha Q_5}{GF} \right) \Big|_{x=0}; \\ g_9 &= y_4 \Big|_{x=l_4} = y_5 \Big|_{x=0}; & g_{10} &= y_5 \Big|_{x=l_5}; & g_{11} &= EJ \left(-\frac{d^2 y_5}{dx^2} + \frac{\alpha}{GF} \frac{dQ_5}{dx} \right) \Big|_{x=l_5} = 0 \end{aligned} \right\} (c)$$

Đưa bài toán tìm cực trị (b) với các ràng buộc (c) về bài toán cực trị không ràng buộc bằng cách xây dựng phiếm hàm mở rộng Lagrange F như sau:

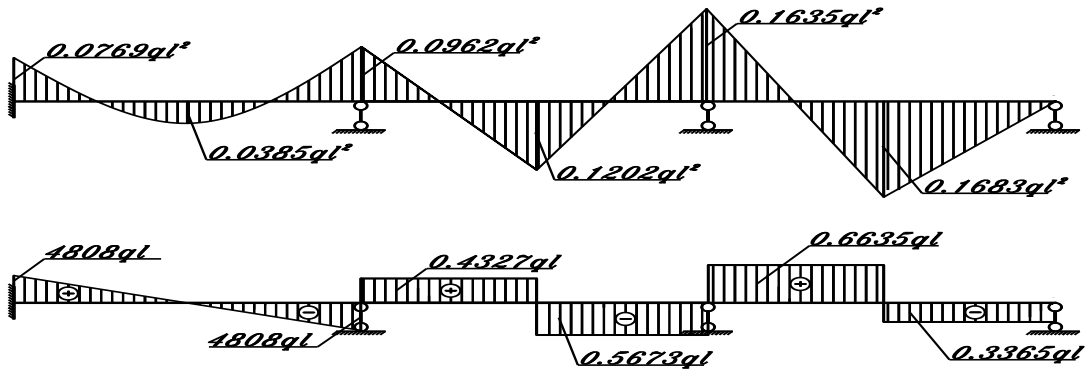
$$F = Z + \sum_{k=1}^{11} \lambda_k g_k \rightarrow \text{Min} \quad (\text{d})$$

Với $\lambda_k (k=1 \div 11)$ là các thừa số Lagrange cũng là các ẩn của bài toán. Như vậy có tổng cộng 58 ẩn $a_i (i=1 \div 4)$, $b_i (i=0 \div 4)$, $c_i (i=1 \div 4)$, $d_i (i=0 \div 4)$, $e_i (i=1 \div 4)$, $n_i (i=0 \div 4)$, $j_i (i=1 \div 4)$, $w_i (i=0 \div 4)$, $i_i (i=0 \div 4)$, $v_i (i=0 \div 4)$, và 11 thừa số λ_i). Phương pháp nguyên lý cực trị Gauss xem các biến dạng uốn là độc lập với mômen tác dụng cho nên điều kiện cực trị của phiếm hàm mở rộng F là:

$$\left. \begin{aligned} h_i &= \int_0^{l_1} [M_{x1} - M_{01}] \frac{\partial}{\partial a_i} (\chi_1) dx + \frac{\partial}{\partial a_i} \sum_{k=1}^{11} (g_k \lambda_k); \quad a_i (i=1, 2, 3, 4) \\ f_i &= \int_0^{l_1} [M_{x1} - M_{01}] \frac{\partial}{\partial b_i} (\chi_1) dx + \frac{\partial}{\partial b_i} \sum_{k=1}^{11} (g_k \lambda_k) + \int_0^{l_1} [Q_1 - Q_{01}] \frac{\partial}{\partial b_i} (\gamma_1) dx = 0; \quad b_i (i=0, 1, 2, 3, 4) \\ h_{2i} &= \int_0^{l_2} [M_{x2} - M_{02}] \frac{\partial}{\partial c_i} (\chi_2) dx + \frac{\partial}{\partial c_i} \sum_{k=1}^{11} (g_k \lambda_k) = 0; \quad c_i (i=1, 2, 3, 4) \\ f_{2i} &= \int_0^{l_2} [M_{x2} - M_{02}] \frac{\partial}{\partial d_i} (\chi_2) dx + \frac{\partial}{\partial d_i} \sum_{k=1}^{11} (g_k \lambda_k) + \int_0^{l_2} [Q_2 - Q_{02}] \frac{\partial}{\partial d_i} (\gamma_2) dx = 0; \quad d_i (i=0, 1, 2, 3, 4) \\ k_{3i} &= \int_0^{l_3} [M_{x3} - M_{03}] \frac{\partial}{\partial e_i} (\chi_3) dx + \frac{\partial}{\partial e_i} \sum_{k=1}^{11} (g_k \lambda_k) = 0; \quad e_i (i=0, 1, 2, 3, 4) \\ t_{3i} &= \int_0^{l_3} [M_{x3} - M_{03}] \frac{\partial}{\partial n_i} (\chi_3) dx + \frac{\partial}{\partial n_i} \sum_{k=1}^{11} (g_k \lambda_k) + \int_0^{l_3} [Q_3 - Q_{03}] \frac{\partial}{\partial n_i} (\gamma_3) dx = 0; \quad n_i (i=0, 1, 2, 3, 4) \end{aligned} \right\} (\text{d1})$$

$$\left. \begin{aligned} h_{4i} &= \int_0^{l_4} [M_{x4} - M_{04}] \frac{\partial}{\partial j_i} (\chi_4) dx + \frac{\partial}{\partial j_i} \sum_{k=1}^{11} (g_k \lambda_k) = 0; \quad j_i (i=1, 2, 3, 4) \\ f_{4i} &= \int_0^{l_4} [M_{x4} - M_{04}] \frac{\partial}{\partial w_i} (\chi_4) dx + \frac{\partial}{\partial w_i} \sum_{k=1}^{11} (g_k \lambda_k) + \int_0^{l_4} [Q_4 - Q_{04}] \frac{\partial}{\partial w_i} (\gamma_4) dx = 0; \quad i_i (i=0, 1, 2, 3, 4) \\ k_{5i} &= \int_0^{l_5} [M_{x5} - M_{05}] \frac{\partial}{\partial i_i} (\chi_5) dx + \frac{\partial}{\partial i_i} \sum_{k=1}^{11} (g_k \lambda_k) = 0; \quad i_i (i=0, 1, 2, 3, 4) \\ t_{5i} &= \int_0^{l_5} [M_{x5} - M_{05}] \frac{\partial}{\partial v_i} (\chi_5) dx + \frac{\partial}{\partial v_i} \sum_{k=1}^{11} (g_k \lambda_k) + \int_0^{l_5} [Q_5 - Q_{05}] \frac{\partial}{\partial v_i} (\gamma_5) dx = 0; \\ w_i &(i=0, 1, 2, 3, 4) \end{aligned} \right\} (\text{d2})$$

Nhận được 58 phương trình bậc nhất để xác định 58 ẩn số. Giải các phương trình trên ta nhận được kết quả tính đường độ võng y_i , M_i và lực cắt Q_i như sau:

Hình 3.10. Biểu đồ M và Q

KẾT LUẬN

Qua kết quả nghiên cứu từ các chương, chương 1 đến chương 3 tác giả đã áp dụng phương pháp so sánh để nghiên cứu nội lực và chuyển vị của hệ dầm có xét đến biến dạng trượt ngang do lực cắt Q gây ra. Tác giả rút ra các kết luận sau:

1. Tác giả đã áp dụng thành công phương pháp nguyên lý cực trị Gauss do GS. TSKH Hà Huy Cương đề xuất để nghiên cứu nội lực và chuyển vị của hệ dầm phẳng chịu uốn, chịu tác dụng của tải trọng tĩnh.
2. Tác giả đã áp dụng được phương pháp so sánh để nghiên cứu nội lực và chuyển vị của hệ dầm có xét đến biến dạng trượt ngang do lực cắt Q gây ra. Cách đặt bài toán đơn giản và nhận được kết quả chính xác. Khi không kể đến biến dạng trượt ngang nhận được kết quả trùng khớp với kết quả giải bằng các phương pháp khác.
3. Bài toán xác định nội lực và chuyển vị của hệ dầm có xét đến biến dạng trượt ngang tỏ ra rất đơn giản vì có thể so sánh cả hệ phức tạp với một hệ đơn giản. Hiệu quả của cách làm này càng cao khi hệ cần xét càng phức tạp.
4. Phương pháp giải bài toán kết cấu bằng cách sử dụng hệ so sánh mở ra khả năng nhận được dữ liệu thực nghiệm của một kết cấu từ việc nghiên cứu thực nghiệm kết cấu khác. Đây là một phương pháp mới và có hiệu quả.

KIẾN NGHỊ VỀ NHỮNG NGHIÊN CỨU TIẾP THEO

1. Đây là một phương pháp mới và đúng nên có thể dùng nó như một công cụ phục vụ công tác giảng dạy và học tập.
2. Phương pháp cho phép nhận được giữ liệu thực nghiệm từ việc thực nghiệm kết cấu khác nên có thể ứng dụng trong việc xây dựng mô hình mô phỏng.
3. Dùng lý thuyết đã xây dựng ở trên để nghiên cứu nội lực và chuyển vị của các kết cấu chịu uốn khác như tấm, vỏ vv...có xét đến biến dạng trượt ngang do lực cắt Q gây ra.

Danh mục tài liệu tham khảo

I. TIẾNG VIỆT

- [1] Huỳnh Huy Cường (2005), *Phương pháp nguyên lý cực trị Gauss*, Tập chí Khoa học kỹ thuật, IV/ Tr. 112 ÷ 118.
- [2] Nguyễn Văn Liên, Nguyễn Phương Thuận, Sinh Trạng Bình (2003), *Giải tích Sọc bôn vết liêu*, Nhà xuất bản x©y dựng, tập b¶n lçn thø 3, 330 trang.
- [3] Nguyễn Phương Thuận (2002), *Nghiên cứu trình thi công suết - biến dạng thêm nhiều lớp ch¶u t¶i tr¶ng ®éng c¶ xđt lúc ma s,t ẽ c,c mÆt tiõp xóc*, Luận ,n tiõn sù kü thuët.
- [4] Văn Ngọc Lưu (2002), *Nghiên cứu trình thi công suết - biến dạng c¶a tÊm sụn Sandwich ch¶u t¶i tr¶ng tũnh vư ®éng*, Luận ,n tiõn sù kü thuët.
- [5] Trần Hữu Huỳnh (2006), *Nghiên cứu bụi to,n t--ng t,c gi÷a các vư nòn d-íi t,c dông c¶a t¶i tr¶ng*, Luận ,n tiõn sù kü thuët.
- [6] Phạm Văn Trung (2006), *Phương pháp míi Týnh to,n hõ d©y vư m,i treo*, Luận ,n Tiõn sù kü thuët.
- [7] Võ Hoàng Hiệp (2007), *Nghiên cứu trình thi công suết - biến dạng c¶a dçm nhiều lớp ch¶u t¶i tũnh vư ®éng*, Luận ,n tiõn sù kü thuët, Huế néi.
- [8] Nguyễn Văn Sĩ (2001), *C÷ hãc gi¶i tÝch*, Nhà xuất bản Sĩi hãc Quèc gia Huế néi, 337 trang.
- [9] Nguyễn Văn Sĩ, Trần Kim Chi, Nguyễn Dòng (2005), *NhËp m«n Ség lúc hãc phi tuyõn vư chuyõn ®éng hçn ®én*. Nhà xuất bản Sĩi hãc Quèc gia Huế néi.
- [10] Lòu Thã Trần, Sĩ Văn Bình (2006), *Giải tích æn ®¶nh c«ng tr¶nh*, Nhà xuất bản Khoa học kỹ thuật.

- [11] Võ Hoàng HiÖp (2008), *TÝnh kÖt cÊu cũ xĐt biÖn d¹ng tr-ít*, T¹p chÝ XD sè7.
- [12] Söpn V¨n DuÈn, Nguyễn Ph--ng Thụnh (2007), *Ph--ng ph,p míi tÝnh to,n æn ®Đnh cũa thanh*, T¹p chÝ XÖy dùng sè 12 (Tr41-Tr44).
- [13] Söpn V¨n DuÈn (2007), *Ph--ng ph,p nguyªn lý Cùc trĐ Gauss ®èi víi c,c búi to,n æn ®Đnh cũng tr×nh*, LuÈn v¨n th¹c sü kü thuÈt.
- [14] Söpn V¨n DuÈn (2008), *Ph--ng ph,p míi tÝnh to,n æn ®Đnh cũa khung*, T¹p chÝ XÖy dùng sè 01 (Tr35-Tr37).
- [15] Söpn V¨n DuÈn (2008), *Nghiªn cøu æn ®Đnh uèn dác cũa thanh cũ xĐt biÖn d¹ng tr-ít*, T¹p chÝ XÖy dùng sè 12 (Tr33-Tr37).
- [16] Söpn V¨n DuÈn (2009), *Ph--ng ph,p nghiªn cøu æn ®Đnh tæng thÓ cũa dụn*, T¹p chÝ XÖy dùng sè 03 (Tr86-Tr89).
- [17] Söpn V¨n DuÈn (2010), *Ph--ng ph,p phÇn tö h÷u h¹n nghiªn cøu æn ®Đnh uèn dác cũa thanh*, T¹p chÝ kÖt cÊu vµ C«ng nghÖ xÖy dùng, sè 05, Qóy IV(Tr30-Tr36).
- [18] Söpn V¨n DuÈn (2011), *Nghiªn cøu æn ®Đnh ®µn hải cũa thanh vµ hÖ thanh*, LuÈn ,n TiÖn sü kü thuÈt.
- [19] Söpn V¨n DuÈn (2012), *Ph--ng ph,p míi tÝnh to,n dÖy mÒm*, T¹p chÝ kÖt cÊu vµ c«ng nghÖ XÖy dùng sè 09, Qóy II (Tr56-Tr61).
- [20] Söpn V¨n DuÈn (2014), *Ph--ng ph,p chuyÖn vĐ c-ìng bøc gi¶i búi to,n trĐ riªng vµ vĐc t¬ riªng*, T¹p chÝ XÖy dùng sè 11 (Tr82-Tr84).
- [21] Söpn V¨n DuÈn (2015), *Ph--ng ph,p míi nghiªn cøu æn ®Đnh ®éng lúc hác cũa thanh*, T¹p chÝ XÖy dùng sè 01 (Tr86-Tr88).

[22] Sọpn V"n DuÈn (2015), Bui to,n c- hác kÕt cÊu d-ii d'ng tæng qu,t,T'p chÝ X©y dùng sè 02 (Tr59-Tr61).

[23] Sọpn V"n DuÈn (2015), Ph--ng ph,p so s,nh nghi^an cøu néi lúc vụ chuyỐn vĐ cña hÖ dÇm,T'p chÝ X©y dùng sè 11 (Tr56-Tr58).

[24] Sọpn V"n DuÈn (2015), Týnh to,n kÕt cÊu khung chĐu uèn b»ng ph--ng ph,p so s,nh,T'p chÝ X©y dùng sè 12 (Tr62-Tr64).

[25] TrÇn ThĐ Kim HuỖ (2005), *Ph--ng ph,p nguy^an lý Cùc trĐ Gauss ®èi víi c,c bui to,n c- hác kÕt cÊu*, LuÈn v"n th¹c sù kü thuÈt.

[26] NguyÔn ThĐ Li^an (2006), *Ph--ng ph,p nguy^an lý Cùc trĐ Gauss ®èi víi c,c bui to,n ®éng lúc hác c«ng tr×nh*, LuÈn v"n th¹c sù kü thuÈt.

[27] Vò Thanh Thñy (2009), *X©y dùng bui to,n dÇm khi xĐt ©Çy ®ñ hai thụng phÇn néi lúc momen vụ lúc c³t*. T'p chÝ X©y dùng sè 4.

[28] Vò Thanh Thñy (2009), *Dao ®éng tù do cña dÇm khi xĐt ¶nh h-ëng cña lúc c³t*. T'p chÝ X©y dùng, sè 7.

[29] Timoshenko C.P, Voinăpki- Krige X, (1971), *TÊM vụ Vá*. Ng-êi dĐch, Ph'ím Hång Giang, Vò Thụng H¶i, Sọpn H÷u Quang, Nxb Khoa hác vụ kü thuÈt, Hụ Néi.

II. TIÕNG PH,P

[30] Robert L'Hermite (1974), *Flambage et Stabilité - Le flambage Élastique des piéces droites*, Édition Eyrolles, Paris.

III. TIÕNG ANH

[31] Stephen P.Timoshenko-Jame M.Gere (1961), *Theory of elastic stability*, McGraw-Hill Book Company, Inc, New york - Toronto - London, 541 Tr.

- [32] William T.Thomson (1998), *Theory of Vibration with Applications* (T,i b¶n l¶n thø 5). Stanley Thornes (Publishers) Ltd, 546 trang.
- [33] Klaus - Jurgen Bathe (1996), *Finite Element procedures*. Part one, Prentice - Hall International, Inc, 484 trang.
- [34] Klaus - Jurgen Bathe (1996), *Finite Element procedures*. Part two, Prentice - Hall International, Inc, 553 trang.
- [35] Ray W.Clough, Joseph Penzien(1993), *Dynamics of Structures* (T,i b¶n l¶n thø 2), McGraw-Hill Book Company, Inc, 738 trang.
- [36] O.C. Zienkiewicz-R.L. Taylor (1991), *The finite element method* (four edition) Volume 2, McGraw-Hill Book Company, Inc, 807 trang.
- [37] G.Korn-T.Korn (1961), *Mathematical Handbook for sientists and Engineers*, McGraw-Hill, New york (B¶n d¶ch tiÕng Nga, I.Bramovich chñ bi^an, Nhự xuÊt b¶n Nauka-Moscow, 1964).
- [38] Stephen P.Timoshenko-J. Goodier (1970), *Theory of elasticity*, McGraw-Hill, New york (B¶n d¶ch tiÕng Nga, G. Shapiro chñ bi^an, Nhự xuÊt b¶n Nauka-Moscow, 1979), 560 trang.
- [39] D.R.J. Owen, E.Hinton (1986), *Finite Elements in Plasticity: Theory and Practice*,Pineridge Press Lt.
- [40] Lars Olovsson, Kjell Simonsson, Mattias Unosson (2006), *Shear locking reduction in eight-node tri-linear solid finite elements*,J. 'Computers @ Structures',84, trg 476-484.
- [41] C.A.Brebbia, J.C.F.Telles, L.C.Wrobel(1984), *Boundary Element Techniques. Theory and Applications in Engineering*. Nxb Springer - Verlag.(B¶n d¶ch tiÕng Nga, 1987).

- [42] Chopra Anil K (1995). *Dynamics of structures*. Prentice Hall, Englewood Cliffs, New - Jersey 07632.
- [43] Wilson Edward L. Professor Emeritus of structural Engineering University of California at Berkeley (2002). *Three - Dimensional Static and Dynamic Analysis of structures*, Inc. Berkeley, California, USA. Third edition, Reprint January.
- [44] Wilson, E. L., R. L. Taylor, W. P. Doherty and J. Ghaboussi (1971). "Incompatible Displacement Models", Proceedings, ORN Symposium on "Numerical and Computer Method in Structural Mechanics". University of Illinois, Urbana. September. Academic Press.
- [45] Strang, G (1972). "Variational Crimes in the Finite Element Method" in "The Mathematical Foundations of the Finite Element Method". P.689 -710 (ed. A.K. Aziz). Academic Press.
- [46] Irons, B. M. and O. C. Zienkiewicz (1968). "The isoparametric Finite Element System - A New Concept in Finite Element Analysis", Proc. Conf. "Recent Advances in Stress Analysis". Royal Aeronautical Society. London.
- [47] Kolousek Vladimir, DSC Professor, Technical University, Pargue (1973). *Dynamics in engineering structures*. Butter worths London.
- [48] Felippa Carlos A (2004). *Introduction of finite element methods*. Department of Aerospace Engineering Sciences and Center for Aerospace Structures University of Colorado Boulder, Colorado 80309-0429, USA, Last updated Fall.
- [49] Wang C.M, Reddy J.N, Lee K.H.(2000), *Shear deformable beams and plates - Relationships with Classical Solutions*. ELSEVIER, Amsterdam - Lausanne- New York - Oxford -Shannon - Singapore - Tokyo.

[50] Barbero Ever J, Department of Mechanics & Aerospace Engineering, West Virginia University, USA (1999), *Introduction to Composite Materials Design*. Taylor and Francis.

[51] Decolon C (2002). *Analysis of Composite Structures*. Hermes Penton, Ltd, UK.

[52] Fu-le Li, ZHI-zhong Sun, Corresponding author, Department of Mathematics, Shoutheast University, Nanjing 210096, PR China (2007). *A finite difference scheme for solving the Timoshenko beam equations with boundary feedback*. Journal of Computational and applied Mathematics 200, 606 - 627, Elsevier press. Available online at www.sciencedirect.com.

[53] Khaji N., Corresponding author, Shafiei M., Civil Engineering Department Tarbiat Modares University, P. O. Box 14155-4838, Tehran, Iran ((2009)). *Closed - form solutions for crack detection problem of Timoshenko beams with various boundary conditions*. International Journal of Mechanical Sciences 51, 667-681. Contents lists available at Science Direct journal homepage: www.elsevier.com/locate/ijmecsci.

[54] Antes H. Institute of Applied Mechanics, University Carolo Wilhelmina, D-38023 Braunschweig, Germany (2003). *Fundamental solution and integralequations for Timoshenko beams*. Computers and Structures 81, 383-396. Pergamon press. Available online at www.sciencedirect.com.

[55] Nguyen Dinh Kien (2007). *Free Vibration of prestress Timoshenko beams resting on elastic foundation*. Viet nam Journal of Mechanics, VAST, Vol.29, No. 1, pp. 1-12.

[56] Grawford F (1974). *Waves*, Berkeley physics course, volume 3. McGraw - hill Book Company.

Iv. TIÕNG nga

- [57] М. А. Айзертан (1980), *Классическая механика*, Москва.
- [58] Киселев В. А (1969). *Строительная механика - Специальный курс*. Стройиздат, Москва.
- [59] П. С. Полак (1959), *Вариационные принципы механики*, Москва.
- [60] Киселев В. А (1980). *Строительная механика - Специальный курс*. Стройиздат, Москва.
- [61] А. А. Чирас (1989), *Строительная механика*, Стройиздат, Москва.
- [62] Г. КАУДЕРЕР (1961), *НЕЛИНЕЙНАЯ МЕХАНИКА*, МОСКВА.